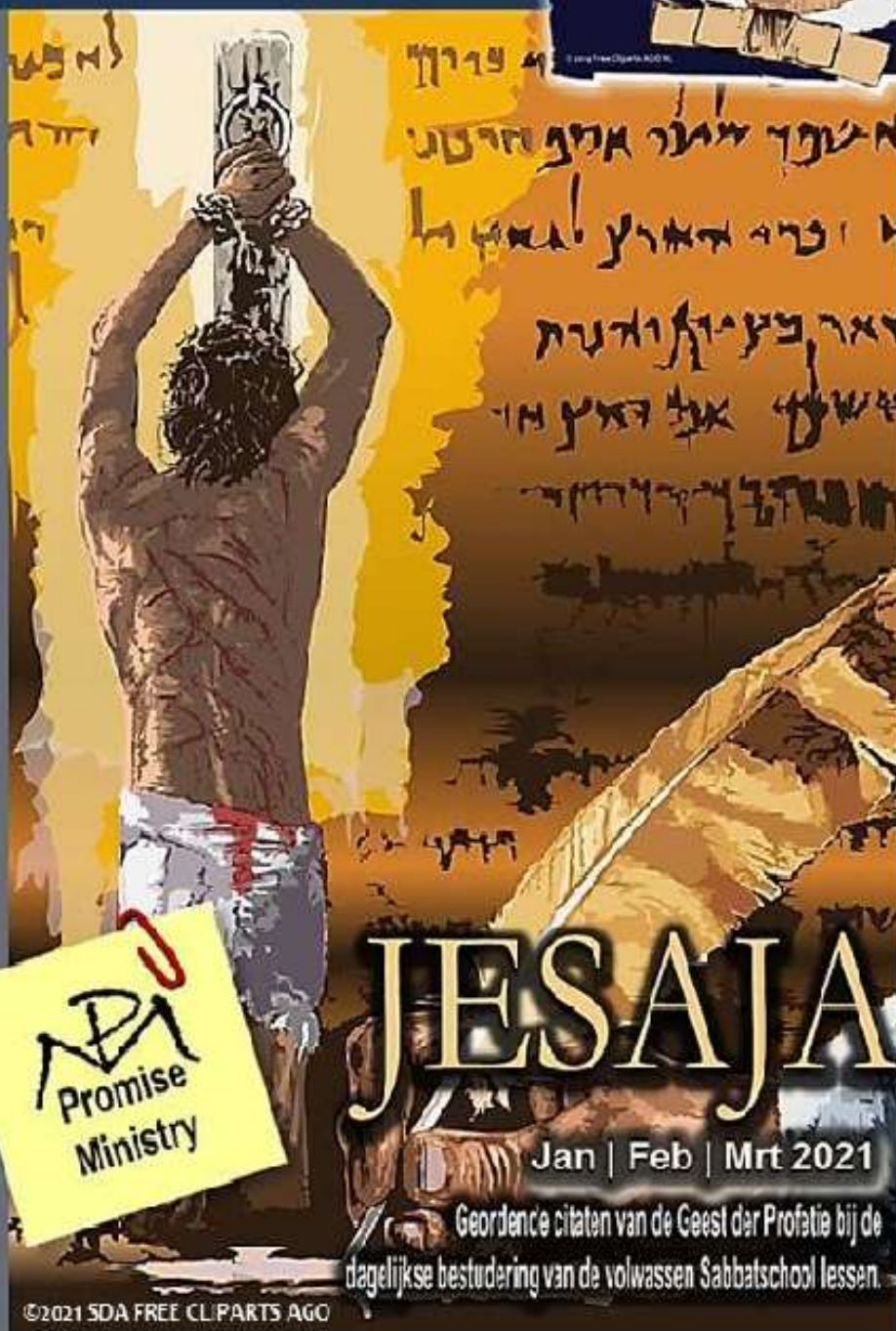

Ellen G. White
NOTITIES

bij de SabbatSchool Lessen

JESAJA

Jan | Feb | Mrt 2021

Geordence citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:

1^e kwartaal 2021

Jesaja

Les	onderwerp	blz.
1.	Identiteitscrisis	3
2.	Crisis van het leiderschap	8
3.	Wanneer uw wereld uit elkaar valt	14
4.	De moeilijke weg	20
5.	Edele Vredevorst	26
6.	Voor God spelen	31
7.	Nederlaag van de Assyriërs	37
8.	“Troost Mijn Volk”	43
9.	Te dienen en te redden	48
10.	Het ondenkbare doen	54
11.	Overweeg de liefde	60
12.	Het verlangen der naties	65
13.	Wedergeboorte van planeet aarde	71

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. Identiteitscrisis

Sabbatmiddag, 26 december

Het belijdende volk van God had zich van God afgescheiden en had hun wijsheid verloren en hun begrip verdraaid. Ze konden niet ver kijken, want ze waren vergeten dat ze gezuiverd waren van hun oude zonden. Ze bewogen zich onrustig en onzeker in de duisternis en probeerden de herinnering aan de vrijheid, de zekerheid en het geluk van hun vroegere erfenis uit hun hoofd te wissen. Ze stortten zich in allerlei aanmatigende, onnozele waanzin, plaatsen zich tegenover de voorzienigheid van God en verdiepen het schuldgevoel dat al op hen rustte. Ze luisterden naar de beschuldigingen van Satan tegen het goddelijke karakter en vertegenwoordigden God als verstoken van barmhartigheid en vergeving. De profeet schrijft over hen en zegt:

"Ah, zondige natie, een volk beladen met ongerechtigheid, een zaad van boosdoeners, kinderen die verdorven zijn: ze hebben de Heer verlaten, ze hebben de Heilige Israëls tot woede uitgelokt, ze zijn achterwaarts gegaan" —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1137.

Het werk van herstel kan nooit grondig zijn, tenzij het tot de wortels van het kwaad gaat. Steeds weer zijn de scheuten geknipt, terwijl de wortel van bitterheid is achtergelaten om velen te bevuilen; maar de diepte van het verborgen kwaad moet worden bereikt, de zedelijke zintuigen moeten worden beoordeeld, en opnieuw worden beoordeeld, in het licht van de goddelijke aanwezigheid. Het dagelijks leven zal getuigen of het werk echt is of niet. ...

Dit is het werk voor iedere ziel die God heeft onteerd en het hart van Christus heeft bedroefd, door een ontkenning van de waarheid en de gerechtigheid. Als de verleide ziel het proces van de beproeving doorstaat en de eigen-ik niet wakker wordt om zich gekwetst en misbruikt te voelen onder de beproeving, dan onthult dat indringend mes dat de ziel inderdaad dood voor zichzelf is, maar levend voor God. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1152.

De regering van God is niet zoals Satan zou doen voorkomen, gegrondvest op een blinde onderwerping, een onredelijke controle. Het doet een beroep op het intellect en het geweten. Kom nu, en laat ons erover praten is de uitnodiging van de Schepper aan de wezens die hij heeft gemaakt. Jesaja 1:18. God dwingt de wil van zijn schepselen niet af. Hij kan geen eerbetoon aanvaarden dat niet vrijwillig en intelligent wordt gegeven. Een louter gedwongen onderwerping zou alle werkelijke ontwikkeling van de geest of het karakter verhinderen; het zou van de mens slechts een automaat maken. Dat is niet het doel van de Schepper. Hij verlangt dat de mens, de bekroning van zijn scheppingskracht, de hoogst mogelijke ontwikkeling zal bereiken. Hij stelt ons de hoogte van de zegening voor, waarnaar hij verlangt om ons door Zijn genade te brengen. Hij nodigt ons uit om ons aan Hem te geven, zodat Hij Zijn wil in ons kan werken. Het blijft aan ons om te kiezen of wij bevrijd willen worden van de slavernij van de zonde, om de glorieuze vrijheid van de zonen van God te delen. —Schreden naar *Christus*

Zondag 27 december: "Hoor, o hemelen!"

Het is geen lichte zaak om te zondigen tegen God, om de perverse wil van de mens tegenover de wil van zijn Maker te stellen. Het is in het belang van de mensen, zelfs in

deze wereld, om de geboden van God te gehoorzamen. En het is zeker in hun eeuwig belang om zich aan God te onderwerpen en met Hem in vrede te zijn. ... Van alle schepsels die God op aarde heeft gemaakt, is alleen de mens opstandig. Toch beschikt hij over een redeneringsvermogen om de aanspraken van de goddelijke wet te begrijpen en over een geweten om de schuld van de overtreding en de vrede en vreugde van de gehoorzaamheid te voelen. God heeft hem tot een vrij zedelijk wezen gemaakt, om te gehoorzamen of ongehoorzaam te zijn. Het loon van het eeuwige leven - een eeuwig gewicht van glorie - is beloofd aan hen die Gods wil doen, terwijl de dreiging van Zijn toorn over allen die Zijn wet trotseren, hangt. —Het *geheiligd leven*

De geschiedenis van het verleden laat een actieve, werkende duivel zien. Hij kan ledig noch onschuldig zijn. Satan werd slechts in één boom gevonden om de veiligheid van Adam en Eva in gevaar te brengen. Hij was van plan om het heilige paar naar die ene boom te lokken, zodat zij precies datgene zouden doen wat God had gezegd dat zij niet van de boom der kennis moesten gaan eten. Er was geen gevaar voor hen bij het naderen van een andere boom. Hoe aannemelijk is zijn toespraak! Hij legde de argumenten voor die hij vandaag de dag ook gebruikt, namelijk: vloek, jaloezie, wantrouwen, vragen en ongeloof. Als Satan eerst zo sluw was, wat moet hij dan nu zijn na een ervaring van vele duizenden jaren? Maar God en de heilige engelen en allen die in gehoorzaamheid aan de uitgesproken wil van de Heer verblijven, zijn wijzer dan hij. De subtiliteit van Satan zal niet afnemen, maar de wijsheid die aan de mensen wordt gegeven door een levende verbinding met de Bron van alle licht en goddelijke kennis zal in verhouding staan tot zijn kunsten en listen. —Getuigenissen voor de gemeente, vol. 5, p. 504.

Zie de wereld van vandaag in openlijke rebellie tegen God. Dit is in werkelijkheid een generatie die zichzelf heeft overgeleverd aan ongehoorzaamheid, gevuld met ondankbaarheid, formalisme, onoprechtheid, trots en afvalligheid. Mensen verwaarlozen de Bijbel en haten de waarheid. Jezus ziet zijn wet verworpen, zijn liefde veracht, zijn ambassadeurs behandeld met onverschilligheid. Hij heeft gesproken door Zijn barmhartigheid, maar deze is niet erkend; Hij heeft gesproken door waarschuwingen, maar deze zijn niet opgevolgd. De tempelhoven van de menselijke ziel zijn veranderd in plaatsen van onheilige beweegredenen. Egoïsme, afgunst, trots, kwaadwilligheid worden gekoesterd.

Velen aarzelen niet om met het woord van God te spotten. Degenen die dat woord geloven zoals het luidt, worden belachelijk gemaakt. Er is een groeiende minachting voor de wet en de orde, direct te herleiden tot een schending van de duidelijke bevelen van Jehova. Geweld en misdaad zijn het resultaat van het zich afwenden van de weg van de gehoorzaamheid. Zie de ellende en de ellende van de menigten die aanbidden bij het heiligdom van de afgoden en die tevergeefs naar geluk en vrede zoeken. —Profeten en Koningen, p. 185.

Maandag 28 december: Rottig formalisme

De Joden waren vertrouwd geraakt met het offeren van bloed en hadden bijna uit het oog verloren dat het de zonde was die al dit bloedvergieten van de dieren noodzakelijk maakte. Ze merkten niet dat het bloed van Gods lieve Zoon, dat voor het leven van de wereld zou worden vergoten, er de voorkeur aan gaf en dat de mensen

door het offeren van de offers naar een gekruisigde Verlosser zouden worden geleid.

...

In plaats van nederig berouw te tonen over de zonde, hadden ze het offer van de dieren vermenigvuldigd, alsof God geëerd kon worden door een harteloze dienst. De priesters en heersers hadden hun hart verhard door egoïsme en gierigheid. Zelfs de symbolen die naar het Lam Gods wezen, hadden ze een middel tot winst gemaakt. Zo was in de ogen van het volk de heiligheid van de offerdienst in grote mate vernietigd. Groot was de verontwaardiging van Jezus. Hij wist dat zijn bloed, dat zo spoedig voor de zonden van de wereld zou worden vergoten, door de priesters en de oudsten net zo weinig gewaardeerd zou worden als het bloed van de beesten dat zij onophoudelijk lieten vloeien. —De wens der eeuwen

Zonder oprechte bekering en hervorming zal de belijdenis niet aanvaardbaar zijn voor God. Er moet besloten worden tot veranderingen in het leven; alles wat aanstootgevend is voor God moet worden weggedaan. Dit zal het resultaat zijn van oprecht verdriet om de zonde. Het werk dat we van onze kant moeten doen, ligt duidelijk voor ons: "Wast u, reinigt u, doet uw boze daden uit mijn ogen weg; houdt op kwaad te doen; Leert goed te doen, tracht naar recht, houdt de geweldenaar in toom, doet recht aan de wees, verdedigt de rechtszaak der weduwe" Jesaja 1:16, 17. "De goddeloze geeft een pand terug, vergoedt het geroofde, wandelt naar de inzetten die doen leven, zodat hij geen onrecht meer bedrijft. Hij zal zeker leven, hij zal niet sterven" Ezechiël 33:15. Paulus zegt, sprekend over het werk van berouw: "Want zie toch, wat juist deze ervaring van droefheid naar Gods wil u gebracht heeft: welk een ernst, meer nog, verontschuldiging, verontwaardiging, vrees, verlangen, ijver, bestraffing. Gij hebt in allen dele doen blijken, dat gij zuiver stondt in deze zaak" 2 Korintiërs 7:11.

Wanneer de zonde de zedelijke waarneming heeft verdoofd, ziet de overtreder de gebreken van zijn karakter niet en beseft hij niet hoe groot het kwaad is dat hij heeft begaan; en tenzij hij zich overgeeft aan de overtuigende kracht van de Heilige Geest, blijft hij gedeeltelijk blind voor zijn zonde. Zijn belijdenissen zijn niet oprecht en ernstig. Aan elke erkenning van zijn schuld voegt hij een verontschuldiging toe in de vorm van een vergoelijking voor zijn gang van zaken, waarbij hij verklaart dat hij zonder bepaalde omstandigheden dit of datgene wat hem wordt verweten niet zou hebben gedaan. —*Schreden naar Christus*

Dinsdag 29 december: Het argument van vergeving

Wie Christus vergeving verleent, doet eerst belijdenis, en het is het ambt van de Heilige Geest om te overtuigen van de zonde. Degenen wiens hart door de veroordelende Geest van God is bewogen, zien dat er op zich niets goeds is. Zij zien dat alles wat zij ooit hebben gedaan, vermengd is met eigenliefde en met de zonde. Net als de arme zondaar staan ze ver weg, durven ze niet eens hun ogen naar de hemel op te heffen, dan wel te roepen: "God, wees mij, een zondaar, genadig". Lucas 18:13. En ze worden gezegend. Er is vergeving voor de boeteling, want Christus is 'het Lam Gods, dat de zonde van de wereld wegneemt' Johannes 1:29. Gods belofte is: "Al zijn uw zonden als scharlaken, ze zullen witter worden dan sneeuw; al zijn ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol" Jesaja 1:18. —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*

De Here God strekt door Christus de hele dag door zijn hand uit in uitnodiging naar de behoeftigen. Hij zal iedereen ontvangen. Hij verwelkomt iedereen. Hij verwerpt niemand. Het is Zijn glorie om de grootste zondaars te vergeven. Hij zal de prooi van de machtigen afnemen, Hij zal de gevangene vrijlaten, Hij zal de tak uit het vuur rukken. Hij zal de gouden ketting van Zijn barmhartigheid laten zakken tot de grootste diepten van menselijke ellende en de schuldige en vernederde ziel die met de zonde besmet is, optillen. Maar de mens moet willen komen en meewerken aan het werk om zijn ziel te redden door gebruik te maken van de mogelijkheden die hem door God worden geboden. De Heer dwingt niemand. Het vlekkeloze huwelijkskleed van de gerechtigheid van Christus is bereid om de zondaar te kleden, maar als hij het weigert moet hij vergaan. —*That I May Know Him, p. 235.*

Degenen die door Satan zijn bedrogen, zien God als hard en veeleisend. Zij beschouwen Hem als oplettend om de zondaar aan te klagen en te veroordelen, als onwillig om de zondaar te ontvangen zolang er een wettelijk excuus is om hem niet te helpen. Zijn wet beschouwen zij als een beperking van het geluk van de mensen, een belastend juk waar zij graag aan ontsnappen. Maar hij wiens ogen zijn geopend door de liefde van Christus, zal God zien als vol mededogen. Hij verschijnt niet als een tiranniek, meedogenloos wezen, maar als een vader die zijn berouwvolle zoon wil omhelzen. —*Lessen uit het leven van alledag*

Terwijl het karakter van de Goddelijke zich manifesteerde aan Johannes, zag hij zijn eigen gebrek en werd hij nederig door de erkenning ervan. De sterkte en het geduld, de kracht en de tederheid, de majesteit en de zachtmoedigheid, die hij in het dagelijkse leven van de Zoon van God zag, vulden zijn ziel met bewondering en liefde. Dag na dag werd zijn hart naar Christus toe getrokken, totdat hij zichzelf uit het oog verloor in de liefde voor zijn Meester. Zijn wraakzuchtige, ambitieuze temperament werd overgeleverd aan de vormende kracht van Christus. De regenererende invloed van de Heilige Geest hernieuwde zijn hart. De kracht van de liefde van Christus bracht een verandering van karakter teweeg. Dit is het zekere resultaat van de vereniging met Jezus. Wanneer Christus in het hart blijft, wordt de hele natuur getransformeerd. —*Schreden naar Christus*

Woensdag 30 december: Eten of gegeten worden

God spreekt tot Zijn volk door middel van geschonken zegeningen; en wanneer deze niet gewaardeerd worden, spreekt Hij tot hen door middel van verwijderde zegeningen, zodat zij ertoe gebracht worden hun zonden te zien en met heel hun hart naar Hem terug te keren. —*Patriarchen en Profeten*

We moeten elke zegen die we van God ontvangen in gedachten houden en als we ons realiseren dat we Zijn grote liefde hebben, moeten we bereid zijn om alles in vertrouwen te leggen in de handen die voor ons aan het kruis genageld zijn.

De ziel mag opstijgen naar de hemel op de vleugels van lofprijzing. God wordt aanbeden met zang en muziek in de hoven boven, en als we onze dankbaarheid uitdrukken komen we dichterbij de aanbidding van de hemelse gastheren. "Wie lof offert, eert God" God. Psalm 50:23. Laten we met eerbiedige vreugde voor onze Schepper komen, met "loflied en geklank van gezang" Jesaja 51:3. —*Schreden naar Christus*

God heeft ons de macht van de keuze gegeven; het is aan ons om te oefenen. We kunnen ons hart niet veranderen, we kunnen onze gedachten, onze impulsen, onze genegenheid niet controleren. We kunnen onszelf niet zuiver maken, geschikt voor Gods dienstbaarheid. Maar we kunnen ervoor kiezen om God te dienen, we kunnen Hem onze wil geven; dan zal Hij in ons werken om te willen en te doen wat Hij wil. Zo zal onze hele natuur onder de controle van Christus worden gebracht.

Door de juiste uitoefening van de wil kan er een hele verandering in het leven plaatsvinden. Door de wil aan Christus over te geven, verenigen we ons met de goddelijke kracht. We ontvangen kracht van bovenaf om ons vastberaden te houden. Een zuiver en nobel leven, een leven van overwinning op eetlust en begeerte, is mogelijk voor iedereen die zijn zwakke, aarzelende menselijke wil wil verenigen met de almachtige, onwrikbare wil van God. —*De weg tot gezondheid*

Degenen die oprechte liefde voor God hebben, zullen een oprecht verlangen tonen om Zijn wil te kennen en te doen. ... Het kind dat zijn ouders liefheeft zal die liefde tonen door gewillige gehoorzaamheid; maar het egoïstische, ondankbare kind wil zo weinig mogelijk doen voor zijn ouders, terwijl het tegelijkertijd alle privileges wil genieten die aan de gehoorzamen en gelovigen worden toegekend.

Hetzelfde verschil is te zien bij degenen die zich als kinderen van God beschouwen. Velen die weten dat zij het voorwerp zijn van Zijn liefde en zorg, en die Zijn zegen willen ontvangen, nemen geen genoegen met het doen van Zijn wil. Zij beschouwen Gods aanspraken op hen als een onaangename beperkingen, Zijn geboden als een pijnlijk juk. Maar hij die werkelijk op zoek is naar de heiligheid van het hart en de levensvreugde in de wet van God, rouwt alleen maar dat hij zoveel tekortschiet om aan de eisen ervan te voldoen. —*Christus weerspiegelen*

Donderdag 31 december: Onheilspellend liefdeslied

God had Israël als een goede wijnstok geplant bij de putten van het leven. Hij had zijn wijngaard "op een zeer vruchtbare heuvel" geplant. Hij had hem "omheind en de stenen ervan verzameld, en hem beplant met de beste wijnstokken" Jesaja 5:1, 2.

"En hij zag ernaar uit dat het goede druiven zou voortbrengen, en het bracht wilde druiven voort" Jesaja 5:2. Het volk van Christus' tijd maakte een grotere show van vroomheid dan de Joden van vroegere tijden, maar ze waren nog berooier van de zoete genaden van de Geest van God. De kostbare vruchten van het karakter ... waren niet zichtbaar in de Joodse natie.

God in Zijn Zoon, had gezocht naar fruit, en had er geen gevonden. Israël was een bezetter van de grond. Het bestaan ervan was een vloek, want het bezette de plaats in de wijngaard die een vruchtbare boom zou kunnen innemen. Het beroofde de wereld van de zegeningen die God wilde geven. De Israëlieten hadden God verkeerd voorgesteld onder de naties. Ze waren niet alleen nutteloos, maar ook een beslist obstakel geworden. Hun godsdienst was in hoge mate misleidend en bracht ondergang in plaats van de verlossing. —*Lessen uit het leven van alledag*

Er is te veel eigenliefde. We moeten willen dat de eigen-ik sterft en verborgen blijft in Christus Jezus, dan zullen we het niet hebben over ontmoediging en moeilijkheden en al die kleine dingen, maar we zullen spreken over het grote verlossingsplan en de weergaloze kracht van Jezus Christus om naar onze wereld te komen en de menselijke

natuur op zich te nemen, zodat we door Hem verheven worden en een plekje aan Zijn rechterhand krijgen. Wat is er aangenamer dan dat?

Als dit niet genoeg is, wat kan de hemel dan nog meer doen voor het gevallen ras dan is gedaan? "Wat kan ik nog meer doen voor mijn schapen dan wat ik heb gedaan?" Wat nog meer? Zal Hij ons moeten laten gaan? Dat zal Hij doen, tenzij u uw houding ten opzichte van God verandert, want Hij heeft alles gedaan wat Hij kon om ons te redden. In overeenstemming met het licht dat we hebben ontvangen, is onze verantwoording tegenover God. Wandel in het licht zoals Hij in het licht is. — *Lift Him Up*, p. 216.

Van bijzondere waarde voor Gods kerk op aarde vandaag de dag, de bewaarders van Zijn wijngaard, zijn de boodschappen van raad en vermaning die worden gegeven door de profeten die Zijn eeuwige doel voor de mensheid duidelijk hebben gemaakt. In de leer van de profeten wordt Zijn liefde voor het verloren ras en Zijn plan voor hun verlossing duidelijk geopenbaard. Het verhaal van Israëls roeping, van hun successen en mislukkingen, van hun herstel tot goddelijke gunst, van hun afwijzing van de Meester van de wijngaard en van de uitvoering van het plan van de eeuwen door een goed overblijfsel aan wie alle verbondsbeloften moeten worden vervuld - dit is door de eeuwen heen het thema van Gods boodschappers aan Zijn kerk geweest. ...

Laat Israël hopen op God. De Meester van de wijngaard verzamelt nu zelfs onder de mensen van alle naties en volkeren de kostbare vruchten waarop Hij lang heeft gewacht. Weldra zal Hij tot de Zijne komen; en op die gelukkige dag zal Zijn eeuwig doel voor het huis Israëls eindelijk vervuld zijn. "In de komende dagen zal Jakob wortelschieten, Israël bloeien en uitspruiten, zodat zij de wereld met vruchten vervullen" Jesaja 27:6. — *Profeten en Koningen*

Vrijdag 1 januari: voor verder lezen

In Heavenly Places, "Sure Remedy for Sin," p. 23;

Testimonies for the Church, "A Call for Reformation," vol. 8, pp. 250, 251.

2. Crisis van het leiderschap

Sabbatmiddag, 2 januari

Door hun afvalligheid en opstandigheid nodigden zij, die als lichtdragers onder de volkeren hadden moeten staan, de oordelen van God uit. Veel van de kwaden die de snelle vernietiging van het noordelijke koninkrijk bespoedigden en die onlangs in onmiskenbare bewoordingen door Hosea en Amos aan de kaak waren gesteld, waren het koninkrijk van Juda snel aan het bederven. ...

Met onderdrukking en rijkdom kwam trots en liefde voor vertoon, grove dronkenschap en een geest van feestvieren. Zie Jesaja 2:11, 12; 3:16, 18-23; Jesaja 5:22, 11, 12. En in Jesaja's tijd heeft de afgoderij zelf geen verbazing meer gewekt. Zie Jesaja 2:8, 9. De ongerechtvaardigde praktijken waren zo overheersend geworden onder alle klassen dat de weinigen die trouw bleven aan God vaak in de verleiding kwamen op te geven en zich over te geven aan ontmoediging en wanhoop. Het leek erop dat Gods doel voor Israël op het punt stond te mislukken en dat de opstandige natie een lot moest ondergaan dat vergelijkbaar was met dat van Sodom en Gomorra. — *Profeten en Koningen*

In al Zijn contacten met Zijn schepselen heeft God de principes van de gerechtigheid in stand gehouden door de zonde in haar ware aard te openbaren door te laten zien dat het zekere resultaat ervan ellende en de dood is. De onvoorwaardelijke vergeving van de zonde is er nooit geweest en zal er ook nooit zijn. Een dergelijke vergeving zou het opgeven van de principes van de gerechtigheid laten zien, die het fundament van de regering van God vormen. Het zou het niet-gevallen universum met ontzetting vullen. God heeft trouw gewezen op de gevolgen van de zonde, en als deze waarschuwingen niet waar waren, hoe konden we er dan zeker van zijn dat Zijn beloftes zouden worden vervuld? Die zogenaamde welwillendheid die gerechtigheid opzij zou zetten, is geen welwillendheid, maar zwakheid. ...

Er is een God in Israël, bij wie bevrijding is voor iedereen die onderdrukt wordt. Rechtvaardigheid is de bewoning van zijn troon. — *God's Amazing Grace, p. 73*

Laat Gods arbeiders het zesde hoofdstuk van Jesaja en het eerste en tweede hoofdstuk van Ezechiël bestuderen.

Voor de profeet leek het wiel in een wiel, de verschijningen van levende wezens die met hen verbonden zijn, allemaal ingewikkeld en onverklaarbaar. Maar de hand van de Oneindige Wijsheid is te zien tussen de wielen, en de perfecte orde is het resultaat van haar werk. Elk wiel werkt in perfecte harmonie met elkaar.

Het is mij gebleken dat mensen te veel macht zoeken en het werk zelf proberen te beheersen. Ze laten de Here God, de machtige werker, te veel buiten hun methoden en plannen en vertrouwen niet alles aan Hem toe wat betreft de voortgang van het werk. Niemand zou mogen denken dat hij in staat is om deze dingen, die bij het grote IK BEN horen, te beheersen. God bereidt in Zijn voorzienigheid een weg voor, zodat het werk door menselijke agenten kan worden gedaan. Laat dan ieder mens op zijn post van plicht staan, om voor deze tijd zijn deel te doen, en weten dat God zijn leermeester is. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 213*

Zondag 3 januari: De koning is dood. Lang leve de koning!

De lange heerschappij van Uzziah in het land van Juda en Benjamin werd gekenmerkt door een grotere welvaart dan die van welke andere heerser dan ook sinds de dood van Salomo, bijna twee eeuwen daarvoor. Vele jarenlang regeerde de koning met discretie. Onder de zegening van de Hemel herwonnen zijn legers een deel van het grondgebied dat in vroegere jaren verloren was gegaan. Steden werden herbouwd en versterkt en de positie van de natie onder de omringende volkeren werd sterk versterkt. De handel herleefde en de rijkdom van de naties stroomde naar Jeruzalem. Uzzia's naam "verspreidde zich tot ver in het buitenland, want hij werd geweldig geholpen, tot hij sterk was" 2 Kronieken 26:15.

Deze uiterlijke welvaart ging echter niet gepaard met een overeenkomstige heropleving van de geestelijke kracht. De tempeldiensten werden net als in de vorige jaren voortgezet en menigte kwam bijeen om de levende God te aanbidden; maar trots en formaliteit namen geleidelijk aan de plaats in van nederigheid en oprechtheid. Van Uzzia zelf staat geschreven: "Maar toen hij machtig geworden was, werd zijn hart zo hoogmoedig, dat hij zeer snood handelde en ontrouw werd jegens de Here, zijn God" 2 Kronieken 26:16. — *Profeten en koningen*

Gehoorzaamheid aan de Heer brengt altijd gunst, en een getrouwe inachtneming van de rechtvaardige principes zal de goddelijke geloofsbrieven dragen; maar de Heer

wordt onteerd wanneer zij die als rentmeesters van Gods kudde worden geplaatst, een kwaadaardig werk ondersteunen en goedkeuren. ...

Het geval van de koning Uzzia onthult hoe God de zonde van de aanmatiging straft... — *Ellen G. White Commentary, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1132.*

De Heer heeft overvloedig bewijs gegeven van de waarheidsgetrouwheid van Zijn beloften en dreigementen. Zijn volk mag op Zijn woord vertrouwen. Zullen zij dan, in het licht van het gegeven licht en het bewijs, een koers van hun eigen keuze volgen, onafhankelijk van Gods gewijde instanties? Zelfs goede mensen moeten aan alle kanten bewaakt worden, opdat zij niet zo verheven worden boven de zegeningen die God hen heeft gegeven dat het applaus en de lofprijzing van de wereldlingen voor hen een stimulans zal zijn om hun grote wijsheid en verworvenheden te laten zien.

De Heer ziet het, de Heer weet het. Hij zal zeker al deze aspiraties vernederen; want Hij haat trots en egoïsme en hebzucht. Hoe welvarender het werk op zich is, des te minder geschikt is het voor de mens om zichzelf te verheffen, alsof hij degene is die moet worden verheven. Ons vertrouwen moet in God zijn. Hij heeft de mensheid de capaciteiten en mogelijkheden toevertrouwd, zodat hij een prominente rol kan spelen in Zijn werk. Laat hen oppassen zichzelf te verheffen. — *This Day With God, p. 193*

Maandag 4 januari: "Heilig, heilig, heilig"

De taak leek Jesaja bijna hopeloos. Moet hij in zijn wanhoop zijn missie opgeven en Israël ongestoord aan hun afgodendienst overlaten? Zouden de goden van Ninive de aarde te regeren in weerwil van de God van de hemel?

Zulke gedachten waren in zijn gedachten verzonken toen hij onder de portiek van de heilige tempel stond. Plotseling leek de poort en de binnenste sluijer van de tempel omhoog te gaan of zich terug te trekken en mocht hij naar binnen kijken, naar het heilige der heiligen, waar zelfs de voeten van de profeet niet binnen mochten komen. Daar stond voor hem een visioen van Jehova, zittend op een hoge troon en hoog verheven, terwijl zijn zomen de tempel vulde. Aan weerszijden van de troon zweefden de serafijnen, twee vleugels die hen omhoog droegen, twee die hun gezichten in aanbidding verhulden en twee die hun voeten bedekten. Deze engeldienaren hieven hun stem op in een plechtige aanbidding: "Heilig, heilig, heilig, is de Heer der heerscharen: de hele aarde is vol van zijn heerlijkheid", totdat de paal en de pilaar en de cederpoort leken te beven bij het geluid en het huis gevuld was met hun lofprijzing. — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 749, 750.*

De tempel van God in de hemel was geopend, en de drempel werd overspoeld met de glorie die voor elke kerk is, die God liefheeft en zijn geboden onderhoudt. We moeten studeren, mediteren en bidden. Dan hebben we een geestelijk gezichtsvermogen om de binnenste hoven van de hemelse tempel te zien. We zullen de thema's van zang en dankzegging van het hemelse koor rond de troon opvangen. Wanneer Sion zal opstaan en schijnen, zal haar licht het meest doordringend zijn en zullen kostbare lof- en dankliederen worden gehoord in de vergadering van de heiligen. Ruzies, klagen en klaagzangen over kleine teleurstellingen en moeilijkheden zullen uit het oog worden verloren. Als we de gouden ogenzalf toepassen, zullen we de glorie aan gene zijde zien. Het geloof zal de helse schaduw van Satan doorsnijden en we zullen onze Middelaar de wierook van Zijn eigen verdiensten in onze naam zien aanbieden.

Laten we hier beneden de lof aan God brengen. Laten we ons verenigen met het hemelse gezelschap boven. Dan zullen we de waarheid vertegenwoordigen zoals die is - een kracht voor allen die geloven. — *That I May Know Him, p. 273*

Het is geen afdoend bewijs dat een man een christen is, omdat hij zich onder buitengewone omstandigheden in spirituele extase manifesteert. Heiligheid is geen verrukking: het is een volledige overgave van de wil aan God; hij leeft door elk woord dat uit de mond van God voortkomt; hij doet de wil van onze hemelse Vader; hij vertrouwt op God in de beproeving, zowel in de duisternis als in het licht; hij wandelt door het geloof en niet door het zicht; hij vertrouwt op God met een onbetwistbaar vertrouwen en rust in zijn liefde. — *Van Jeruzalem tot Rome*

Dinsdag 5 januari: Nieuwe persoonlijkheid

Toen de profeet Jesaja de glorie van de Heer aanschouwde, was hij verbaasd en, overweldigd door een gevoel van eigen zwakheid en onwaardigheid, riep hij uit: "Wee mij! ..."

Jesaja had de zonde van anderen aan de kaak gesteld; maar nu ziet hij zichzelf blootgesteld aan dezelfde veroordeling die hij over hen had uitgesproken. Hij had zich tevredengesteld met een koude, levenloze ceremonie in zijn aanbidding van God. Hij had dit pas geweten toen hem het visioen van de Heer werd gegeven. Hoe weinig verscheen nu zijn wijsheid en talenten als hij keek naar de heiligheid en de majesteit van het heiligdom. ... Zijn visie op zichzelf zou kunnen worden uitgedrukt in de taal van de apostel Paulus: "O mij ellendig mens! Wie zal mij verlossen van het lichaam dezès dood?" Romeinen 7:24.

"Maar een der serafs vloog naar mij toe met een gloeiende kool, die hij met een tang van het altaar genomen had; Hij raakte mijn mond daarmee aan en zeide: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; nu is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend Jesaja 6:6, 7. — *The Faith I Live By, p. 190*

Onze hemelse Vader. ... heeft zijn doel in de wervelwind en de storm, in het vuur en in de vloed. De Heer staat toe dat rampen tot zijn volk komen om hen te redden van grotere gevaren. Hij wil dat iedereen zijn eigen hart goed en zorgvuldig onderzoekt en dan tot God nadert, opdat God tot hem nadert. Ons leven is in de handen van God. Hij ziet gevaren die ons bedreigen en die wij niet kunnen zien. Hij is de Gever van al onze zegeningen; de Voorziener van al onze barmhartigheden; de Ordenaar van al onze ervaringen. Hij ziet de gevaren die wij niet kunnen zien. Hij mag toestaan dat Zijn volk datgene overkomt wat hun hart met droefheid vult, want Hij ziet dat zij rechte paden voor hun voeten moeten maken, opdat de kreupelen niet uit de pas gaan lopen. Hij kent ons geraamte, en herinnert zich dat we stof zijn. Zelfs de haren van ons hoofd zijn geteld. ...

Beproevingen komen naar ons allemaal om ons ertoe te leiden ons hart te onderzoeken, om te zien of ze gezuiverd zijn van alles wat verontreinigt. Voortdurend werkt de Heer voor ons huidig en eeuwig welzijn. Er gebeuren dingen die onverklaarbaar lijken, maar als wij op de Heer vertrouwen en geduldig op Hem wachten en onze harten voor Hem vernederen, dan zal Hij de vijand niet laten zegevieren. — *The Upward Look, p. 65*

In de oorlogsvoering maakt de vijand gebruik van de zwakste punten in de verdediging van degenen die hij aanvalt. Hier maakt hij zijn felste aanvallen. De christen zou geen zwakke punten moeten hebben in zijn verdediging. Hij zou gebarricadeerd moeten worden door de steun die de Schrift geeft aan degene die Gods wil doet. De verleide ziel zal de overwinning behalen, als hij het voorbeeld volgt van Hem die de verleider ontmoette met het woord "Er staat geschreven". Hij kan veilig staan in de bescherming van een "Zo zegt de Heer".

De Heer staat toe dat Zijn kinderen vallen; en als zij zich van hun wandaden bekeren, helpt Hij hen om op sterke grond te staan. Zoals het vuur het goud reinigt, zo reinigt Christus zijn volk door verzoeking en beproeving. — *This Day With God*, p. 259

Woensdag 6 januari: Koninklijke opdracht

Een seraf kwam naar hem toe om hem te passen voor zijn grote missie. Een levende kool van het altaar werd op zijn lippen gelegd. ... En toen de stem van God werd gehoord, die zei: "Wie zal ik sturen en wie zal voor ons gaan?" Jesaja antwoordde met heilig vertrouwen: "Hier ben ik, zend mij."

Welke aardse krachten moeten tegen Juda worden ingezet? Wat als Jesaja in zijn missie tegenstand en verzet zou moeten ondervinden? Hij had de koning, de Heer der heerscharen, gezien; hij had het lied van de serafijnen gehoord, "De hele aarde is vol van zijn glorie"; en de profeet was gesterkt voor het werk dat hem te wachten stond. De herinnering aan dit visioen werd met hem megedragen tijdens zijn lange en zware missie. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 750, 751

Met genade in hun hart moeten de gelovigen de werken van Christus doen en zichzelf, ziel, lichaam en geest aan Zijn zijde plaatsen, als Zijn menselijke hand, om Zijn liefde te geven aan hen die buiten de kudde zijn. Gelovigen moeten zich in de christelijke gemeenschap verenigen en elkaar als broeders en zusters in de Heer beschouwen. Zij moeten elkaar liefhebben zoals Christus hen heeft liefgehad. Zij moeten licht zijn voor God, stralend in de kerk en in de wereld, genade op genade ontvangen om die aan anderen door te geven. Zo worden zij voortdurend in geestelijke nabijheid van God gehouden. Ze weerspiegelen het beeld van Christus. — *Medical Ministry*, p. 316

Onze belijdenis van Zijn trouw is de door de hemel gekozen manier om Christus aan de wereld te openbaren. We moeten Zijn genade erkennen zoals die bekend is gemaakt door de heilige mannen van weleer; maar wat het meest effectief zal zijn, is het getuigenis van onze eigen ervaring. We zijn getuigen voor God zoals we in onszelf de werking van een goddelijke kracht openbaren. Ieder individu heeft een leven dat zich onderscheidt van alle anderen en een ervaring die wezenlijk verschilt van die van hen. God verlangt dat onze lofprijzing tot Hem opstijgt, gemarkeerd met onze eigen individualiteit. Deze kostbare erkenning van de glorie van zijn genade, wanneer deze wordt ondersteund door een christelijk leven, heeft een onweerstaanbare kracht die werkt voor het heil van de zielen.

Het is in ons eigen belang om elk geschenk van God vers in ons geheugen te houden. Op deze manier wordt het geloof gesterkt om meer en meer op te eisen en te ontvangen. Er is een grotere bemoediging voor ons in de minste zegen die we zelf van God ontvangen dan in alle verslagen die we kunnen lezen over het geloof en de

ervaring van anderen. De ziel die reageert op de genade van God zal als een beproeide tuin zijn. Zijn gezondheid zal spoedig tevoorschijn komen; zijn licht zal in duisternis opstijgen en de heerlijkheid van de Heer zal over hem worden gezien. — *De weg tot gezondheid*

Met het vertrouwen van een klein kind komen we naar onze hemelse Vader en vertellen we Hem over al onze behoeften. Hij is altijd bereid om te vergeven en te helpen. Het aanbod van goddelijke wijsheid is onuitputtelijk en de Heer moedigt ons aan om er grotendeels uit te putten. Het verlangen dat we zouden moeten hebben naar geestelijke zegeningen wordt beschreven in de woorden: "Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God" Psalm 42:2. Wij hebben een diepere zielenhonger nodig naar de rijke gaven die de hemel te geven heeft. — *Sons and Daughters of God, p. 121*

Donderdag 7 januari: Ontstellende oproep

De onvruchtbare toehoorders worden door onze Heer aangeduid als het sceptische, het oppervlakkige of het wereldlijke. Zij kunnen de zedelijke glorie van de waarheid of de praktische persoonlijke toepassing ervan in hun eigen hart niet onderscheiden. Het ontbreekt hen aan dat geloof dat de wereld overwint, en als zeker gevolg daarvan overwint de wereld hen.

Het is de nauwe band met God die zich opent en het begrip snel en scherp maakt. De mensen in Christus' tijd brachten die blindheid over zich die ze niet zien en de opzettelijke doofheid die ze niet horen, en die ze ook niet begrijpen. Jezus vertelde hen dat er voor hen geen reden was om verbaasd te zijn over wat Hij had gezegd over hun ongeloof, want Jesaja had hetzelfde voorspeld [Mattheüs 13:13-15]. — *This Day With God, p. 361*

God had over de farao verklaard: "Ik zal zijn hart verharden, dat hij het volk niet zal laten gaan." Exodus 4:21. Er werd geen bovennatuurlijke kracht uitgeoefend om het hart van de koning te verharden. God gaf de farao het meest opvallende bewijs van de goddelijke macht, maar de vorst weigerde hardnekkig om naar het licht te luisteren. Elke vertoning van oneindige macht die door hem werd afgewezen, maakte hem des te vastberadener in zijn opstand. De zaden van de opstand die hij zaaide toen hij het eerste wonder verwierp, leverden hun oogst op. Naarmate hij verder ging in zijn eigen koers, van de ene graad van koppigheid naar de andere, werd zijn hart meer en meer verhard, totdat hij geroepen werd om de koude, dode gezichten van de eerstgeborenen te aanschouwen.

God spreekt tot de mensen door Zijn dienaren, geeft waarschuwingen op waarschuwingen en berispt de zonde. Hij geeft ieder de gelegenheid om zijn fouten te corrigeren voordat ze in het karakter vast komen te zitten; maar als men weigert gecorrigeerd te worden, dan grijpt de goddelijke macht niet in om de neiging van het eigen handelen tegen te gaan. Hij vindt het gemakkelijker om dezelfde koers te herhalen. Hij verhardt het hart tegen de invloed van de Heilige Geest. Een verdere verwerping van het licht plaatst hem waar een veel sterkere invloed geen effect zal hebben om een blijvende indruk te maken. — *Patriarchen en Profeten*

De lange nacht van somberheid is vermoeiend, maar de ochtend wordt uitgesteld in barmhartigheid, want als de Meester zou komen, zouden er zo veel ongeschikt

worden gevonden. De onwil van God om zijn volk te laten vergaan is de reden voor het lange uitstel. Maar de komst van de ochtend naar de gelovigen, en van de nacht naar de ontrouwen, ligt vlak voor ons. Door te wachten en te waken moet Gods volk zijn eigenaardig karakter, zijn afscheiding van de wereld, manifesteren. Door onze waakzame houding moeten we laten zien dat we werkelijk vreemden en pelgrims op de aarde zijn. Het verschil tussen hen die de wereld liefhebben en hen die Christus liefhebben, is zo duidelijk dat het onmiskenbaar is. Terwijl de wereldbewoners allemaal oprecht zijn en de ambitie hebben om de aardse schat veilig te stellen, zijn Gods mensen niet gelijkvormig aan de wereld, maar laten ze door hun oprechte, waakzame, wachtende houding zien dat ze veranderd zijn; dat hun thuis niet in deze wereld ligt, maar dat ze op zoek zijn naar een beter land, zelfs een hemelse. — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 193*

Vrijdag 8 januari: Voor verder lezen

God's Amazing Grace, "Guarded by Seraphim," p. 72;

This Day With God, "Consciousness of Sins Forgiven," p. 261.

3. Wanneer uw wereld uit elkaar valt

Sabbatmiddag, 9 januari

Toen Zijn volk terugkeerde naar hun slechte wegen, stond de Heer toe dat ze nog steeds onderdrukt werden door hun machtige vijanden, de Filistijnen. Jarenlang werden ze voortdurend lastiggevalen, en soms zelfs volledig onderworpen, door deze wrede en oorlogszuchtige natie. Ze hadden zich met deze afgodendienaren vermengd, zich met hen verenigd in plezier en in aanbidding, totdat ze één met hen leken te zijn in geest en interesse. Toen werden deze zogenaamde vrienden van Israël hun meest bittere vijanden en zochten zij op alle mogelijke manieren naar hun vernietiging.

Net als Israël geven christenen te vaak toe aan de invloed van de wereld en houden ze zich aan de principes en gebruiken van de wereld om zich de vriendschap van de goddeloze te verzekeren; maar uiteindelijk zal blijken dat deze zogenaamde vrienden de gevaarlijkste vijanden zijn. ... Satan werkt door de goddeloze, onder de dekmantel van een vermeende vriendschap, om Gods volk te verleiden tot zonde, zodat hij hen van Hem kan scheiden; en wanneer hun verdediging is weggenomen, dan zal hij zijn agenten tegen hen doen keren en proberen hun vernietiging te volbrengen. — *Patriarchen en Profeten*

We worden vermaand door de apostel: "De liefde zij ongeveinsd. Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede.

Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbeton elkander ten voorbeeld" (Romeinen 12:9,10). Paulus wil ons een onderscheid laten maken tussen de zuivere, onbaatzuchtige liefde die wordt ingegeven door de geest van Christus, en de onbeduidende, bedrieglijke voorwendzelen waarmee de wereld vol is. Deze laffe vervalsing heeft veel zielen misleid. Het zou het onderscheid tussen goed en kwaad uitvlakken, door het eens te zijn met de overtreder in plaats van hem trouw zijn fouten te laten zien. Zo'n koers komt nooit voort uit echte vriendschap. De geest waardoor het wordt ingegeven, woont alleen in het vleselijke hart. Terwijl de christen altijd vriendelijk, medelevend en vergevingsgezind zal zijn, kan hij geen harmonie met

de zonde voelen. Hij zal het kwaad verafschuwen en zich vastklampen aan het goede, en de vereniging van vriendschap met de goddeloze ervoor opofferen. De geest van Christus zal ons ertoe brengen de zonde te haten, terwijl wij bereid zijn elk offer te brengen om de zondaar te redden. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 171*

Hoe waar was de vriendschap van de Verlosser voor Petrus! Hoe medelevend zijn waarschuwing! Maar de waarschuwing was veronachtzaamd. In zelfgenoegzaamheid verklaarde Petrus vol vertrouwen dat hij nooit zou doen waarvoor Christus hem had gewaarschuwd. "Heer," zei hij, "Ik ben bereid om met u mee te gaan, zowel naar de gevangenis als naar de dood" (Mattheus 26:33-35). Zijn zelfvertrouwen bewees zijn ondergang. Hij daagde Satan uit om hem te verleiden en hij viel onder de kunst van de sluwe vijand. Toen Christus hem het meest nodig had, stond hij aan de kant van de vijand en verloochende openlijk zijn Heer. ...

Degenen die zich bewust zijn van hun zwakte, vertrouwen op een kracht die hoger is dan zichzelf. En terwijl ze naar God kijken, heeft Satan geen macht over hen. Maar zij die op zichzelf vertrouwen zijn gemakkelijk te verslaan. Laten we niet vergeten dat, als we geen acht slaan op de waarschuwingen die God ons geeft, er een val voor ons ligt. Christus zal degene die zichzelf onbeschermd op de grond van de vijand plaatst, niet redden van de wonden die hij zal oplopen. Hij laat de zelfgenoegzame, die handelt alsof hij meer weet dan zijn Heer, gaan in zijn veronderstelde kracht. Dan komt het lijden en een kreupel leven, of misschien de nederlaag en de dood. — *This Day With God, p. 259.*

Zondag 10 januari: Gevaar uit het Noorden

Als Achaz en de hoofdmannen van zijn rijk ware dienaren van de Allerhoogste waren geweest, zouden ze niet bang zijn geweest voor zo'n onnatuurlijk bondgenootschap als tegen hen was gevormd. Maar herhaalde overtredingen hadden hen aan kracht ingeboet. Getroffen door een naamloze angst voor de vergeldingsoordelen van een beledigde God, "beefde zijn hart en ook het hart van zijn volk, zoals de bomen van het woud beven voor de wind" Jesaja 7:2. In deze crisis kwam het woord van de Heer naar Jesaja en gebod hem de bevende koning te ontmoeten en te zeggen: "... tracht rustig te blijven, vrees niet, uw hart versage niet voor deze twee rokende stompen brandhout: voor de brandende toorn van Resin en Aram en de zoon van Remaljahu.

Omdat Aram kwaad tegen u beraamd heeft, Efraim en de zoon van Remaljahu, door te zeggen: Wij zullen optrekken tegen Juda, het schrik aanjagen, het voor ons veroveren en de zoon van

Tabaal daarin koning maken; Zegt de Here Here aldus: Het zal niet bestaan en het zal niet geschieden" De profeet verklaarde dat het koninkrijk Israël, en ook Syrië, spoedig zou eindigen. "Indien gij niet gelooft, voorwaar, gij wordt niet bevestigd" Jesaja 7:4-7, 9. ...

Maar door te kiezen om op de arm van het vlees te leunen, zocht Achaz hulp bij de heidenen. Uit wanhoop zond hij een bericht naar Tiglatpileser, koning van Assyrië: "Ik ben uw knecht en uw zoon; trek op en verlos mij uit de macht van de koning van Aram en uit de macht van de koning van Israel, die tegen mij zijn opgetrokken" 2 Koningen 16:7. Het verzoek ging vergezeld van een rijk geschenk uit de schat van de koning en uit het magazijn van de tempel.

De hulp die gevraagd werd, werd gestuurd en koning Achaz kreeg tijdelijk respijt, maar ten koste van Juda! — *Profeten en Koningen*

In de zomer, als we kijken naar de bomen van het bos in de verte, allemaal gekleed in een mooie mantel van groen, kunnen we misschien niet in staat zijn om onderscheid te maken tussen de evergreens en de andere bomen. Maar als de winter nadert en de vorstkoning ze in zijn ijzige omhelzing omarmt en de andere bomen van hun prachtige bladeren ontdoet, zijn de groenblijvers gemakkelijk te onderscheiden. Zo zal het zijn met iedereen die in nederigheid wandelt, wantrouwend tegenover zichzelf, maar zich bevend aan de hand van Christus vastklampend. Terwijl degenen die zelfverzekerd zijn en vertrouwen hebben in hun eigen volmaaktheid van karakter, hun valse gewaad van gerechtigheid verliezen, wanneer ze worden onderworpen aan de stormen van beproeving, dragen de werkelijk rechtvaardigen, die God oprecht liefhebben en vrezen, het gewaad van de gerechtigheid van Christus in zowel welvaart als tegenspoed. — *The Sanctified Life, p. 11*

Moed, standvastigheid, geloof en innerlijk vertrouwen in Gods kracht om te redden komen niet in een moment. Deze hemelse genaden worden verworven door de ervaring van jaren. Door een leven van heilig streven en een vaste gehechtheid aan het recht bezegelen de kinderen van God ... hun lot. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 213*

Maandag 11 januari: Poging tot onderschepping

Er is een wetenschap van het christendom die beheerst moet worden - een wetenschap die veel dieper, breder en hoger is dan welke menselijke wetenschap dan ook, omdat de hemel hoger is dan de aarde. De geest moet gedisciplineerd, opgeleid en getraind worden; want we moeten dienstbaar zijn aan God op een manier die niet in harmonie is met de aangeboren neigingen. Erfelijke en gecultiveerde neigingen tot het kwaad moeten worden overwonnen. Vaak moet de opvoeding en training van een leven lang worden weggegooid, zodat men een leerling in de school van Christus kan worden. Ons hart moet worden opgevoed om standvastig te worden in God. We moeten gewoontes vormen die ons in staat stellen om verleiding te weerstaan. We moeten leren om naar boven te kijken. De principes van het woord van God - principes die zo hoog zijn als de hemel en die de eeuwigheid van het kompas - moeten we begrijpen in hun invloed op ons dagelijks leven. Elke handeling, elk woord, elke gedachte moet in overeenstemming zijn met deze principes. Alles moet in harmonie worden gebracht met en onderworpen aan Christus, — *De weg naar gezondheid*

Alle ware gehoorzaamheid komt uit het hart. Het was hartenwerk bij Christus. En als we instemmen, zal Hij zich zo identificeren met onze gedachten en doelen, dat we onze harten en verstand in overeenstemming brengen met Zijn wil, dat we bij het gehoorzamen aan Hem alles zullen doen behalve het uitvoeren van onze eigen impulsen. De wil, verfijnd en geheiligd, zal zijn hoogste vreugde vinden in het doen van Zijn dienst. Wanneer we God kennen zoals het ons voorrecht is om Hem te kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. Door een waardering voor het karakter van Christus, door de gemeenschap met God, zal de zonde iets zijn wat we zullen haten. — *De wens der eeuwen*

Degenen die een schuldig geweten sussen met de gedachte dat ze een koers van het kwaad kunnen veranderen wanneer ze ervoor kiezen, dat ze kunnen spelen met de uitnodigingen van barmhartigheid, en opnieuw en opnieuw gedrongen kunnen zijn voor het goede, volgen deze koers op eigen risico. Ze denken dat ze, nadat ze al hun invloed hebben uitgeoefend aan de zijde van de grote rebel, in een moment van uiterste extremiteit, wanneer het gevaar hen overvalt, van leider zullen kunnen wisselen. Maar dit is niet zo gemakkelijk. De ervaring, de opvoeding, de discipline van een leven van zondige nalatigheid, heeft het karakter zo grondig gevormd, dat ze het beeld van Jezus niet meer kunnen ontvangen. ... en het licht zo lang verworpen en veracht, zal uiteindelijk worden gedooft. — *Patriarchen en Profeten*

God zou zijn dienaren kennis laten maken met hun eigen hart. Om hen een ware kennis van hun toestand te geven, staat Hij toe dat het vuur van de kwelling hen overvalt, zodat ze gezuiverd worden. De beproevingen van het leven zijn Gods werkers om de onzuiverheden, zwakheden en ruwheid uit onze karakters te verwijderen en ze geschikt te maken voor de maatschappij van zuivere, hemelse engelen in heerlijkheid. ... Het vuur zal ons niet verslinden, maar alleen het schuim verwijderen, en we zullen zeven keer gezuiverd tevoorschijn komen, met de indruk van het Goddelijke. — *My Life Today, p. 92*

Dinsdag 12 januari: Nog een kans

Laten we naar het woord van God gaan voor leiding. Laten we zoeken naar een 'Zo zegt de Heer'. We hebben genoeg van menselijke methoden. Een verstand dat alleen in de wereldse wetenschap is opgeleid, zal de dingen van God niet begrijpen; maar dezelfde geest, bekeerd en geheiligd, zal de goddelijke kracht in het Woord zien. Alleen het verstand en het hart dat gereinigd wordt door de heiliging van de Geest kan de hemelse dingen onderscheiden.

Broeders, in de naam van de Heer roep ik u op te ontwaken voor uw plicht. Laat uw hart toegeven aan de kracht van de Heilige Geest en zij zullen ontvankelijk worden gemaakt voor de leer van het Woord. Dan zult u in staat zijn om de diepe dingen van God te onderscheiden.

Moge God zijn volk onder de diepe bewegingen van zijn Geest brengen! Moge Hij hen opwekken om hun gevaar te zien en zich voor te bereiden op wat er op aarde komt! — *Gospel Workers, p. 310*

"De mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan" 1 Samuël 16:7. Het menselijke hart, met zijn tegenstrijdige emoties van vreugde en verdriet; het dwalende, eigenzinnige hart, dat de verblijfplaats is van zoveel onzuiverheid en bedrog. God kent zijn motieven, zijn eigenlijke bedoelingen en doelen. Ga naar Hem toe met uw ziel, helemaal bevestigd zoals die is. Gooi net als de psalmist zijn kamers open voor het alziende oog en roep uit: "Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; Zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg" Psalm 139:23, 24. ...

Terwijl u de enormiteit van de zonde ziet, terwijl u uzelf ziet zoals u werkelijk bent, geef niet op aan de wanhoop. Het waren de zondaars die Christus kwam redden. We hoeven God niet met ons te verzoenen, maar, O wonderbaarlijke liefde!, God in Christus is "de wereld met zichzelf aan het verzoenen" 2 Korintiërs 5:19. Hij maakt door Zijn tedere liefde de harten van zijn dwalende kinderen het hof. Geen enkele

aardse ouder zou zo geduldig kunnen zijn met de fouten en vergissingen van zijn kinderen als God met degenen die Hij probeert te redden. Niemand zou de overtreder zo teder kunnen smeken. Geen enkele menselijke lippen heeft ooit zo'n tedere smeekbede aan de zwerver gegeven dan Hij. Al zijn beloften, zijn waarschuwingen zijn slechts het uitademen van een onuitsprekelijke liefde. — *Schreden naar Christus*

Natuurlijk zijn we egocentrisch en eigenzinnig. Maar als we de lessen leren die Christus ons wil leren, worden we deelgenoot van Zijn natuur; voortaan leven we Zijn leven. Het prachtige voorbeeld van Christus, de weergaloze tederheid waarmee Hij in de gevoelens van anderen is getreden, huilend met hen die huilden, jubelend met hen die zich verheugden, moet een diepe invloed hebben op het karakter van allen die Hem in oprechtheid volgen. Door vriendelijke woorden en daden zullen zij proberen de weg gemakkelijk te maken voor vermoeide voeten. ...

Overall om ons heen zijn gekwelde zielen. Hier en daar, overal, kunnen we ze vinden. Laten we deze lijdenden opzoeken en een goed woordje spreken op gepaste tijd om hun hart te troosten. Laten we altijd kanalen zijn waarlangs de verfrissende wateren van mededogen zullen stromen. — *De weg tot gezondheid*

Woensdag 13 januari: Teken van een Zoon

Het was Satans doel om een eeuwige scheiding tussen God en de mens tot stand te brengen; maar in Christus worden we nauwer verbonden met God dan wanneer we nooit gevallen zouden zijn. Door onze natuur te nemen heeft de Verlosser zich aan de mensheid gebonden door een band die nooit verbroken mag worden. Door de eeuwige tijden heen is Hij met ons verbonden. "God hield zo veel van de wereld, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gaf. Johannes 3:16. Hij gaf Hem niet alleen om onze zonden te dragen en te sterven als ons offer; Hij gaf Hem aan het gevallen ras. Om ons te verzekeren van Zijn onveranderlijke raad van vrede, gaf God Zijn eniggeboren Zoon om één van de menselijke familie te worden, voor altijd om Zijn menselijke natuur te behouden. Dit is de belofte dat God Zijn woord zal vervullen. "Aan ons is een kind geboren, aan ons is een zoon gegeven; en de regering zal op Zijn schouder staan." . . . In Christus zijn de familie van de aarde en de familie van de hemel met elkaar verbonden. Christus verheerlijkt is onze broeder. De hemel is verankerd in de mensheid, en de mensheid is gevouwen in de boezem van de Oneindige Liefde. — *De wens der eeuwen*

"Emmanuel, God met ons," dit betekent alles voor ons. Wat een brede basis legt het voor ons geloof. Wat een grote hoop met onsterfelijkheid plaatst het voor de gelovige ziel. God met ons in Christus Jezus om ons te begeleiden bij elke stap van de reis naar de hemel. De Heilige Geest met ons als een trooster, een gids in onze verwarring, om ons verdriet te verzachten en ons te beschermen in bekoring. "O, de diepte van de rijkdom, zowel van de wijsheid als van de kennis van God!"

Sinds Jezus bij ons is komen wonen, weten we dat God bekend is met onze beproevingen en sympathiseert met ons verdriet. Elke zoon en dochter van Adam mag begrijpen dat onze Schepper de vriend van de zondaars is. — *My Life Today, p. 290*

Hoe meer we eraan denken dat Christus hier op aarde een baby wordt, hoe mooier het lijkt. Hoe kan het dat de hulpeloze baby in de kribbe van Bethlehem nog steeds de goddelijke Zoon van God is? ...

Bij de beschouwing van de incarnatie van Christus in de mensheid staan we verbijsterd voor een ondoorgrondelijk mysterie, dat de menselijke geest niet kan begrijpen. Hoe meer we erover nadenken, hoe verbazingwekkender het lijkt. Hoe groot is het contrast tussen de goddelijkheid van Christus en het hulpeloze kind in de kribbe van Bethlehem! Hoe kunnen we de afstand tussen de machtige God en een hulpeloos kind overbruggen? En toch was de Schepper der werelden, Hij in wie de volheid van de Godheid lichamelijk was, te zien in de hulpeloze baby in de kribbe. Veel hoger dan een van de engelen, gelijk aan de Vader in waardigheid en glorie, en toch het gewaad van de mensheid dragend! Goddelijkheid en menselijkheid werden op mysterieuze wijze gecombineerd en de mens en God werden één. Het is in deze vereniging dat we de hoop van ons gevallen ras vinden. — *The Signs of the Times*, July 30, 1896

Donderdag 14 januari: "God is met ons"!

Zoals een aardse herder zijn schapen kent, zo kent de goddelijke herder zijn kudde die over de hele wereld verspreid is. "Gij, mijn kudde, de kudde van mijn weide, bent mens, en ik ben uw God, zegt de Here God." Jezus zegt: "Ik heb u bij uw naam genoemd, u bent de mijne." "Ik heb u gegraveerd op de palmen van mijn handen" (Ezechiël 34:31; Jesaja 43:1; 49:16).

Jezus kent ons individueel, en is geraakt door het gevoel van onze zwakheden. Hij kent ons allemaal bij naam. Hij kent het huis waarin we wonen, de naam van elke bewoner. Hij heeft zijn dienaren soms aanwijzingen gegeven om naar een bepaalde straat in een bepaalde stad te gaan, naar zo'n huis, om een van zijn schapen te vinden.

Elke ziel is zo volledig bekend bij Jezus alsof hij de enige is voor wie de Verlosser is gestorven. Het leed van eenieder raakt zijn hart. De schreeuw om hulp bereikt Zijn oor. Hij kwam om alle mensen tot zich te trekken. Hij biedt hen, "volg Mij", en Zijn Geest beweegt zich op hun hart om hen naar Hem toe te trekken. Velen weigeren aangetrokken te worden. Jezus weet wie ze zijn. Hij weet ook wie graag zijn roeping hoort en bereid is om onder zijn pastorale zorg te komen. Hij zegt: "Mijn schapen horen mijn stem, en ik ken ze, en ze volgen mij." Hij zorgt voor elk van hen alsof er geen ander op de aarde is. —*De wens der eeuwen*

Als er problemen op ons afkomen, hoe vaak zijn we dan net als Peter! We kijken naar de golven, in plaats van onze ogen gericht te houden op de Verlosser. Onze voetstappen glijden uit, en het woeste water gaat over onze ziel heen. Jezus heeft Petrus niet geboden om te komen om te sterven; Hij roept ons niet op om Hem te volgen en ons dan in de steek te laten. "Vrees niet," zegt Hij, "want ik heb u verlost, ik heb u bij uw naam geroepen, u bent de mijne. Wanneer gij door de wateren gaat, zal ik bij u zijn; en door de rivieren zullen zij u niet overstromen; wanneer gij door het vuur wandelt, zult gij niet verbrand worden; noch zal de vlam op u opvlammen. Want Ik ben de Heer, uw God, de Heilige van Israël, uw Verlosser." Jesaja 43:1-3.

Jezus las het karakter van zijn discipelen. Hij wist hoezeer hun geloof moest worden beproefd. In dit voorval op zee wilde Hij aan Petrus zijn eigen zwakte openbaren, om te laten zien dat zijn veiligheid in voortdurende afhankelijkheid was van de goddelijke kracht. Te midden van de stormen van verleiding kon hij alleen veilig lopen, omdat hij in volslagen zelfverzekerdheid op de Verlosser moest vertrouwen. Het was op het punt dat hij zichzelf sterk vond dat Petrus zwak was; en

niet voordat hij zijn zwakheid had ontdekt, kon hij zijn behoefte aan afhankelijkheid van Christus realiseren. Als hij de les had geleerd die Jezus hem in die ervaring op de zee wilde leren, zou hij niet hebben gefaald toen de grote test op hem afkwam. — *De wens der eeuwen*

Vrijdag 15 januari: Voor verder lezen

The Faith I Live By, "God Will Take Care of His Church," p. 282;

Testimonies to Ministers and Gospel Workers, "An Exalted Privilege," p. 480.

4. De moeilijke weg

Sabbatmiddag, 16 januari

Broeders, met de geliefde Johannes roep ik u op: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." Wat een liefde, wat een ongeëvenaarde liefde, dat wij zondaars en vervreemden, naar God mogen worden teruggebracht om te worden opgenomen in Zijn familie! Wij mogen hem aanspreken met de naam vol liefde, "Onze Vader," hetgeen een teken is van onze genegenheid voor Hem, en een belofte van Zijn tedere zorg, en verwantschap met ons. ...

Alle vaderlijke liefde die door de generaties heen is doorgegeven via het menselijk hart, alle bronnen van tederheid die in de ziel van mensen zijn ontsprongen, zijn slechts een rimpeling op de onafzienbare oceaan, vergeleken met de oneindige en onuitputtelijke liefde van God. De tong kan het niet tot uitdrukking brengen, de pen kan het niet beschrijven. U kunt het iedere dag van uw leven overpeinzen, en u kunt de Schriften nauwgezet onderzoeken; u kunt alle kracht en capaciteit die God u gegeven heeft aanspreken in een poging de liefde en het medelijden van de hemelse Vader te bevatten, maar daar voorbij ligt toch nog een oneindigheid. U kunt die liefde eeuwenlang bestuderen, maar u kunt nooit volledig de lengte en de breedte, de diepte en de hoogte van de liefde van God bevatten, die Zijn Zoon gaf om voor de wereld te sterven. De eeuwigheid zelf is niet toereikend om deze liefde volledig te openbaren. Als wij de Bijbel bestuderen en mediteren over het leven van Christus en het verlossingsplan, zullen deze grote thema's zich meer en meer voor ons ontfouwen. — *Getuigenissen voor de Gemeente, vol. 5, p.601,602; —Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 739, 740*

Ons vertrouwen moet volledig op God gericht zijn. Hij zal voor ons een hulp zijn in elke tijd van nood. Laten we op de Heer wachten en geloof oefenen in zijn beloften. Hij zal ons horen. Alleen geloven. De Kapitein van onze redding zal ons niet verlaten om onze eigen geroep aan te horen. We zullen Zijn hulp en Zijn wijsheid hebben, precies op het moment dat Hij ziet dat we die nodig hebben. — *Letter 24, December 18, 1882, to W. C. White.*

In een leven dat volkomen gewijd was aan het heil van anderen, vond de Heiland het noodzakelijk zich van de verkeerswegen terug te trekken en van de schare die Hem dag en nacht volgde. Hij moest Zich afwenden van een leven van ononderbroken werkzaamheid en contact met de menselijke noden, om de afzondering te zoeken en de onverbroken gemeenschap met Zijn Vader. Daar Hij één was met ons, deelde in onze noden en zwakheden, was Hij volkomen afhankelijk van God, en in het gebed op

een eenzame plaats zocht Hij goddelijke kracht, opdat Hij weer zou kunnen uitgaan, versterkt om plicht en beproeving onder ogen te zien. In een wereld van zonde verdroeg Jezus strijd en zielesmart. In gemeenschap met God kon Hij de lasten die Hem terneerdrukten, van Zich werpen. Hier vond Hij troost en vreugde. In Christus drong de kreet van het mensdom door tot de Vader van oneindig ontfermen. Als mens smeekte Hij voor de troon van God, totdat Zijn menselijke natuur vervuld werd met een hemelse stroom die het mensdom met de Godheid zou verbinden. Door voortdurende gemeenschap ontving Hij leven van God, opdat Hij leven kon schenken aan de wereld. Zijn ervaring moet ook de onze zijn. – *Jezus, De Wens der Eeuwen*, p. 295, 296; — *The Desire of Ages*, pp. 362, 363

Zondag 17 januari: Profetie vervuld

In deze hoop op een zekere erfenis in de vernieuwde aarde verheugden zich de jongste christenen, zelfs in tijden van ernstige beproeving en verdrukking. "Verheugt u daarin", schreef Petrus, "ook al wordt gij thans, indien het moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd, opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door het vuur beproefd wordt, tot lof van heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus. ...

De woorden van de apostel werden geschreven tot onderwijzing van de gelovigen uit alle tijden, en ze hebben een bijzondere betekenis voor hen die leven in het laatste der dagen, wanneer „het einde aller dingen nabij is". Zijn vermaningen en waarschuwingen en zijn woorden vol geloof en moed zijn nodig voor iedere ziel die tot het einde toe vast wil houden aan het geloof. (zie Hebr. 3:14).

De apostel wilde de gelovigen leren hoe belangrijk het is dat ze hun geest niet laten afdwalen naar verboden dingen, of hun krachten besteden aan onbelangrijke zaken. Zij die niet ten prooi willen vallen aan de plannen van satan, moeten de toegangen tot de ziel bewaren. Zij moeten niet datgene lezen, zien of horen dat onzuivere gedachten zou opwekken. De geest mag niet vrij dwalen naar elk thema dat de vijand der zielen suggereert. Het hart moet getrouw behoed worden, opdat geen kwaad van buiten het kwaad van binnen opwekt, en de ziel in het duister zal dwalen. – *Van Jerusalem Tot Rome*, p. 378, 379; — *The Acts of the Apostles*, pp. 517, 518

"Dit is de overwinning die de wereld overleeft, zelfs ons geloof" [1 Johannes 5:4.] Het is het geloof dat ons in staat stelt om verder te kijken dan het heden, met zijn lasten en zorgen, naar het grote hiernamaals, waar alles dat ons nu versteld doet staan, duidelijk zal worden gemaakt. Geloof ziet Jezus staan als onze Middelaar aan de rechterhand van God. Geloof aanschouwt de herenhuizen die Christus is gaan bereiden voor degenen die van Hem houden. Geloof ziet het kleed en de kroon voorbereid voor de overwinnaar en hoort het lied van de verlostten. ...

Geloof is niet voelen. "Geloof is het wezen van dingen waarop wordt gehoopt, het bewijs van dingen die niet worden gezien." [Hebreeën 11:1] Waar geloof op geen enkele manier verbonden is met veronderstelling. Alleen hij die waar geloof heeft, is veilig tegen vermoedens, want vermoedens is Satans vervalsing van geloof.

Geloof maakt aanspraak op Gods beloften en brengt in gehoorzaamheid vrucht voort. . . Echt geloof heeft zijn grondslag in de beloften en bepalingen van de Bijbel. — *Gospel Workers*, pp. 259, 260

Neem het woord van Christus als uw zekerheid. Heeft Hij u niet gevraagd tot Hem te komen? Veroorloof uzelf nooit op hopeloze, moedeloze toon te spreken. Als u dat doet, zult u veel missen. Door te zien op uiterlijke dingen en te klagen als moeilijkheden en druk komen, geeft u blijk van een ziekelijk, zwak geloof. Spreek en handel alsof uw geloof onoverwinnelijk is. De Heer is rijk aan hulpbronnen. Heel de wereld is van Hem. Zie in geloof omhoog. Zie naar Hem die licht, macht en bekwaamheid bezit.

In echt geloof schuilt een veerkracht, een vastheid van beginsel en een doelbewustheid die door arbeid noch tijd kunnen verzwakken. – *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 85; — *Christ's Object Lessons*, pp. 146, 147

Maandag 18 januari: Voorziene gevolgen

"De Here vernederde Juda" om haar voortdurende zonden. In deze tijd van kastijding zondigde Achaz, in plaats van zich te bekeren, nog verder tegen de Here. ... hij offerde aan de goden van Damascus, ... omdat hij dacht; De goden der koningen van Aram, die helpen hen; aan hen zal ik offeren, opdat zij ook mij helpen." (2 Kron. 28:19,22,23)

Toen de afvallige koning het einde van zijn regering naderde, liet hij de deuren van de tempel sluiten. De heilige diensten werden onderbroken. Niet langer brandden de kandelaars voor het altaar. Niet langer werd voor de zonden van het volk geofferd. Niet langer steeg het welriekend reukwerk op ten tijde van het morgen- en het avondoffer. De inwoners van de goddeloze stad verlieten de voorhoven van het huis van God, sloten de deuren en richtten brutaal op de hoeken van de straten in geheel Jeruzalem altaren op voor de aanbidding van heidense goden. Het heidendom leek de overwinning te hebben behaald; de machten der duisternis hadden vrijwel getriomfeerd. – *Profeten en Koningen*, p. 203; — *Prophets and Kings*, p. 330

Uit de opkomst en ondergang van volken, zoals dit wordt geschilderd in de boeken Daniël en De Openbaring moeten we leren hoe waardeloos uiterlijke en wereldse heerlijkheid is. Hoe volledig is Babel, met al haar pracht en praal – een pracht zoals onze wereld sedertdien niet meer heeft gezien – een pracht en heerlijkheid die voor de mensen uit die tijd zo blijvend was – van het toneel verdwenen! Het is vergaan als een bloem in het gras." (Jakobus 1:10) ... Zo vergaat alles wat niet gegrond is in God. Alleen wat samengaat met zijn plannen, en wat zijn karakter openbaart, blijft bestaan. Zijn beginselen zijn de enige vaste beginselen die onze wereld kent.

Een zorgvuldige bestudering van de uitwerking van Gods plannen in de geschiedenis der volkeren en in het openbaren van de toekomst zal ons helpen zichtbare en onzichtbare dingen op hun juiste waarde te schatten, en ons leren wat het ware doel van het leven is. – *Profeten en Koningen*, p. 336; — *Prophets and Kings*, p. 548

Ieder individu moet door ernstig gebed zoeken om het Woord van God voor zichzelf te kennen en het vervolgens te doen. Alleen elke dag door zijn vertrouwen in God te stellen, en niet in de arm van het vlees, zal iedere ziel de ervaring opdoen die essentieel is om het gebed van Christus te beantwoorden: 'En dit is het eeuwige leven, opdat zij u de enige ware God mogen kennen, en Jezus Christus, die gij gezonden hebt' (Johannes 17:3). ... Wacht in al uw stoffelijke zorgen, in al uw zorgen en angsten op de Heer. Stel uw vertrouwen niet in prinsen, noch in de mensenzonen,

want ze kunnen in vertrouwensposities verkeren. De Heer heeft je hart met Hem verenigd. Als u van Hem houdt en in Zijn dienst wordt aanvaard, breng dan al uw lasten, zowel openbaar als privé, naar de Heer en wacht op Hem. U zult dan een individuele ervaring hebben, een overtuiging van Zijn aanwezigheid en Zijn bereidheid om uw gebed om wijsheid en om instructie te horen die je zekerheid en vertrouwen geven in de bereidheid van de Heer om je te steunen in je verwarring. — *This Day With God*, p. 82

Dinsdag 19 januari: Wat maakt het uit?

Het gebod van de Heer, 'Wees niet ongelijk verbonden samen met ongelovigen' (2 Korintiërs 6:14), verwijst niet alleen naar het huwelijk van Christenen met de goddeloze, maar naar alle verwantschappen waarin de partijen in intieme omgang worden gebracht, en waar harmonie en actie nodig is. De Heer gaf Israël speciale instructies om zich te onderscheiden van afgodendienaars. Ze mochten niet met de heidenen trouwen en ook geen bondgenootschap met hen vormen: 'Pas op voor uzelf, opdat u geen verbond sluit met de bewoners van het land waar u heen gaat, opdat het niet als een valstrik in het midden van u gaat; maar gij zult hun altaren vernietigen, hun beelden verbreken en hun bossen omhakken, want gij zult geen andere god aanbidden; want de Heer, wiens naam Jaloers is, is een jaloerse God' (Exodus 34:12-14).

'Want gij zijt een heilig volk voor de Heer, uw God: de Heer, uw God, heeft u uitverkoren om een speciaal volk voor zichzelf te zijn, boven alle mensen die op aarde zijn. De Heer heeft u zijn liefde niet opgelegd en u ook niet gekozen, omdat u talrijker was dan enig ander volk; want gij was de minste van alle mensen: maar omdat de Heer u liefhad, en omdat Hij de eed zou houden die Hij aan uw vaders had gezworen.' (Deuteronomium 7: 6-8). — *Selected Messages*, book 2, p. 122.

Wij weten slechts weinig over ons eigen hart en zijn ons weinig bewust van onze eigen behoefte aan de genade van God. Daarom koesteren wij zo weinig dat lieflijke medeleven dat Jezus ons toont, en dat wij ten opzichte van elkaar moeten tonen. Wij moeten eraan denken dat onze geloofsgenoten zwakke en falende stervelingen zijn, net als wij. Stel dat een broeder door onoplettendheid door verzoeking is overweldigd, en geheel tegengesteld aan zijn normale gedrag een of andere fout heeft begaan; welke actie moet dan tegen hem worden ondernomen? Van de Bijbel leren wij dat mannen die God gebruikte om een groot en goed werk te verrichten, grove zonden begingen. De Heer liet deze niet onbestraft voorbij gaan, maar Hij verstootte zijn dienaren ook niet. Wanneer zij zich bekeerden, vergaf Hij hen genadig, openbaarde hen Zijn aanwezigheid en werkte door hen. Laten arme, zwakke stervelingen beseffen hoe groot hun eigen behoefte aan medelijden en verdraagzaamheid van God en van hun geloofsgenoten is. Laten zij voorzichtig zijn hoe zij anderen beoordelen en veroordelen. — *Getuigenissen voor de Gemeente*, vol. 5, p. 200, 201; — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 246

Hoe groot is Gods verdraagzaamheid over de goddelozen! De afgodische Filistijnen en het afvallige Israël hadden de zegeningen van Zijn voorzienigheid genoten. Duizenden onopgemerkte zegeningen waren gekomen op de weg van ondankbare, opstandige mensen. Elke zegening sprak hen van de Gever, maar ze stoorden zich niet aan Zijn liefde. Gods verdraagzaamheid was groot jegens de kinderen der mensen;

maar toen ze hardnekkig volhardden in hun onboetvaardigheid, trok Hij Zijn beschermende hand van hen terug. Ze weigerden te luisteren naar de stem van God in Zijn geschapen werken, Zijn waarschuwingen, raadgevingen en vermaningen in Zijn Woord, en daarom was Hij gedwongen tot hen te spreken door Zijn oordelen. – *Patriarchen en Profeten, p. 511; —Patriarchs and Prophets, p. 587*

Woensdag 20 januari: Niets te vrezen als we God vrezen

Ons werk is om de eerste, tweede en derde engelenboodschappen aan de wereld te verkondigen. Bij het vervullen van onze plichten mogen we onze vijanden niet verachten of vrezen ...

Door ons vertrouwen op God te stellen, moeten we gestaag voorwaarts gaan, Zijn werk met onzelfzuchtigheid doen, in nederige afhankelijkheid van Hem, onszelf en alles wat ons heden en toekomst betreft aan Zijn wijze voorzienigheid binden, het begin van ons vertrouwen stevig vasthoudend tot het einde, bedenkend dat we niet vanwege onze waardigheid de zegeningen van de hemel ontvangen, maar vanwege de waardigheid van Christus en onze aanvaarding, door geloof in Hem, van Gods overvloedige genade. — *This Day With God, p. 196*

De nederigheid van Salomo, toen hij begon met het dragen van de lasten van het rijk, toen hij God beled: "Ik ben nog maar een jonge man"; zijn diepe liefde voor God, zijn eerbied voor goddelijke zaken, zijn wantrouwen in eigen kracht, en zijn verheffing van de oneindige Schepper – al deze karaktertrekken, het navolgen waard, kwamen tot uiting in de diensten, verbonden met het voltooiën van de tempel, toen hij tijdens zijn wijdingsgebed knielde in de houding van een smekeling. De volgelingen van Christus moeten zich ook nu hoeden voor het gevaar de geest van eerbied en vreze Gods uit het oog te verliezen. De Bijbel onderwijst ons hoe we de Schepper moeten naderen, – nederig en vol ontzag, door geloof in een goddelijke Middelaar. – *Profeten en Koningen, p. 28; — Prophets and Kings, p. 47*

Jezus kent iedere ziel zo volkomen, alsof die de enige was voor wie de Heiland is gestorven. De wanhoop van ieder mens raakt Zijn hart. De kreet om hulp bereikt Zijn oor. Hij is gekomen om alle mensen tot Zich te trekken. Hij zegt tot hen: "Volg Mij" (Matth.9:9), en Zijn Geest beweegt hun harten om hen tot Hem te trekken. Velen weigeren getrokken te worden. Jezus weet wie zij zijn. Hij weet ook wie vol vreugde Zijn roep horen, en bereid zijn onder Zijn herderlijke zorg te komen. Hij zegt: "Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken ze en zij volgen Mij." (Joh.10:27) Hij zorgt voor eenieder alsof er geen ander op de aardbodem bestond ...

Het is niet de vrees voor straf of de hoop op een eeuwige beloning, die de discipelen van Christus ertoe brengt Hem te volgen. Zij aanschouwen de onvergelijke liefde van de Heiland, zoals deze werd geopenbaard door heel Zijn pelgrimstocht op aarde, van de kribbe van Bethlehem tot het kruis van Golgotha, en de aanblik van Hem trekt hen aan, vertedert en onderwerpt de ziel. Liefde ontwaakt in het hart van degenen die Hem aanschouwen. Zij horen Zijn stem en zij volgen Hem. – *Jezus, De Wens der Eeuwen, p. 400; — The Desire of Ages, p. 480.*

Donderdag 21 januari: Somberheid van de ondankbare levende doden

Velen onderzoeken het spiritisme eenvoudig uit nieuwsgierigheid. Ze hebben er geen echt vertrouwen in en zouden met afschuw beginnen bij het idee mediums te

worden; maar ze wagen zich op verboden en gevaarlijke grond. Wanneer ze vastzitten in de strikken van de bedrieger, ontdekken ze dat ze in de macht zijn van hem die de meest verachtelijke slaven van zijn dienstknechten maakt, en niets kan hen redden dan de kracht van God. De enige veiligheid voor ons is het impliciet vertrouwen en het trouw volgen van de instructie van het Woord van God. De Bijbel is de enige kaart die het smalle pad aangeeft dat de valkuilen van vernietiging mijdt. — *This Day With God*, p. 247

Satan laat de wereld geloven dat de Bijbel slechts een fictie is, of in ieder geval een boek dat geschikt is voor de kindertijd van het ras, maar nu lichtvaardig wordt beschouwd of terzijde wordt geschoven als achterhaald. En om de plaats van het Woord van God in te nemen, houdt hij spirituele manifestaties voor. Hier is een kanaal geheel onder zijn controle; op deze manier kan hij de wereld doen geloven wat hij wil. Het boek dat hem en zijn volgelingen moet oordelen, legt hij in de schaduw, precies waar hij het wil; de Heiland van de wereld die hij maakt om niet meer te zijn dan een gewone man. ... De profeet Jesaja zegt: "Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen, en binnensmonds mompelen; zo zegt: Zal niet een volk zijn God vragen? zal men voor de levenden de doden vragen? Tot de wet en tot de getuigenis! Zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben." (Jesaja 8:19, 20 SV) — *The Story of Redemption*, pp. 396, 397

Ik zag dat het al gauw ... Satans macht zou toenemen en dat sommigen van zijn toegewijde volgelingen kracht zouden hebben om tekenen te doen en zelfs vuur uit de hemel te doen afkomen ten aanschouwen van de mensen ... Ik werd verwezen naar de tijd van Mozes en zag de tekenen en wonderen, welke God door hem voor Farao liet doen, waarvan de meeste nagebootst werden door de tovenaars van Egypte en dat juist vóór de uiteindelijke verlossing van de heiligen, God krachtig voor Zijn volk zou werken en dat deze hedendaagse tovenaars Gods werk zouden mogen namaken.

Die tijd zal spoedig aanbreken en wij zullen ons moeten vastklemmen aan de krachtige arm van Jehova; want al de grote tekenen en machtige wonderen van de duivel zijn bedoeld Gods volk te verleiden en hun geloof omver te werpen. Onze gedachten moeten op God gevestigd zijn en wij moeten niet de vrees van de goddelozen hebben, dat is, niet vrezen wat zij vrezen en niet eerbiedig en wat zij eerbiedigen, maar moeten moedig en dapper voor de waarheid zijn. Indien onze ogen geopend konden worden, zouden wij gedaanten van boze engelen rondom ons zien, bezig met te proberen de een of andere nieuwe wijze uit te vinden ons te hinderen en te vernielen. En wij zouden ook engelen Gods zien, die ons tegen hun macht beschermen; want Gods wakend oog is immer over Israël ten goede en Hij zal Zijn volk beschermen en redden, indien zij hun vertrouwen op Hem stellen. — *Eerste Geschriften*, p.57, 58; — *Early Writings*, pp. 59, 60.

Vrijdag, 22 januari: Voor verdere lezing

The Upward Look, "Hope Thou in God," p. 222;

Patriarchs and Prophets, "Ancient and Modern Sorcery, pp. 683–689; *Patriarchen en Profeten*, "Waarzeggerij – vroeger en nu", p. 592 – 597.

5. Edele Vredevorst

Sabbatmiddag, 23 januari

Christus is de "Vredevorst" (Jesaja 9: 5). Het is Zijn zendingsopdracht om op aarde en in de hemel de vrede te herstellen, die de zonde heeft verbroken. "Wij dan, gerechtvaardigd uit *het* geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus" (Romeinen 5: 1). Iedereen, die de zonde afzweert en zijn hart voor de liefde van Christus openstelt, krijgt deel aan deze hemelse vrede.

Er is geen andere basis voor vrede dan deze. De genade van Christus, die in het hart ontvangen wordt, onderwerpt vijandigheid. Het brengt strijd tot bedaren en vult de ziel met liefde. Iemand die vrede heeft met God en zijn medemensen kun je niet ellendig maken. Zo iemand heeft geen na-ijver in zijn hart. Kwade veronderstellingen hebben daar geen plaats. Haat kan niet bestaan. Een hart dat in harmonie met God is, heeft deel aan de vrede van de hemel, en zal zijn zegenrijke invloed over iedereen in zijn omgeving verspreiden. De geest van vrede zal als dauw rusten op harten, die vermoeid en bezwaard zijn door wereldse strijd.

De volgelingen van Christus worden met de vredesboodschap de wereld in gezonden. Een vredestichter is iedereen, die onder de stille, onbewuste invloed van een heilig leven de liefde van Christus toont. Een vredestichter is iedereen, die in woord of daad een ander ertoe leidt, de zonde af te zweren en zijn hart aan God over te geven. – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, p. 30,31; —Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 27, 28.*

Mij zijn woorden gegeven om tot het volk van God te spreken: 'Verhoog Hem, de Man van Golgotha. Laat de menselijke natuur een stap terug doen, zodat iedereen Hem kan zien, in Wie hun hoop op het eeuwige leven is gevestigd. De profeet Jesaja zegt: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouders en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst." Laten de gemeente en de wereld op hun Verlosser zien. Laat iedere stem met Johannes uitroepen: "Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." – *Getuigenissen voor de Gemeente, vol. 5, p. 593; Testimonies for the Church, vol. 5, p. 729.*

Kort voor zijn kruisiging schonk Christus aan zijn discipelen een erfenis van vrede. Deze vrede is niet de vrede die ontstaat door overeenstemming met de wereld. Het is eerder een innerlijke dan een uiterlijke vrede. Zonder zullen oorlogen en gevechten zijn, door de oppositie van erkende vijanden en de kilheid en achterdocht van degenen die beweren vrienden te zijn. De vrede van Christus is niet om verdeeldheid te verbannen, maar om te midden van strijd en verdeeldheid staande te blijven. ...

De vrede die Christus aan zijn discipelen heeft gegeven en waarvoor we bidden, is de vrede die uit waarheid wordt geboren, een vrede die niet uitgeblust mag worden door verdeeldheid. Buiten kunnen oorlogen en gevechten, jaloezie, afgunst, haat, strijd zijn; maar de vrede van Christus is niet dat wat de wereld geeft of wegneemt. — *Our High Calling, p. 328.*

Zondag 24 januari: Einde van de somberheid voor Galilea

De profeet mocht door de eeuwen zien naar de tijd van de komst van de beloofde Messias. Eerst zag hij alleen maar "benauwdheid en duisternis, beangstigende

donkerheid." (Jes. 8:22). Velen die verlangden naar het licht der waarheid, werden op een dwaalspoor geleid door valse leraars, en verstrikt in de verwarrende mazen van filosofie en spiritisme; anderen stelden hun vertrouwen in een gedaante van godzaligheid, maar brachten geen ware heiligheid in de praktijk van het even. Het uitzicht leek hopeloos; maar spoedig veranderde het beeld, en voor de ogen van de profeet ontvouwde zich een wonderbaar visioen. Hij zag de Zon der Gerechtigheid opkomen, met genezing onder zijn vleugelen; en vol bewondering riep hij uit: "... Het volk, dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht; over hen die wonen in een land van diepe duisternis, straalt een licht." (Jes. 9:1).

Dit heerlijke Licht der wereld zou zaligheid brengen aan elke natie, geslacht, taal en volk. Over het werk dat Hem wachtte, hoorde de profeet de eeuwige Vader zeggen: "Het is te gering, dat gij Mij tot knecht zoudt zijn om de stammen van Jakob weder op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen; Ik stel u tot een licht der volken, opdat mijn heil reike tot het einde der aarde ..." (Jesaja 49:6). - *Profeten en Koningen*, p. 229; — *Prophets and Kings*, p. 373.

Op alle mogelijke manieren werkte de vijand van waarheid en recht om de nakomelingen van Abraham ertoe te brengen hun hoge en heilige roeping te vergeten en zich af te wenden tot de aanbidding van de afgoden. En maar al te dikwijls hadden zijn pogingen succes.

Eeuwenlang voor de eerste komst van Christus bedekte duisternis de aarde en donkerheid de volken. Satan wierp zijn duivelse schaduw over het pad van de mensen, om te verhinderen dat ze kennis kregen van God en van de toekomst. Talloos velen zaten in de schaduw van de dood. Hun enige hoop op het verdrijven van deze schaduw was dat God Zich zou openbaren.

In profetisch vergezicht had David, de door God gezalfde, voorzien dat de komst van Christus zou zijn "als het morgenlicht bij het opgaan der zon, een morgen zonder wolken." (2 Sam. 23:4) En Hosea zegt: "Zo zeker als de dageraad is zijn opgang." (Hosea 6:3) Stil en rustig breekt de morgen aan over het aardrijk... "Het volk, dat in donkerheid wandelt", zou een groot licht zien. (Jes. 9:1) - *Profeten en Koningen*, p. 422, 423; — *Prophets and Kings*, p. 687, 688.

Christus kwam om de zieken te genezen, om bevrijding aan de gevangenen van Satan aan te verkondigen. Hij was in Zichzelf gezondheid en kracht. Hij schonk Zijn leven aan de zieken, de aangevochtenen, degenen die door demonen waren bezeten. Hij wees niemand af die kwam om Zijn genezende kracht te ontvangen. Hij wist dat degenen die Hem om hulp vroegen, ziekte over zichzelf hadden veroorzaakt; toch weigerde Hij niet hen te genezen. En toen de deugd van Christus deze arme zielen binnendrong, werden ze overtuigd van zonde, en velen werden genezen van hun geestelijke ziekte, evenals van hun fysieke kwalen. Het evangelie bezit nog steeds dezelfde kracht, en waarom zouden we vandaag niet getuige zijn van dezelfde resultaten? — *Lift Him Up*, p. 258.

Maandag 25 januari: Een Kind voor ons

Toch begreep Maria de zending van Christus nog niet. Simeon had Hem in zijn profetie genoemd een Licht dat de heidenen zou verlichten, en ook een heerlijkheid van Israël. Zo hadden ook de engelen de geboorte van de Heiland als een vreugdetijding voor alle volken verkondigd. God trachtte de bekrompen Joodse

opvatting over het werk van de Messias te verbeteren. Hij verlangde dat de mensen Hem niet alleen als de Verlosser van Israël, maar als de Bevrijder der wereld zouden beschouwen. Maar er zouden nog vele jaren voorbijgaan voordat zelfs de moeder van Jezus Zijn zending zou begrijpen.

Maria zag uit naar de regering van de Messias op de troon van David, maar ze zag niet de doop van het lijden, waardoor die regering moest worden gewonnen. Door Simeon is geopenbaard, dat de Messias hier op aarde geen weg zonder hindernissen zou gaan. In de woorden die hij tot Maria sprak: "En door uw eigen ziel zal een zwaard gaan", (Luc.2:35) geeft God in Zijn tedere genade de moeder van Jezus een vage aanduiding van de zieleangst die zij reeds was begonnen te dragen om Zijntentwille. – *Jesus, De Wens der Eeuwen, p. 38; —The Desire of Ages, p. 56*

Christus bracht aan mannen en vrouwen de karcht om te overwinnen. Hij kwam naar deze wereld in menselijke gedaante om als men sonder de mensen te leven. Hij nam de verplichtingen van de menselijke natuur op zich om beproefd en verzocht te worden. In Zijn menselijkheid had Hij deel aan de goddelijke natuur. Door Zijn menswording kreeg Hij in een nieuwe betekenis de title "Zoon van God". De engel zei tegen Maria: "DE kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen, daarom za look het heilige, dat verwekt wordt, Zoons Gods genoemd worden." Hoewel Hij de Zoon van een mens was, werd Hij in nieuwe betekenis de Zoon van God. Op deze wijze stond Hij in onze werled. De Zoon van God, en toch door geboorte verbonden met het mensdom....

Van eeuwigheid af was Christus één met de Vader en toen Hij de menselijke natuur op Zich namen, was Hij nog één met God. Hij is de schakel die God met de mensheid verenigt. (Hebr. 2:14 aangehaald). – *Ellen G. White kommentaren, in Bijbelkommentaar van de Zevende Dags Adventisten, vol. 5., p. 363; — Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 1114, 1115.*

De Oudere Broeder van ons geslacht is bij de eeuwige troon. Hij kijkt op ieder mens, die zijn aangezicht tot Hem wendt als de Zaligmaker. Hij weet uit ervaring wat de zwakheden van het mensdom zijn, wat onze behoeften zijn en waar de kracht van onze verzoeken ligt; want Hij is "in alle punten als wij verzocht geweest, doch zonder te zondigen." (Heb. 4:15) Hij waakt over u, bevend kind van God. Wordt u verzocht? Hij wil u verlossen. Bent u zwak? Hij wil u kracht geven. Bent u onwetend? Hij wil u verlichten. Bent u gewond? Hij wil u helen. De Here "bepaalt het getal der sterren", en "toch geneest Hij de gebrokenen van hart en verbindt hun wonden."(Psalm 147:4,3)

Hoe zwakker en hulpelozer uzelf weet dat u bent, des te sterker zult u worden door Zijn kracht. Hoe zwaarder uw lasten hoe meer gezegend de rust als u die lasten op uw Lastendrager werpt. – *De Weg tot Gezondheid, p. 52; — The Ministry of Healing, pp. 71, 72.*

Dinsdag 26 januari: De staf van Gods woede

"Ondanks dit alles zondigden zij verder en vertrouwden niet op Zijn wonderen... Als Hij hen doodde, dan vroegen ze naar Hem, bekeerden zich en zochten God, en gedachten, dat God hun rots was en God, de Allerhoogste, hun Verlosser." Psalm 78:32-35

Evenwel bekeerden ze zich niet met een oprecht hart tot God. Hoewel ze, als ze benauwd werden door hun vijanden, zich keerden tot Hem, Die alleen verlossing kon schenken, "was hun hart niet standvastig bij Hem, zij waren niet getrouw aan Zijn verbond. Maar Hij, de barmhartige, verzoende de ongerechtigheid en verdierf niet; Hij wendde menigmaal Zijn toorn af... Hij gedacht, dat zij vlees waren, een ademtocht, die vervliegt en niet wederkeert." Psalm 78:37-39. – *Patriarchen en Profeten*, p. 354; — *Patriarchs and Prophets*, p. 410.

Gods lankmoedigheid is wonderlijk. De gerechtigheid heeft lang geduld, terwijl genade bij de zondaar pleit. Maar "gerechtigheid en recht zijn de grondslag van zijn troon." (Psalm 97:2) "De Here is lankmoedig, maar groot van kracht en de Here laat geenszins ongestraft. In wervelwind en storm is zijn weg, wolken zijn het stof zijner voeten. (Nahum 1:3).

De wereld overtreedt vol brutaliteit Gods wet. Op grond van zijn lankmoedigheid hebben mensen zijn gezag vertreden. Zij hebben elkaar aangemoedigd bij het verdrukken en wreed behandelen van zijn erfdeel, terwijl zij zeggen: "Hoe zou God het weten; zou er ook wetenschap zijn bij de Allerhoogste?" (Psalm 73:11) Maar er is een grens die zij niet kunnen overschrijden. De tijd nadert waarin zij de hun toegestane grens hebben bereikt. Reeds nu hebben zij bijna de grens van Gods verdraagzaamheid, van zijn genade en zijn barmhartigheid bereikt. De Here zal tussenbeide komen om zijn eer te rechtvaardigen, zijn volk te verlossen en het tij van ongerechtigheid een halt toe te roepen. – *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 105, 106; — *Christ's Object Lessons*, p. 177.

Hoewel Johannes niet op wonderlijke wijze verlost werd, was hij niet verlaten. Hij had altijd het gezelschap van hemelse engelen, die hem de profetieën aangaande Christus verklaarden, en de kostbare beloften van de Schrift. Zij waren hem tot steun, zoals ze de steun zouden zijn van Gods volk gedurende de eeuwen die nog zouden komen. Aan Johannes de Doper werd, evenals aan de mensen die na hem kwamen, de bemoediging gegeven: "Zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld." (Matth.28:20)

God leidt Zijn kinderen nooit anders dan ze geleid zouden willen worden, wanneer ze vanaf het begin de uitkomst zouden kunnen zien en het heerlijke doel zouden kunnen onderscheiden dat zij als Zijn medewerkers ten uitvoer brengen. Noch Henoch, die opgenomen werd in de hemel, noch Elia, die is opgevaren in een wagen van vuur, was groter of werd meer geëerd dan Johannes de Doper, die geheel alleen in de kerker stierf. "Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden." (Fil.1:29) En van alle gaven die de Hemel de mens kan geven, is de gemeenschap met Christus in Zijn lijden het belangrijkste pand en de hoogste eer. – *Jezus, Wens der Eeuwen*. p. 183; — *The Desire of Ages*, p. 224.

Woensdag 27 januari: Wortel en takken ineen

Met een verbaasd maar juichend hart onderzocht hij in de profetische rollen de openbaring aangaande de komst van de Messias, - het beloofde zaad dat de kop der slang zou vermorzelen; Silo, "de vredegever?" die zou verschijnen voordat een koning zou ophouden te regeren op de troon van David. Nu was de tijd gekomen. Een

Romeinse heerser woonde in het paleis op de berg Sion. Volgens het zekere woord des Heren was de Christus reeds geboren.

Jesaja's bezielde beschrijvingen van de heerlijkheid van de Messias waren dag en nacht het onderwerp van zijn studie - de Scheut uit de wortel van Isai ; een Koning die in gerechtigheid zou heersen, en "over de ootmoedigen des lands in billijkheid rechtspreken"; (Jes.11:4) ... Het hart van de eenzame banneling werd van dit heerlijk visioen vervuld.

Hij zag op de Koning in Zijn schoonheid en vergat zichzelf. Hij aanschouwde de majestueuze heiligheid en voelde dat hijzelf onbekwaam en onwaardig was. Hij was bereid uit te gaan als de boodschapper des Hemels, onbeschroomd voor de mensen, omdat hij op God zag. Hij kon rechtop en onbevreesd staan in de tegenwoordigheid van aardse vorsten, omdat hij zich diep gebogen had voor de Koning der koningen. — *Jezus, Wens der Eeuwen*. p. 74, 75; — *The Desire of Ages*, p. 103.

De Heiland verlangt Zijn genade te openbaren aan en Zijn karakter te drukken op de gehele wereld. Ze is Zijn bezit, dat Hij heeft gekocht, en Hij verlangt de mensen vrij, rein en heilig te maken. Hoewel Satan dit werk poogt te verhinderen, kunnen er toch door het bloed dat voor de wereld werd vergoten, overwinningen worden behaald die eer aan God en het Lam zullen brengen. Christus zal niet voldaan zijn, voordat de overwinning volkomen is, en "Hij zal om Zijn moeitevol lijden het zien tot verzadiging toe." (Jes.53:11). Al de volken der aarde zullen het evangelie van Zijn genade horen. Niet allen zullen Zijn genade aannemen, maar " Het zaad zal Hem dienen; het zal den HEERE aangeschreven worden tot in geslachten" (Psalm 22:31 SV). *Jezus, Wens der Eeuwen*. p.289; — *The Desire of Ages*, p. 827.

De evangelieboodschap die door de discipelen van Christus werd gepredikt, was de aankondiging van zijn eerste komst naar deze wereld, en bracht het goede nieuws van de zaligheid aan de wereld. Deze boodschap wees naar de wederkomst in heerlijkheid om zijn volk te verlossen en hield de mensen de hoop voor, door geloof en gehoorzaamheid te kunnen delen in de erfenis der heiligen in het licht. Dezelfde boodschap wordt nu aan de mensen gebracht en dit keer gaat de aankondiging van de nabije wederkomst van Christus ermee gepaard. De tekenen die Hij zelf heeft gegeven over zijn komst zijn vervuld en uit Gods Woord kunnen wij weten dat de Heer voor de deur staat.

Johannes voorzegt in de Openbaring de verkondiging van de evangelieboodschap kort voor de wederkomst van Christus. Hij ziet een engel vliegen in het midden des hemels met "een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zeide met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen." (Openb.14:6,7) - *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 135, 136; — *Christ's Object Lessons*, p. 226, 227.

Donderdag 28 januari: "U troostte me"

In al onze beproevingen hebben wij een nimmer falende Helper. Hij laat ons niet alleen, om te worstelen met de verzoeking, om strijd te voeren met het boze en ten slotte verpletterd te worden onder lasten en smart. Hoewel Hij nu is onttrokken aan sterfelijke ogen, kan het oor des geloofs Zijn stem horen, die zegt: Vrees niet, Ik ben met u. "Ik ben... de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle

eeuwigheden" (Openb.1:18). Ik heb uw smarten gedragen, uw worstelingen ervaren, uw verzoeken het hoofd geboden. Ik ken uw tranen; Ik heb ook geweend. De smarten die te diep zijn om in welk mensenoer ook te fluisteren, ken Ik. Denk niet, dat gij alleen en verlaten zijt. Hoewel uw pijn geen enkele snaar in enig hart op aarde doet trillen, zie op Mij, en leef. "Bergen mogen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en Mijn vredesverbond zal niet wankelen, zegt uw Ontfermer, de Here." (Jes.54:10) - *Jezus, Wens der Eeuwen*. p. 401; — *The Desire of Ages*, p. 483.

Jezus is de substantie, de heerlijkheid en geur, het leven zelf. "Die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben." (Johannes 8:12, SV). Dan ontmoedigt het koninklijke pad de vrijgekochte mensen om binnen te lopen, en ontmoedigt de duisternis niet. Onze pelgrimstocht zou inderdaad eenzaam en pijnlijk zijn als Jezus er niet was. "Ik zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u, zegt Hij" (Johannes 14:18, SV). Laten we dan elke geregistreerde belofte verzamelen. Laten we ze overdag herhalen en er 's nachts over mediteren, en gelukkig zijn.

'En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U, HEERE! dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is afgekeerd, en Gij troost mij. Ziet, God is mijn Heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Heere HEERE is mijn Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot Heil geworden. En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteynen des heils; En zult te dienzelfden dage zeggen: Dankt den HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend onder de volken! Vermeldt, dat Zijn Naam verhoogd is. Psalmzingt den HEERE, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; zulks zij bekend op den gansen aardbodem. Juich en zing vrolijk, gij inwoners van Sion! want de Heilige Israëls is groot in het midden van u." (Jesaja 12: 1-6, SV). Is dit inderdaad niet een koninklijk pad dat we afleggen, opgesmukt voor de vrijgekochte des Heren om binnen te wandelen? Kan er een beter pad worden geboden? Een veiligere manier? Nee! Nee! Laten we dan de gegeven instructie oefenen. Laten we onze Heiland zien als onze toevlucht, als ons schild aan onze rechterhand om ons te beschermen tegen de pijlen van Satan.— *Selected Messages, book 2, p. 244*

Vrijdag 29 januari: Voor verdere lezing

The Upward Look, "Our Competent Saviour," p. 39;

That I May Know Him, "Why the Lord Delays," p. 349. **Les 6**

6. Voor God spelen

Sabbatmiddag, 30 januari

Het was trots en ambitie die Lucifer ertoe aanzette om te klagen over de regering van God en om de omverwerping te zoeken van de orde die in de hemel was gevestigd. Sinds zijn val is het zijn doel om dezelfde geest van afgunst en ontevredenheid, dezelfde ambitie voor positie en eer, in de hoofden van de mensen te brengen. Hij werkte aldus aan de gedachten van Korach, Dathan en Abiram, om het verlangen naar zelfverheerlijking op te wekken en afgunst, wantrouwen en rebellie op te wekken. Satan zorgde ervoor dat ze God als hun leider verwierpen, door de mannen van Gods aanstelling te verwerpen. Maar terwijl zij in hun opstand tegen

Mozes en Aäron God belasterden, waren zij zo misleid, dat zij zichzelf rechtvaardig vonden en degenen, die hun zonden trouw hadden berispt, als door Satans werktuigen beschouwden.

Bestaan er niet nog steeds dezelfde kwaden die aan de basis lagen van Korachs ondergang? Trots en ambitie zijn wijdverspreid; en wanneer deze gekoesterd worden, openen ze de deur naar afgunst en een streven naar overheersing; de ziel is van God vervreemd en onbewust in de gelederen van Satan getrokken. —*Patriarchen en Profeten*

Wanneer mensen ervoor kiezen om hun eigen weg te gaan, zonder dat ze advies van God nodig hebben of tegen zijn geopenbaarde wil ingaan, geeft Hij vaak aan hun verlangens toe, zodat ze door de bittere ervaring die volgt, ertoe gebracht worden om hun dwaasheid te beseffen en zich te bekeren van hun zonde. De menselijke hoogmoed en wijsheid zullen een gevaarlijke leidraad blijken te zijn. Wat het hart tegen de wil van God in begeert, zal uiteindelijk eerder een vloek dan een zegen worden gevonden. —*Patriarchen en Profeten*

De vooruitgang in de christelijke ervaring wordt gekenmerkt door toenemende nederigheid, als gevolg van toenemende kennis. Iedereen die met Christus verenigd is, zal van alle ongerechtigheid afwijken. Ik zeg u, in de vrees voor God, is mij getoond dat velen van u zullen falen het eeuwige leven te ontvangen, omdat u uw hoop op de hemel op een vals fundament bouwt. God laat u aan uzelf over, "om u te vernederen en om u te bewijzen, om te weten wat er in uw hart was". U hebt de Schriften verwaarloosd. U veracht en verwierp de getuigenissen omdat ze uw lievelingszonden berispen en uw zelfverzekerdheid verstoren. Wanneer Christus in het hart wordt gekoesterd, zal zijn gelijkenis in het leven worden geopenbaard. Nederigheid zal heersen waar trots ooit de overhand had. Onderwerping, zachtmoedigheid, geduld, zullen de ruwe kenmerken van een natuurlijk perverse, onstuimige instelling verzachten. Liefde voor Jezus zal zich manifesteren in liefde voor zijn volk. Het is geen stuiptrekking, niet incidenteel, maar kalm en diep en sterk. Het leven van de christen zal worden ontdaan van alle pretenties, vrij van alle affectie, kunstgrepen en leugens. Het is ernstig, waar, subliem. Christus spreekt in elk woord. Hij wordt in elke daad gezien. Het leven is stralend met het licht van een inwonende Verlosser. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 49*

Zondag 31 januari: Onheil over de naties

In de annalen van de menselijke geschiedenis lijken de groei van de naties, de opkomst en ondergang van de rijken, afhankelijk te zijn van de wil en dapperheid van de mens; de vormgeving van de gebeurtenissen lijkt in grote mate bepaald te worden door zijn kracht, ambitie of grilligheid. Maar in het woord van God wordt het gordijn opzijgeschoven, en wij zien, boven, achter en door al het spel en tegenspel van het menselijk belang en de macht en de hartstochten, de besturing van de Allerheiligste, in stilte, geduldig de raadgevingen van Zijn eigen wil uitwerkend. —*Profeten en Koningen*

Door het leven van Kaïn de moordenaar te sparen, gaf God de wereld een voorbeeld van wat het resultaat zou zijn van het toestaan van de zondaar te leven om een koers van ongebreidelde ongerechtigheid voort te zetten. Door de invloed van de

leer en het voorbeeld van Kaïn werden massa's van zijn nakomelingen in de zonde geleid, totdat "de goddeloosheid van de mens groot was op de aarde" en "elke verbeelding van de gedachten van zijn hart alleen nog maar kwaadaardig was". "De aarde was ook corrupt geworden voor God, en de aarde was gevuld met geweld." Genesis 6:5, 11.

Uit genade voor de wereld heeft God in de tijd van Noach de boosaardige inwoners uitgewist. Uit barmhartigheid vernietigde Hij de corrupte bewoners in Sodom. Door de bedrieglijke kracht van Satan krijgen de werkers van de ongerechtigheid sympathie en bewondering, en leiden zij zo voortdurend anderen tot rebellie. Het was zo in de tijd van Kaïn en Noach, en in de tijd van Abraham en Lot; het is zo in onze tijd. Het is in barmhartigheid voor het universum dat God uiteindelijk de afwijzers van Zijn genade zal vernietigen. —*De grote strijd*

Het was Satan die de verwerping van Christus door de wereld veroorzaakte. De prins van het kwaad oefende al zijn macht en sluwheid uit om Jezus te vernietigen; want hij zag dat de barmhartigheid en de liefde van de Verlosser, zijn medelijden en mededogen, het karakter van God aan de wereld vertegenwoordigden. Satan betwistte elke bewering van de Zoon van God en nam mensen in dienst als zijn agenten om het leven van de Verlosser te vullen met lijden en verdriet. De drogredenen en de valsheid waarmee hij het werk van Jezus probeerde te belemmeren, de haat die zich manifesteerde door de kinderen van ongehoorzaamheid, zijn wrede beschuldigingen aan het adres van Hem, wiens leven er een was van onvergelykelijke goedheid, kwamen allemaal voort uit diepgewortelde haat. Het opgekropte vuur van jaloezie en boosaardigheid, haat en wraak, barstte uit op Golgotha tegen de Zoon van God, terwijl de hele hemel in stille afgrijzen naar het tafereel keek.

Toen het grote offer was volbracht, steeg Christus op in de hoogte en weigerde de aanbedding van de engelen totdat Hij het verzoek had ingediend: "Ik wil dat ook zij, die Gij Mij hebt gegeven, bij Mij zijn waar Ik ben." Johannes 17:24. Toen kwam met onuitsprekelijke liefde en kracht het antwoord van de Vaders troon: "Laat alle engelen van God Hem aanbidden" Hebrëeën 1:6. Er rustte geen vlek op Jezus. Zijn vernedering eindigde, Zijn offer was voltooid, er werd Hem een naam gegeven die boven elke naam verheven is. —*De grote strijd*

Maandag 1 februari: De Grote Stad van Babylon

"Babylon is plotseling gevallen en vernietigd." "Want tegen Babel is een verwoester gekomen en gevangen worden zijn helden, gebroken zijn bogen; want een God van vergelding is de Here, Hij vergeldt gewis. En Ik maak zijn vorsten en zijn wijzen, zijn landvoogden, zijn stadhouders en zijn helden dronken, zodat zij inslapen tot een eeuwige slaap en niet ontwaken, luidt het woord van de Koning, wiens naam is Here der heerscharen."

"Ik spande u een strik en gij waart gevangen ook, Babel, voordat gij het wist; betrapt zijt gij en gegrepen ook, omdat gij de Here hebt uitgedaagd. De Here heeft zijn tuighuis geopend en de wapens van zijn gramschap tevoorschijn gehaald, want dit is een werk voor de Here, de Here der heerscharen, in het land der Chaldeeën."

"Zo zegt de Here der heerscharen: Verdrukt worden de Israëlieten en de Judeeers, en allen die hen gevankelijk hebben weggevoerd, houden hen vast, zij weigeren hen te laten gaan;

34 Hun Verlosser is sterk, Here der heerscharen is zijn naam; voorzeker zal Hij hun twistzaak beslechten ten einde aan de aarde rust te brengen, maar de inwoners van Babel zal Hij verontrusten." Jeremia 51:56, 57; 50:24, 25, 33, 34.

Zo werden "de brede muren van Babylon" "volledig gebroken, en haar hoge poorten. ...verbrand door het vuur." Zo deed Jehovah van de gastheren "de arrogantie van de hoogmoedigen ophouden," en legde hij "de hoogmoed van de vreselijke" laag. Zo werd 'Babylon, de glorie van de koninkrijken, de schoonheid van de Chaldeeërs', als Sodom en Gomorra, een plaats die voor altijd vervloekt was. "Het zal nooit worden bewoond," heeft Inspiratie verklaard, "noch zal het van generatie op generatie worden bewoond: noch zal de Arabische veldtent daar staan; noch zullen de herders daar hun vouw maken. Maar de wilde dieren van de woestijn zullen daar liggen; en hun huizen zullen vol met verdoemdende wezens zijn; en uilen zullen er wonen, en saters zullen er dansen. En de wilde dieren van de eilanden zullen huilen in hun verlaten huizen, en draken in hun aangename paleizen. "Ik zal er ook een bezit van maken voor de roerdomp, en waterpoelen, en ik zal het vegen met de bezem des verderfs, zegt de Heer der heerscharen." Jeremia 51:58; Jesaja 13:11, 19-22; 14:23. —*Profeten en Koningen*

Elke natie die op het toneel in actie is gekomen, heeft toestemming gekregen om haar plaats op de aarde in te nemen, zodat kan worden vastgesteld of zij de doelen van de Wachter en de Heilige zal vervullen. De profetie heeft de opkomst en de vooruitgang van het grote rijk van de wereld - Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome - getraceerd. Met elk van deze landen, net als met de naties met minder macht, heeft de geschiedenis zich herhaald. Elk van hen heeft zijn periode van beproeving gehad; elk van hen heeft gefaald, zijn glorie is vervaagd, zijn macht is vertrokken.

Terwijl naties Gods principes hebben verworpen en in deze verwerping hun eigen ondergang hebben veroorzaakt, is er door de eeuwen heen duidelijk een goddelijk, overheersend doel aan het werk geweest. —*Profeten en koningen*

Dinsdag 2 februari: De val van de berg 'koning'

Het was een wezen van wonderlijke kracht en glorie dat zich tegen God had gekeerd. ... Lucifer was de bedekkende cherubijn geweest. Hij had in het licht van Gods aanwezigheid gestaan. Hij was de hoogste van alle geschapen wezens geweest, en was de eerste geweest in het openbaren van Gods doelen aan het universum. Nadat hij had gezondigd, was zijn macht om te bedriegen des te bedrieglijker, en de onthulling van zijn karakter was des te moeilijker, vanwege de verheven positie die hij bij de Vader had ingenomen.

God had Satan en zijn sympathisanten zo gemakkelijk kunnen vernietigen als men een kiezelsteen naar de aarde kan gooien; maar dat heeft Hij niet gedaan. Opstand moest niet met geweld overwonnen worden. Dwingende macht wordt alleen gevonden onder de regering van Satan. De principes van de Heer zijn niet van deze orde. Zijn gezag berust op goedheid, barmhartigheid en liefde; en de presentatie van deze principes is het middel dat gebruikt moet worden. Gods regering is moreel, en waarheid en liefde moeten de heersende macht zijn. —*De wens der eeuwen*

De leer van deze gelijkenis [van het graan en het onkruid] wordt geïllustreerd in Gods eigen omgang met mensen en engelen. Satan is een bedrieger. Toen hij in de

hemel zondigde, hebben zelfs de trouwe engelen zijn karakter niet volledig onderscheiden. Dit was de reden waarom God Satan niet meteen vernietigde. Als Hij dat had gedaan, zouden de heilige engelen de rechtvaardigheid en de liefde van God niet hebben waargenomen. Een twijfel aan Gods goedheid zou zijn geweest als kwaadaardig zaad dat de bittere vruchten van de zonde en het verdriet zou hebben voortgebracht. Daarom werd de auteur van het kwaad gespaard, om zijn karakter volledig te ontwikkelen. Door lange tijd heen heeft God de angst gedragen om het werk van het kwaad te aanschouwen, Hij heeft de oneindige gave van Calvarieberg gegeven, in plaats van zich te laten misleiden door de verkeerde voorstelling van zaken van de goddeloze; want het onkruid konden niet worden uitgerukt zonder het gevaar te lopen het kostbare graan te ontwortelen. En zullen wij niet zo verdraagzaam zijn tegenover onze medemensen als de Heer van de hemel en de aarde tegenover de Satan? —*Lessen uit het leven van alledag*

Zachtheid is een kostbare genade, bereid om in stilte te lijden, bereid om beproevingen te doorstaan. Zachtheid is geduldig en werkt om onder alle omstandigheden gelukkig te zijn. Zachtheid is altijd dankbaar en maakt zijn eigen geluksliederen, die melodie maken in het hart van God. Zachtheid zal teleurstelling en onrechtvaardigheid ondergaan en zal geen wraak nemen. ...

Het is het nederige leven van de goedheid, van de trouw, die u tot voorwerp van de bijzondere voogdij van de hemelse engelen zal maken. De Patroonman ... leefde bijna dertig jaar in een duistere Galilese stad, verborgen tussen de heuvels. Het hele engelenleger stond tot Zijn bevel, maar Hij beweerde niet iets groots of verhevens te zijn. ... Hij was een timmerman, die voor het loon werkte, een dienaar van hen voor wie Hij werkte, en die liet zien dat de hemel ons in de gemeenschappelijke wandelgangen zeer nabij is en dat de engelen van de hemelse hoven de stappen van hen die op Gods bevel komen en gaan, voor hun rekening nemen. —*My Life Today, p. 56*

Woensdag 3 februari: De hemelpoort

De term "Babylon" is afgeleid van "Babel" en betekent verwarring. Het wordt in de Schrift gebruikt om de verschillende vormen van valse of afvallige religie aan te duiden. In Openbaring 17 wordt Babylon voorgesteld als een vrouw - een figuur die in de Bijbel wordt gebruikt als het symbool van een kerk: een deugdzame vrouw die een zuivere kerk voorstelt, een verachtelijke vrouw een afvallige kerk. —*De grote strijd*

De Heer kende de kwade invloeden die Jacob zouden omringen en de gevaren waaraan hij blootgesteld zou worden. In barmhartigheid opende Hij de toekomst voor de berouwvolle voortvluchtige, opdat hij het goddelijke doel met betrekking tot zichzelf zou begrijpen en bereid zou zijn de verleidingen te weerstaan die zeker tot hem zouden komen wanneer hij alleen zou zijn te midden van afgodendienaren en intrigerende mensen. ...

In het visioen werd het verlossingsplan aan Jakob gepresenteerd, niet volledig, maar op onderdelen die voor hem op dat moment essentieel waren. De mystieke ladder die hem in zijn droom werd geopenbaard was dezelfde waarnaar Christus verwees in zijn gesprek met Nathanaël. Hij zei: "Gij zult de hemel zien opengaan en de engelen van God zien opstijgen en neerdalen op de Zoon des mensen" Johannes 1:51. ... De ladder staat voor Jezus, het aangewezen communicatiemiddel. Als Hij niet

met Zijn eigen verdiensten de kloof had overbrugd die de zonde had gemaakt, hadden de dienende engelen geen gemeenschap met de gevallen mens kunnen hebben. Christus verbindt de mens in zijn zwakheid en hulpeloosheid met de bron van oneindige kracht. ...

Jacob ontwaakte uit zijn slaap in de diepe stilte van de nacht. De glimmende vormen van zijn visioen waren verdwenen. Alleen de schemerige contouren van de eenzame heuvels, en daarboven de heldere hemel met sterren, ontmoetten nu zijn blik. Maar hij had een plechtig gevoel dat God bij hem was. Een ongeziene aanwezigheid vulde de eenzaamheid. "De Heer is zeker op deze plek," zei hij, "en ik wist het niet. ... Dit is niets anders dan het huis van God, en dit is de poort van de hemel." — *Patriarchen en Profeten*

Ons huis van aanbidding mag dan zeer nederig zijn, het wordt niettemin door God erkend. Als we aanbidden in de geest en in de waarheid en in de schoonheid van de heiligheid, zal het voor ons de poort van de hemel zijn. Terwijl de lessen van de wonderbaarlijke werken van God worden herhaald en de dankbaarheid van het hart wordt uitgedrukt in gebed en zang, pikken de engelen uit de hemel de melodie op en verenigen zich in lof en dankzegging aan God. Deze oefeningen drijven de kracht van Satan terug. Ze verdrijven het gemompel en geklaag, en Satan verliest terrein.

God leert ons dat we in Zijn huis bijeen moeten komen om de attributen van volmaakte liefde te cultiveren. Dit zal de bewoners van de aarde geschikt maken voor de herenhuizen die Christus is gegaan om zich voor te bereiden op degenen die Hem liefhebben, waar zij, van sabbat tot sabbat, van de ene nieuwe maand tot de andere, zullen samenkomen in het heiligdom om zich te verenigen in verheven zanglijnen, in dankzegging en lofprijzing aan Hem die op de troon zit en aan het Lam voor eeuwig en altijd. — *In Heavenly Places, p. 288*

Donderdag 4 februari: Laatste triomf van Zion

Mensen zijn geneigd om misbruik te maken van de langdurige lijdensweg van God, en om zijn verdraagzaamheid aan te nemen. Maar er is een punt in de menselijke ongerechtigheid wanneer het tijd is voor God om zich ermee te bemoeien; en vreselijk zijn de problemen. "De Heer is traag om boos te worden, en groot in macht, en zal de goddelozen in het geheel niet vrijspreken" (Nahum 1:3). Het lange lijden van God is wonderbaarlijk, want Hij legt beperkingen op aan Zijn eigen eigenschappen; maar de straf is toch zeker. Elke eeuw van verkwisting heeft toorn tegen de dag van de toorn gekoesterd; en als de tijd komt, en de maat van de ongerechtigheid is vol, dan zal God Zijn vreemde werk doen. Het zal een verschrikkelijk iets zijn om het goddelijke geduld te hebben versleten; want de toorn van God zal zo duidelijk en sterk vallen dat het wordt voorgesteld als ongemengd met barmhartigheid; en de aarde zelf zal verlaten achtergelaten worden. — *Selected Messages, book 2, p. 372*

Paulus schrijft: "Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis" (Romeinen 10:9, 10).

Het geloof dat tot verlossing is, is geen toevallig geloof, het is niet de loutere instemming van het verstand, het is een geloof dat geworteld is in het hart, dat Christus omarmt als een persoonlijke Redder, verzekerd dat Hij tot het uiterste kan

redden wie door Hem tot God is gekomen. Geloven dat Hij anderen zal redden, maar u niet zal redden, is geen oprecht geloof; maar wanneer de ziel Christus vasthoudt als de enige hoop op verlossing, dan wordt het oprechte geloof geopenbaard. Dit geloof brengt de bezitter ervan ertoe om alle affecties van de ziel op Christus te plaatsen; zijn begrip staat onder de controle van de Heilige Geest en zijn karakter wordt gevormd naar de goddelijke gelijkenis. Zijn geloof is geen dood geloof, maar een geloof dat uit liefde werkt en hem ertoe brengt de schoonheid van Christus te aanschouwen en een te worden met het goddelijk karakter. — *Selected Messages, book 1, p. 391*

Uit India, uit Afrika, uit China, uit de eilanden van de zee, uit de onderdrukte miljoenen in zogenaamd christelijke landen, stijgt de noodkreet van de mensheid op naar God. Die kreet zal niet lang onbeantwoord blijven. God zal de aarde van haar morele corruptie reinigen, niet door een zee van water zoals in de tijd van Noach, maar door een zee van vuur die door geen enkel mens kan worden geblust. ...

Uit zolders, uit krotten, uit kerkers, uit steigers, uit bergen en woestijnen, uit de grotten van de aarde en de spelonken van de zee, zal Christus zijn kinderen bij zich verzamelen. ... "... de smaad van zijn volk zal Hij van de gehele aarde verwijderen" Jesaja 25:8. Witte gewaden zullen aan ieder van hen worden gegeven. En 'gij zult genoemd worden: Begeerde, Niet verlaten Stad" Jesaja 62:12. — *Lessen uit het leven van alledag*

Vrijdag 5 februari: Voor verder lezen

Reflecting Christ, "Revealing the Triumphs of Grace," p. 347;

Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, "Battling With Unseen Powers," vol. 6, pp. 1118, 1119.

7. Nederlaag van de Assyriërs

Sabbatmiddag 6 februari

De opkomst en val van het rijk van Assur bevat tal van lessen voor de volken op aarde in deze tijd. De inspiratie heeft de heerlijkheid van Assur op het hoogtepunt van haar macht vergeleken met een edele boom in Gods hof, die boven de andere bomen uitstak.

"Assur was een ceder op de Libanon, schoon van takken, met schaduwrijk loof, hoog van stam, zijn top reikte tot in de wolken. ... In zijn schaduw woonden alle grote volken. Schoon was hij door zijn grootte, door de lengte van zijn takken, want zijn wortel reikte tot aan een overvloed van water. Ceders in Gods hof evenaarden hem niet, cipressen waren niet te vergelijken met zijn twijgen, en platanen haalden niet bij zijn takken. Geen boom in Gods hof was hem gelijk in schoonheid. ... alle bomen van Eden die in Gods hof stonden, benijdden hem." Ez. 31:3-9.

Maar in plaats van hun bijzondere zegeningen te gebruiken tot zegen van het mensdom, werden de heersers van Assur de gesel van vele landen. Genadeloos volgden zij de vastgestelde gedragslijn van alle volken in het erkennen van de oppermacht van Nineve's goden, die ze plaatsten boven de Allerhoogste, zonder rekening te houden met God of met hun medemensen. God had Jona met een boodschap tot hen gezonden, en een tijd lang hadden zij zich voor de Heere der

heerscharen vernederd, en vergiffenis gezocht. Maar spoedig keerden zij zich weer tot het aanbidden van de afgoden en tot het veroveren van de wereld.

—*Profeten en Koningen*, pp. 222,223

De kracht Gods is niet verminderd. Zijn kracht, zo zag ik, staat nu evenals vroeger ter beschikking. Het is de Gemeente Gods, die haar geloof verloren heeft om daar aanspraak op te maken, haar energie om te worstelen, gelijk Jacob, die uitriep: "Ik laat U niet gaan, tenzij U mij zegent." Gen. 32: 26. Het volhardende geloof is zo goed als afgestorven. Dat moet in de harten van Gods volk tot nieuw leven komen. Geloof, levend geloof stijgt altijd opwaarts tot God en heerlijkheid; ongeloof gaat bergafwaarts naar duisternis en dood. —*Schatkamer*, deel 1, p.42.

Aan de almacht van de Koning der koningen verenigd onze Verbondsgod de zachtheid en zorgen van een tedere schaapherder. Zijn macht is absoluut en het onderpand van een zekere vervulling van Zijn beloften voor allen die op Hem vertrouwen. Hij heeft middelen voor de verwijdering van de moeilijkheden, zodat zij, die Hem dienen en de middelen eren die Hij gebruikt, gesterkt worden. Zijn liefde is zoveel hoger dan elke andere liefde als de hemel boven de aarde is. Hij waakt over Zijn kinderen met een eeuwige en onmeetbare liefde.

In de donkerste dagen, als er geen uitzicht schijnt te zijn, oefen dan geloof in God. Hij werkt Zijn wil uit en maakt alles wel ten behoeve van Zijn volk. De kracht van hen die Hem liefhebben en dienen, zal Hij dag aan dag vernieuwen. —*De Weg Tot Gezondheid*, pp.412,413

Zondag 7 februari: Belangenverstrengeling

Hizkia had in de beginjaren van zijn regering schatting betaald aan Assur, naar de overeenkomst die door Achaz was gesloten. Intussen had de koning beraadslaagd met zijn oversten en zijn helden, en alles gedaan wat mogelijk was om het rijk te verdedigen.

Hij had gezorgd voor een overvloedige watervoorraad binnen de muren van Jeruzalem, terwijl er buiten de stad weinig water zou zijn. "Voorts versterkte hij de Millo van de stad Davids en maakte werpspiesen en schilden in menigte. Ook stelde hij krijgsoversten over het volk" 2 Kron. 32:3,5,6. Niets werd nagelaten wat gedaan kon worden in afwachting van een belegering. —*Profeten en Koningen*, pp. 216,217

Toen in een tijd van nationaal gevaar, doordat de legers van Assur het land van Juda binnengevallen waren, het ernaar uitzag dat niets Jeruzalem kon redden van een volledige ondergang, bracht Hizkia de strijdkrachten uit zijn land bijeen om met onwankelbare moed de weerstand te bieden aan de heidense verdrukkings, en te vertrouwen op de macht van Jehova om verlossing te brengen. "Wees sterk en moedig, vreest niet en wordt niet verschrikt voor de koning van Assur en de gehele menigte die met hem is," bemoedigde Hizkia de mannen van Juda; "want met ons is de Here, onze God, die ons helpt en onze oorlogen voert." 2 Kron. 32: 7,8. —*Profeten en Koningen*, p. 216

De Heer weet dat als we op mensen zien, en op mensen vertrouwen dan leunen we op een arm van vlees. Hij vraagt ons vertrouwen. Er is geen grens aan Zijn kracht. Denk aan de Heer Jezus, en Zijn verdienste en Zijn liefde, maar zoek niet om defecten

te vinden en zie niet op de fouten die anderen gemaakt hebben. Spreek tot je geest de dingen die waard zijn voor je waardering, en je prijs, en wanneer je scherp de dwaling in anderen zie, zie meer scherp op de goede dingen en prijs die, u mag, als u zichzelf bekritiseert, dingen vinden die net zo aanstotelijk zijn als dat wat je in anderen ziet. Laat ons dan voortdurend werken om de een en de ander te versterken in het meest heilige geloof. — *This Day With God*, p. 300.

Iedere zendeling zal een hevige strijd met het eigen ik hebben te voeren, en die gevechten zullen niet minder in getal worden. Maar als wij voortdurend toenemen in onze ervaring als Christen, als we voortdurend in geloof op Jezus zien, ontvangen we kracht voor elke noodsituatie. Alle krachten en vermogens van een wedergeboren natuur moeten voortdurend, dagelijks worden geoefend. Elke dag hebben we de gelegenheid ons ik te kruisigen, om de oorlog te verklaren aan onze neigingen en ontaarde temperament, die onze wil in een verkeerde richting willen trekken. De rust en de triomf van de overwinning behoren ons nog niet toe, tenzij wij door geloof in de overwinning gaan staan die Christus voor ons heeft behaald. — *Christus Weerspiegelen*, p. 107.

Maandag 8 februari: Propaganda

De Assyrische officieren. Die zeker waren van de kracht van hun goed geoefende legers, troffen regelingen voor een ontmoeting met de oversten van Juda, en eisten onbeschaamd de overgave van de stad. Deze eis ging gepaard met godslasterlijke scheldpartijen tegen de God van de Hebreeën. Door de zwakheid en afval van Israël en Juda werd Gods naam niet meer gevreesd onder de heidenen, maar was een voorwerp van aanhoudende smaad geworden.

Rabsake ... verhief zijn stem ... en zei: Hoort de woorden van de grote koning, de koning van Assur! Zo zegt de koning: Laat Hizkia u niet bedriegen, want hij kan u niet redden. En laat Hizkia u niet op de Here doen vertrouwen door te zeggen: De Here zal ons zeker redden zodat deze stad niet in de macht van de koning van Assur wordt gegeven. — *Profeten en koningen*, p. 218.

Wanneer we zorgen hebben, wanneer we bedrukt worden met verzoeking, wanneer de gevoelens en wensen van het natuurlijke hart tevreden is met de overwinning, dan is een vurig gebed tot onze hemelse Vader in de naam van Christus zeer belangrijk, en dit zal Jezus brengen tot onze hulp, zodat door Zijn krachtvolle en werkzame naam wij de overwinning behalen en wordt Satan van onze zijde verbannen. ...

Er is alleen in God hulp voor ons. We moeten onszelf niet vleien dat we enige sterkte in wijsheid van onszelf hebben, want onze sterkte is zwak, ons oordeel dwaasheid. Christus bestreed de vijand in onze plaats omdat Hij medelijden heeft met onze zwakheid en weet dat wij overwonnen zouden worden en zouden omkomen als Hij niet tot onze hulp zou komen. Hij beklede Zijn goddelijkheid met menselijkheid, en zo was Hij bekwaam de mens Zijn menselijke arm toe te steken terwijl Zijn goddelijke arm de troon van de Oneindige greep. De verdienste van Christus verhoogd en veredeld de mensheid en door de naam en genade van Christus is het voor de mens mogelijk de degradatie veroorzaakt bij de val te overwinnen, en door de verheven, goddelijke natuur van Christus in overeenstemming te komen met de Oneindige. — *That I May Know Him*, p. 269.

Als ons geloof door Christus op God is gevestigd, zal het zijn "als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als Voorloper is binnengegaan." Het is waar, dat er teleurstellingen zullen komen en dat wij moeilijke tijden kunnen verwachten, maar wij moeten alles, groot en klein, aan God overlaten. Hij wordt niet overweldigd door de veelheid van onze overtredingen, noch bezwijkt Hij onder het gewicht van onze lasten. Zijn zorg strekt zich over elk huis uit, en omgeeft ieder mens; Hij is begaan met al onze zaken en zorgen. Hij ziet elke traan Hij leeft met ons mee als wij gekweld worden door zwakheden. Alle moeite en tegenslagen die ons hier ten deel vallen, worden toegelaten om Zijn liefdevolle bedoelingen met ons te bewerken, "opdat wij deel verkrijgen aan Zijn heiligheid," en zo deelgenoten worden van de volheid der vreugde die in Zijn aanwezigheid wordt gevonden. —*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, p.603

Dinsdag 9 februari: Geschud, maar niet in de steek gelaten

Het land van Juda was verwoest door het bezettingsleger; maar God had beloofd dat Hij op wonderlijke wijze in de noden van Zijn volk zou voorzien. Hizkia kreeg de boodschap: "En dit zal u een teken zijn: gij zult dit jaar eten wat vanzelf opkomt en in het tweede jaar wat nawast; maar zaait in het derde jaar en oogst, plant wijngaarden, en eet de vrucht daarvan. Immers wat van het huis van Juda ontkomen is, wat over is, dat zal opnieuw naar beneden wortelschieten en naar boven vrucht dragen. Want van Jeruzalem zal een overblijfsel uitgaan, en van de berg Sion wat ontkomen zal; de ijver van de Here der heerscharen zal dit doen.

Daarom, zo zegt de Here van de koning van Assur: hij zal in deze stad niet komen: hij zal geen pijl daarin schieten, geen schild daartegen opheffen en geen wal daartegen opwerpen. Langs de weg die hij gekomen is, zal hij terug keren, maar in deze stad zal hij niet komen, luid het woord des Heren.

En Ik zal deze stad beschutten om haar te verlossen om Mijnentwil en ter wille van Mijn knecht David. 2 Kon.19:29-34. Dezelfde nacht kwam de verlossing. —*Profeten en Koningen*, p.221

Het geloof dat Habakuk en alle heiligen en rechtvaardigen in die dagen vol beproeving sterkte, was hetzelfde geloof dat nu Gods volk kracht geeft. De christelijke gelovige kan in de donkerste uren onder de moeilijkste omstandigheden zijn hart richten op de bron van alle licht en kracht. Van dag tot dag kan zijn hoop en moed door geloof in God vernieuwd worden, "De rechtvaardige zal door het geloof leven."

In het dienen van God behoeft geen vertwijfeling, geen aarzeling, geen vrees te bestaan, De Here zal overvloedig voldoen aan de verwachtingen van hen die in Hem hun vertrouwen stellen. Hij zal hun de wijsheid schenken al naar de verscheidene omstandigheden eisen. We moeten het geloof, waarvan de profeten en de apostelen hebben getuigd, het geloof dat beslag legt op Gods beloften en uitziet naar verlossing op de door Hem bepaalde manier en tijd, koesteren en ontwikkelen. Het vaste woord der profetie zal ten slotte in vervulling gaan bij de heerlijke wederkomst van onze Heer en Heiland Jezus Christus als Koning der koningen en Heer der heren. De tijd van wachten kan wel lang schijnen; de ziel kan door ontmoedigende gebeurtenissen onder druk leven; velen in wie men vertrouwd heeft, kunnen onderweg afvallen; maar laten wij met de profeet, die trachtte Juda te bemoedigen in een tijd van afval zoals nooit eerder was gekend, vol vertrouwen uitroepen: "De Here is in zijn heilige tempel. Zwijg voor Hem gij ganse aarde." Hab. 2:20. —*Profeten en Koningen pp. 236,237*

Wanneer wij het regelen van de dingen waar wij mee te maken hebben in onze eigen hand nemen, en voor succes op onze eigen wijsheid rekenen - nemen wij een last op ons, die God ons niet te dragen heeft gegeven: en dan proberen we die last zonder Zijn hulp te dragen. En zo nemen wij de verantwoordelijkheid op ons, die aan God toebehoort. In werkelijkheid stellen wij onszelf in Zijn plaats. Misschien zullen we bang zijn ons voorbereiden op verlies, want dat zal ons treffen. Maar als werkelijk geloven, dat God ons liefheeft en de bedoeling heeft om ons goed te doen, zullen we ophouden met ons zorgen te maken over de toekomst. Wij zullen op God vertrouwen, zoals een kind op een liefhebbende ouder vertrouwd. Dan zullen onze moeilijkheden en onze kwellingen verdwijnen. Want onze wil wordt opgenomen in de wil van God.— *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, p 80.*

Woensdag 10 februari: De rest van het verhaal

Engelen gaan uit als Gods boodschappers en “snellen heen en weer als bliksemschichten” Ez. 1:14, zó verblindend is hun heerlijkheid en zó snel is hun vlucht. De engel die aan het graf van Christus verscheen, had “het uiterlijk als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw.” En “de bewakers werden door vrees voor hem bevangen en zij werden als doden.” Matt. 28:3,4. Toen Sanherib, de hoogmoedige koning van Assur, God aanklaagde en Hem lasterde, en Israël met verwoesting bedreigde, gebeurde het dat “in die nacht de Engel des Heren uitging en in het leger van Assur honderdvijfentachtigduizend man sloeg.” Eén engel verdelgde “alle krijgshelden, vorsten en oversten in de legerplaats van de koning van Assur, zodat hij met een beschaamd gelaat naar zijn land terug keerde.” 2 Kon. 19:35; 2 Kron. 32:21. —*De Grote Strijd, pp.470,471.*

Het bericht van dit vreselijke oordeel over het leger, dat uitgezonden was om Jeruzalem in te nemen, bereikte spoedig Sanherib, die nog steeds de weg tussen Egypte en Juda bewaakte. Met vrees vervuld trok de Assyrische koning zich haastig terug, Hij zou echter niet lang meer regeren. Overeenkomstig de profetie die over zijn plotseling einde was gegeven, werd hij door zijn zonen gedood, “en zijn zoon Esarhaddon werd koning in zijn plaats.” Jes.37:38.

De God der Hebreëën had gezegevierd over de trotse Assyriër. De eer van Jehova werd gerechtvaardigd in de ogen der omliggende volken.

In Jeruzalem waren de harten van het volk vervuld met heilige vreugde. Hun ernstige smeekbeden om redding gingen gepaard met het belijden van zonde en met vele tranen. In hun grote nood hadden ze volkomen vertrouwd op Gods macht om hen te redden. En Hij had hen niet beschaamd. Nu weergalmen de voorhoven van de tempel met plechtige lofzangen. —*Profeten en Koningen, pp. 221,222.*

Vaak is het leven van een Christen omringt met gevaren, en plicht schijnt moeilijk uitvoerbaar. De fantasiebeelden dreigen weldra met ondergang, en slavernij en dood daarna. Nochtans spreekt de stem van God duidelijk, Ga voorwaarts.

Laat ons de bevelen gehoorzamen, zelfs al kan ons zicht de duisternis niet doorbreken. De hindernissen die onze voortgang hinderen, zullen nooit verdwijnen voor een stoppende, twijfelende geest. Zij die gehoorzaamheid uitstellen tot iedere onzekerheid verdwijnt, en er geen risico's of falen of verhinderingen meer zijn, zullen nooit gehoorzamen. Geloof ziet over de moeilijkheden, en houdt zich vast aan het onzichtbare, zelfs de Almacht, daarvoor kan het niet mis gaan. Geloof is de greep van

de hand van Christus in iedere moeilijkheid. De werker voor God heeft een sterk geloof. Uiterlijkheden mogen verboden lijken; maar in de donkerste ure is er nog licht. De sterkte van hen die, in geloof, en liefde God dienen, zal dagelijks vernieuwd worden.

Het begrijpen van de Oneindige is in hun dienst geplaatst, in het uitvoeren van Zijn bedoelingen mogen ze niet dwalen.

Laat deze werkers vanaf het begin van hun vertrouwen sterk blijven tot het einde, zich herinnerend dat het licht van Gods waarheid schijnt temidden van de duisternis die onze wereld omhuld. —*Gospel Workers, p. 262*

Donderdag 11 februari: In ziekte en in gezondheid

Het bezoek van deze boden van de vorst van een verafgelegen land schonk Hizkia een gelegenheid de levende God te verheffen. Hoe gemakkelijk zou het voor hem zijn geweest om hen te vertellen van God, de Onderhouder van alles wat geschapen is, door wiens gunst zijn leven was gespaard toen alle hoop verdwenen was! Welk een geweldige veranderingen hadden er kunnen plaats vinden als deze zoekers naar waarheid uit de vlakten van Babel ertoe gebracht waren de opperheerschappij van de levende God te erkennen.

Maar hoogmoed en ijdelheid namen bezit van Hizkia's hart, en vol trots opende hij voor hebzuchtige ogen de schatten waarmee God zijn volk had verrijkt. "Hij liet hun zijn schathuis zien; het zilver en het goud, de specerijen en de kostbare olie, zijn gehele tuighuis en alles wat zich onder zijn schatten bevond. Er was niets in zijn paleis en in zijn gehele rijk, dat Hizkia hun niet liet zien." Jes. 39:2. Hij deed dit niet om God te verheerlijken, maar zichzelf te verheffen in de ogen van de vreemde vorsten. Hij dacht er niet bij na dat deze mannen vertegenwoordigers waren van een machtig volk, dat niet de liefde noch de vreze Gods in hun harten had, en dat het onverstandig was om hun bekend te maken met de stoffelijke rijkdommen van zijn volk. —*Profeten en Koningen, p. 213.*

De geschiedenis van Hizkia's falen trouw te bewijzen aan zijn geloof ... is beladen met een belangrijke les voor allen. Veel meer dan we doen, is het nodig te spreken over de kostbare gebeurtenissen in onze ervaring, van de genade en tedere liefde van God, van de onvergelykelijke diepten van de liefde van de Redder. Wanneer geest en hart gevuld zijn met de liefde van God, zal het niet moeilijk zijn datgene mede te delen dat wat eindigt in het geestelijke leven. Grote gedachten, nobele inspiraties, heldere waarnemingen van waarheid, onzelfzuchtige bedoelingen, verlangen voor vroomheid en heiligheid, vindt uitdrukking in de woorden dat het karakter en de rijkdommen van het hart onthuld...

Wat hebben uw vrienden en bekenden gezien in uw huis? Heeft u, in plaats van het vertonen van de schatten van de genade van Christus, de dingen die zullen vergaan vertoond? Of spreekt u, met hen met wie u in contact komt, over nieuwe gedachten van Christus karakter en werk?

O dat zij voor wie God grote dingen gedaan heeft, Zijn lof wilde tonen en vertellen van Zijn machtige werken. Maar hoe vaak zijn zij voor wie God werkt als Hizkia, vergetend de gever van alle zegeningen. —*Conflict and Courage, p. 241.*

Vrijdag 12 februari: Voor Verdere Studie

Sons and Daughters of God, "He Is Near to All Who Call Upon Him," p. 19;

Christus Weerspiegelen, "Jezus Liet Ons Vrede Na," p. 277.

8. "Troost Mijn Volk"

Sabbatmiddag 13 februari

In de donkerste dagen van haar lange conflict met het kwaad, is de gemeente van God een openbaring gegeven van de eeuwige bedoelingen van Jehova. Zijn volk kreeg toestemming om over de moeilijkheden heen te zien van nu tot de toekomstige triomf, wanneer, de strijd ten einde is, en de verlost en het beloofde land in bezit zullen nemen. Deze visioenen van de toekomstige glorie, scènes, beelden door de hand van God, moeten dierbaar zijn voor Zijn gemeente voor vandaag, als het strijdpunt van de eeuwen spoedig gesloten is en de beloofde zegeningen weldra in al haar volheid gerealiseerd zijn. ...

Spoedig zullen we Hem zien op wie onze hoop op eeuwig leven gevestigd is. En in Zijn tegenwoordigheid lijken de beproevingen en lijden als een nietigheid. De vorige dingen "zullen niet herinnerd worden, noch zullen ze in onze gedachten opkomen." "Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen. Nog een heel korte tijd en Hij die komt, zal komen en niet uitblijven."....

Zie op, zie op, en laat uw geloof voortdurend toenemen. Laat dit geloof uw gids zijn op het smalle pad dat leidt door de poorten van de stad aan de grote overzijde, de grote ongebonden toekomst van glorie die voor de verlost en is. —*Gods Amazing Grace, p. 372.*

De vroegere profeten hebben tal van troostrijke boodschappengericht tot de gemeente. "Troost, troost Mijn volk." Jes. 40:1. Luidde de opdracht van Jesaja, die hij van God kreeg en gepaard aan deze opdracht werden wonderbare visioenen gegeven, die de hoop en blijdschap van de gelovigen door latere eeuwen heen zijn geweest. Door de mensen veracht, vervolgd, in de steek gelaten, zijn Gods kinderen in alle tijden toch bemoedigd door Zijn beloften, die zeker zijn, in geloof hebben zij uitgezien naar de tijd dat Hij de belofte aan Zijn gemeente zal waarmaken. "Ik zal u stellen tot een eeuwige praal, tot een vreugde voor geslacht op geslacht." Jes. 60: 15. —*Profeten en Koningen, p. 444.*

De aanwezigheid van de Vader omringde Christus en niets overkwam Hem dan hetgeen de oneindige liefde toeliet tot zegen van de wereld. Hier was Zijn bron van troost, en die is voor ons. Die vervuld is met de Geest van Christus verblijft in Christus. Wat ook maar tot Hem komt, komt van de Verlosser, die hem omringt met Zijn tegenwoordigheid. Niets kan Hem raken, tenzij met toestemming van de Here. Al ons lijden en onze zorgen, al onze verzoeken en beproevingen, al ons verdriet en treuren, al onze vervolgingen en ontberingen, kortweg, alle dingen werken mede ten goede. Alle ervaringen en omstandigheden zijn Gods werklieden en daardoor wordt het goede tot stand gebracht. —*De Weg tot Gezondheid, p. 419.*

Zondag 14 februari: Troost voor de toekomst

De trots van Assur en zijn val dienen als een les tot het einde. Aan de volken op aarde, die in deze tijd God aanmatigend en trots uitdagen, vraagt God: "Aan wie onder de bomen van Eden zijt gij dan in heerlijkheid en grootheid gelijk? Met de bomen van Eden zult gij neergeworpen worden in de onderwereld." Ez. 31:18.

"De Here is goed, een sterkte ten dage der benauwdheid; Hij kent hen die bij Hem schuilen. Maar met een overstromende vloed maakt hij haar plaats geheel teniet." Dit doet hij met allen, die zich plaatsen boven de Allerhoogste. Nah.1:7,8. —*Profeten en Koningen, p. 224*

Dat hart is het gelukkigst dat Christus als een inwonende gast heeft. Dat huis is het meest gezegend waar godsvrucht een regelend principe is. In de werkplaats waar de vrede en de hemelse nabijheid van Christus is, zullen de werkers het meest vertrouwenswaardig zijn, het meest gelovig, en het meest efficiënt. De vrees en liefde van God worden gezien.

In deze wereld is er noch troost of vreugde zonder Jezus. Laat ons Hem erkennen als onze Vriend en Redder. In Hem zijn onvergelykelijke schoonheden. O mogen we ook zo leven gedurende deze korte periode van proeftijd en dat we zullen regeren met Hem door de eindeloze jaren van de eeuwigheid! —*My Life Today, p.157*

Het is uw voorrecht te vertrouwen in de liefde van Jezus voor verlossing, in zijn volheid, zekerheid, edelste manier; te zeggen, Hij heeft mij lief, Hij heeft mij aangenomen; ik wil Hem vertrouwen, omdat Hij Zijn leven voor mij gegeven heeft. Niets is zo bijzonder twijfelachtig als in contact komen met het karakter van Christus. Hij verklaart, "Hij die tot Mij komt zal Ik niet uitwijzen;" dat is, er is geen mogelijkheid voor Mij hem uit te werpen, omdat ik mijn woord heb gegeven om hem te ontvangen. Neem Christus op Zijn woord, en laat uw lippen verklaren ik heb de victorie behaald.

Is Jezus waar? Meent Hij wat Hij zegt? Antwoord beslissend, ja, ieder woord. Dan als u dit bevestigd hebt, claim in het geloof iedere belofte die Hij gemaakt heeft, en ontvang de zegen, want deze aanvaarding in het geloof geeft leven aan de ziel. U mag geloven dat Jezus trouw is tot u, zelfs als u uzelf voelt als de zwakste en de meest onwaardige van Zijn kinderen. En als u gelooft, al uw donkere, dubbende twijfels zijn teruggebracht op de aardsverleider die ze organiseerde. U kan een grote zegen zijn als u God op Zijn woord neemt. Door levend geloof moet u Hem vertrouwen, zelfs als de drang in u sterk is om woorden van wantrouwen te spreken. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 517.*

In de tijd der benauwdheid en angst die vóór ons ligt, moeten we een geloof hebben dat bestand is tegen vermoeidheid, uitstel en honger - een geloof dat niet zal bezwijken, ook al wordt het nog zo zwaar op de proef gesteld in de genade tijd die God ons schenkt, moeten wij ons op die tijd voorbereiden. Jacob heeft overwonnen omdat hij overtuigd was en volhardde. Zijn overwinning bewijst welke kracht er uit gaat van een volhardend gebed. Iedereen die - zoals Jacob - Gods beloften ernstig neemt en even oprecht en vastberaden is zoals hij, zal overwinnen zoals hij overwonnen heeft...

Wanneer de golven van wanhoop welke geen taal kan beschrijven, over de smekeling komen, (laat ons) vastklampen met onbuigzaam geloof aan de beloften van God.—*De Grote Strijd, pp.573,574.*

Maandag 15 februari: Aanwezigheid, Woord en werk

Als vroeger een koning door de meer afgelegen delen van zijn rijk reisde, werd een groep mannen vooruit gezonden om de steile gedeelten te slechten en de gaten op te vullen, zodat de koning veilig en zonder hindernissen zou kunnen reizen. De profeet gebruikt deze gewoonte om het evangeliewerk te illustreren. "Elk dal worde verhoogd en elke berg en heuvel geslecht." Als Gods Geest met zijn verbazingwekkende macht de ziel beroerd, wordt menselijke trots vernederd. Werelds genot, positie en macht worden als waardeloos gezien. "De redeneringen en elke schans die opgeworpen wordt tegen de kennis van God" worden geslecht; elke gedachte wordt gevangen geleid onder de "gehoorzaamheid van Christus." 2 Kor. 10:5. Dan worden nederigheid en zelfopofferende liefde, door de mensen als van weinig waarde beschouwd, verheven als zaken die alleen waarde hebben. Dit is het evangeliewerk waarvan de boodschap van Johannes deel uitmaakte. —*De Wens Der Eeuwen, p.102.*

Wat is ons werk? Hetzelfde dat gegeven is aan Johannes de Doper van wie we lezen: "In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Want deze is het over wie gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zei: De stem van één die roept in de woestijn: Maak de weg van de Here gereed, Maak Zijn paden recht. Math.3:1-3.

Het woord van de Heer tot ons is: "Hebt berouw; bereid de weg voor een opleving van Mijn werk."

Hindernissen voor de bevordering voor het werk van God zullen er zijn. Maar vrees niet. Tot de almacht van de Koning der koningen, onze verbondsGod verenigd de zachtheid en zorg van een tedere herder.

Niets kan Hem in de weg staan. Zijn macht is onbeperkt, en het is de borg van de zekere vervulling van Zijn beloften aan Zijn volk ... Zijn goedheid en liefde zijn oneindig, en Zijn verbond is onveranderlijk. —*Testimonies for the Church, vol. 8, pp. 9,10.*

De ongelovige Voltaire zei eens vol trots: "Ik heb meer dan genoeg van de bewering dat twaalf mannen het christendom hebben gesticht. Ik zal bewijzen dat er maar één man nodig is om het te niet te doen." Voltaire is nu al twee eeuwen dood. Miljoenen hebben deelgenomen aan de strijd tegen de Bijbel. Maar waar er in Voltaires tijd honderd exemplaren van het Woord van God waren, zijn er nu tienduizend, ja honderdduizend. Eén van de hervormers zei: "De Bijbel is het aambeeld dat al vele hamers heeft versleten." God zegt: "Elk wapen dat tegen u gesmeed wordt, zal niets uitrichten, en elke tong die zich voor het gericht tegen u keert, zult gij in het ongelijk stellen." Jes. 54:17. "Het woord van onze God houdt eeuwig stand." Jes. 40:8. Alles wat op gezag van de mens is gebouwd, zal worden vernietigd, maar wat op de rots van Gods onveranderlijk Woord is gebouwd, houdt eeuwig stand. —*De Grote Strijd, p.271.*

Dinsdag 16 februari: De geboorte van het evangelie

De duisternis van een verkeerde voostelling omtrent God omhult de wereld. De mensen raken hun kennis van zijn karakter kwijt. Gods karakter is verkeerd begrepen en op verkeerde wijze verklaard. In deze tijd moet een boodschap van God worden

verkondigd, een boodschap die licht brengt door haar invloed en die een reddende macht heeft. Zijn karakter moet bekend gemaakt worden. Het licht van Zijn heerlijkheid, goedheid, genade en waarheid moet in het duister van deze wereld uitgegoten worden.

De profeet Jesaja omschrijft dit werk met de volgende woorden: 'Klim op een hoge berg, vreugdebode Sion; verhef uw stem met kracht, vreugdebode Jeruzalem; verhef ze, vrees niet; zeg tot de steden van Juda: Zie, hier is uw God! Zie de Here zal komen met kracht en Zijn arm zal heerschappij oefenen; zie, zijn loon is bij Hem en zijn vergelding gaat voor Hem uit. Jes.40:9,10. —*Lessen Leven Alledag, p. 267.*

Het onzelfzuchtige werk van Christenen in het verleden moet ons tot een voorbeeld en tot een bezieling strekken. De leden van Gods gemeente moeten krachtig streven naar goede werken, zich losmaken van wereldse grootheid en wandelen in de voetstappen van Hem die rondging weldoende. Met harten vervuld van sympathie en medelijden moeten zij de noodlijdenden dienen en de zondaren de kennis van s 'Heilands liefde brengen. Zulk een werk vereist moeizame krachtsinspanning, maar geeft rijke beloning. Degene die met oprechte bedoelingen het werk op zich nemen zullen zielen voor de Heiland gewonnen zien, want de invloed die de daadwerkelijke uitvoerder van de goddelijke opdrachten vergezelt is onweerstaanbaar.

De verantwoordelijk om uit te gaan en deze opdracht te vervullen rust niet slechts op de ingezegende prediker. Ieder die Christus heeft aangenomen is geroepen om voor het heil van zijn medemensen te arbeiden. "De Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge Kom!" Opb. 22:17. De opdracht om deze uitnodiging door te geven geldt voor de hele gemeente. Ieder die de uitnodiging heeft gehoord, moet de boodschap over berg en dal laten weerklinken en zeggen: "Kom." —*Van Jeruzalem tot Rome, pp. 82,83*

"Hij roept zijn eigen schapen bij naam en voert ze naar buiten ... en de schapen volgen Hem omdat ze zijn stem kennen. "De herder in het oosten drijft zijn schapen niet. Hij is niet afhankelijk van geweld of vrees, maar hij gaat voor ze uit en roept ze. Zo doet de Heiland ook met zijn schapen. ...

Zoals de herder voor zijn schapen uitgaat en zelf eerst de gevaren van de weg tegemoet treedt, handelt Jezus met zijn volk, "Wanneer hij zijn schapen naar buiten gebracht heeft, gaat hij voor ze uit," De weg naar de hemel is geweid door de voetstappen van de Heiland. Het pad kan stijl en ruw zijn, maar Jezus heeft het bewandeld. Zijn voeten hebben de wrede doornen neergedrukt om het pad voor ons gemakkelijker te maken. Elke last die wij moeten dragen, heeft hij zelf gedragen. —*Wens Der Eeuwen, p. 400.*

Woensdag 17 februari: Genadige Schepper

Mannen met het grootste intellect kunnen de geheimen van God, zoals die in de natuur geopenbaard worden, niet begrijpen. Goddelijke inspiratie stelt vele vragen die de meest wijze geleerde niet kan beantwoorden, maar om onze aandacht te vestigen op de diepe verborgenheden Gods, en om ons te leren dat onze wijsheid beperkt is; dat er in de omgeving van ons dagelijks leven vele dingen zijn die het verstand van stervelingen te boven gaan.

Sceptici weigeren om God te geloven, omdat zij de oneindige macht waardoor Hij Zichzelf openbaard niet kunnen begrijpen. Maar God moet evenzeer erkend worden uit

de dingen die Hij niet zelf openbaart, als uit dat wat open staat voor ons beperkt bevattingsvermogen. Zowel in Goddelijke openbaring als in de natuur, heeft God geheimen gegeven die om ons geloof vragen. Dit moet zo zijn. Wij kunnen altijd blijven zoeken, altijd leren, en toch is er een oneindigheid achter de horizon. —*De Weg tot Gezondheid, pp. 364,365.*

Wie Christus gekozen heeft, is in het bezit gekomen van een macht die door geen menselijke wijsheid of kracht tenietgedaan kan worden. ...

“Bij wie dan zult gijlieden Mij vergelijken, die Ik gelijk zij? Zegt de Heilige. Heft uw ogen op omhoog, en ziet Wie deze dingen geschapen heeft; Die in getal hun heir voortbrengt, Die ze alle bij name roept vanwege de grootheid Zijner krachten en omdat Hij sterk van vermogen is; er wordt niet één gemist.... Weet gij het niet? Hebt gij het niet gehoord, dat de eeuwige God, de Here, de Schepper van de einden der aarde, noch moede noch mat wordt? Er is geen doorgronding van Zijn verstand. Hij geeft de moede kracht en Hij vermenigvuldigt de sterkte voor dien die geen krachten heeft, de jongen zullen moede en mat worden, en de jongelingen zullen gewis vallen. Maar wie de Here verwachten zullen de kracht vernieuwen; Zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden, zij zullen lopen en niet moede worden, zij zullen wandelen en niet mat worden. Jes. 40:25-31. —*Uit de Schatkamer der Getuigenissen, deel 3 pp. 228,229.*

God roept de mensen op om de hemelen te aanschouwen. Zie Hem in de wonderen van de sterrenhemel. Jes. 40:26. We moeten niet alleen naar de hemel opzien; wij moeten de werken van God overdenken. Hij wil dat we de werken der oneindigheid bestuderen, en leren om Hem lief te hebben, Hem te eerbiedigen en te gehoorzamen. De hemelen en de aarde met hun schatten moeten ons de lessen van Gods liefde, zorg en macht leren ... hun aandacht afwenden van de verwarring en drukte om ons heen en het werk van Zijn handen te bewonderen. De hemellichamen Zijn het overdenken waard, God heeft ze geschapen voor het welzijn van de mens, en wanneer we Zijn werken bestuderen, zullen Gods engelen naast ons staan om ons denken te verlichten en het te beschermen tegen satanisch bedrog. Terwijl u ziet naar de wonderen die Gods hand heeft gemaakt, laat uw trotse, dwaze hart zijn afhankelijkheid en minderwaardigheid beseffen. Terwijl u over deze dingen nadenkt, zult u het gevoel hebben dat God tot u is afgedaald. —*Ellen. G. White ZDA Bijbelcommentaar, vol. 4, p. 233.*

Donderdag 18 februari: Het probleem van afgoderij

Als de mens de waarheid verwerpt, verwerpt hij ook de Bron van de waarheid. Als hij Gods wet overtreedt, verwerpt hij ook het gezag van de wetgever. Men kan even gemakkelijk een afgod van dwaalleringen en verkeerde theorieën maken als één van hout of steen. Satan zorgt ervoor dat de mensen zich een verkeerd beeld van God vormen door zijn valse voorstelling van Gods karakter. Velen hebben de filosofie tot afgod verheven en haar in Gods plaats gesteld, terwijl de levende God, zoals Hij geopenbaard is in Zijn woord, in Christus en in de schepping maar door weinigen wordt aanbeden.

Duizenden vergoddelijken “de Natuur.” Terwijl ze de God van de natuur verwerpen. De afgodendienst, die in de Christelijke wereld vandaag even vaak voorkomt als in het oude Israël ten tijde van Elia is alleen van gedaante veranderd. De god van vele

zogenaamd wijze mannen, filosofen, dichters, politici, en schrijvers de god van de beschaafde, toonaangevende kringen van vele universiteiten en hogescholen en zelfs van sommige theologische instellingen - is niet veel beter dan Baäl, de zonnegod van de Feniciërs. —*De Grote Strijd, p.538*

Alle valse aanbidding is geestelijk overspel. Het tweede gebod, dat valse aanbidding verbiedt, is tevens een gebod, om God te aanbidden en alleen Hem te dienen. De Here is een na-ijverig God. Hij laat niet met zich spelen. Hij heeft gezegd op welke wijze Hij aanbeden wil worden. Hij haat afgoderij, want de invloed daarvan is verderfelijik. Ze verlaagt het verstand en leidt tot zinnelijkheid en allerlei soorten van zonde. —*Ellen G White ZDA Bijbelcommentaar, vol 1, p. 43.*

Hij die de harten doorzoekt, wenst Zijn volk te winnen van iedere vorm van afgoderij. Laat het Woord, van God het gezegende boek des levens zijn, de tafels nu bekleed met waardeloze zaken.

Spendeer uw geld door het kopen van boeken die uw geest zullen verlichten met betrekking tot de tegenwoordige waarheid. De tijd die u onbenut besteed aan de vele sieraden in uw huis, gebruik die voor het schrijven van enkele regels tot uw vrienden, in het zenden van papieren of een blaadje of een klein boekje tot iemand die de waarheid niet kent. Grijp het Woord van de Heer aan als een schat van oneindige wijsheid en liefde; Dit is de reisgids dat ons het pad naar de hemel wijst. Het brengt ons tot de vergevende Redder, zeggende Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. (Joh 1:29)

O dat u de Schrift wilde doorzoeken met een hart van gebed, en een geest van overgave aan God! O dat u uw hart wilde doorzoeken als met een lichtende kandelaar, en ontdek en breek de fijnste draad die bind aan de wereldse gewoonten. Welke de geest verwijdert van God! Pleit met God om u iedere praktijk te tonen die uw gedachten en liefde van Hem wegtrekken. God heeft Zijn heilige wet aan de mens gegeven als de maatstaf van Zijn karakter. U mag uzelf scheiden van iedere afgod, en link uzelf aan de troon van God door de gouden ketting van genade en waarheid.—*Selected Messages, book 2, p. 318.*

Vrijdag 19 februari: Voor verdere studie

Testimonies to Ministers and Gospel Workers, "An Exalted Privilege," pp. 478-480;
Testimonies for the Church, "Conflicts and Victory," vol. 1, pp.608, 609.

9. Te dienen en te redden

Sabbatmiddag, 20 februari

Johannes de Doper herinnerde zich de profetie aangaande de Messias: "De Geest des Here is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen des Heren en ... om alle treurenden te troosten." Jes.61:1,2.

Jezus van Nazareth was de Beloofde. Het bewijs van Zijn goddelijkheid werd gezien in Zijn dienstwerk voor de nood van de lijdende mensheid. Zijn heerlijkheid werd getoond in Zijn afdaling tot onze lage stand.

De werken van Christus openbaarden Hem niet alleen als de Messias, maar toonden ook de wijze waarop Zijn koninkrijk gevestigd zou worden. Aan Johannes werd dezelfde waarheid bekend gemaakt die tot Elia in de woestijn gekomen was, toen "een grote en sterke wind de bergen verscheurde en de rotsen in stukken brak voor de Here; maar de Here was niet in de wind; en na de wind een aardbeving; maar de Here was niet in de aardbeving; en na de aardbeving een vuur, maar de Here was niet in het vuur; en na het vuur sprak God tot de profeet door een stille stem.

1Kon. 19:11,12. Zo moest Jezus Zijn werk doen, niet door de omverwerping van tronen van koninkrijken, niet met pracht en praal en uiterlijk vertoon, maar door het spreken tot het hart van de mens door een leven van barmhartigheid en zelfopoffering. —*De Weg tot Gezondheid*, p.25.

In Zijn leven liet Hij zich niet gelden. De eer die de wereld schenkt aan positie, aan rijkdom en talent, was vreemd aan Gods Zoon. De Messias zou geen van de middelen die mensen gebruiken om trouw te winnen of eerbetoon te eisen, voor Zichzelf benutten. Zijn zelfverloochening werd afgebeeld in de volgende woorden:

"Hij zal niet schreeuwen noch Zijn stem verheffen, noch die op de straat doen horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal Hij niet uitdoven."

De Heiland zou zich onder de mensen gedragen op een wijze die een duidelijke tegenstelling vormde met de leraars van zijn tijd. In zijn leven zou geen luidruchtig dispuut, geen opzichtige eredienst, geen daad van toejuicing te ontvangen ooit worden gezien. De Messias zou zich verbergen achter zijn God, en God zou in het karakter van zijn Zoon geopenbaard worden. Zonder kennis van God zou het mensdom voor eeuwig verloren zijn. Zonder Gods hulp zouden mannen en vrouwen steeds dieper wegzinken. Leven en kracht moest door Hem, die de wereld had geschapen, worden meegedeeld. De noden van de mens konden op geen andere wijze worden aangevuld. —*Profeten en Koningen*, p. 425

Christus zag het werk van de priesters en de oversten. Juist zij, die hulp nodig hadden, die beproefd en verslagen waren, werden met afkeurende woorden en verwijt behandeld, en Hij sprak geen woord, dat het gekrookte riet zou verbreken. De zwak brandende vlam van geloof en hoop wilde Hij aanmoedigen en niet doven. Hij wilde Zijn kudde leiden als een herder; Hij wilde de lammeren in Zijn armen nemen en ze aan Zijn borst dragen. —Ellen G. White, in de *SDA Bijbel Commentaar* deel 4, p. 233.

Zondag 21 februari: Dienende natie

De profeet (Jesaja) kreeg een openbaring van Gods weldadige bedoeling met het verstrooien van het onboetvaardige Juda onder de volken op aarde. Daarom zal mijn volk te dien dage mijn naam kennen, zei de Here, dat Ik het ben, die spreek: Zie, hier ben Ik" Jes.52:6. Niet alleen zouden ze zelf de les leren van gehoorzaamheid en vertrouwen; in de plaats van ballingschap zouden ze aan anderen de levende God bekendmaken. Velen onder de kinderen der vreemdelingen zouden Hem leren liefhebben als hun Schepper en Verlosser; ze zouden Zijn heilige sabbat gaan vieren als gedenkteken van Zijn scheppingsmacht, en als Hij "zijn heilige arm" zou ontbloten

'voor de ogen van alle volken' om zijn volk uit hun gevangenschap te bevrijden, zouden 'alle einden der aarde' Gods heil zien. Velen van deze bekeerlingen uit het heidendom zouden zich willen verenigen met de Israëlieten en met hen willen terugkeren naar Judea. Niemand van hen zou zeggen: "De Here zal mij zeker afzonderen van zijn volk" (Jes.56:3). Want Gods woord luidde tot hen die zich aan Hem zouden overgeven en zijn wet zouden onderhouden, dat ze van nu af gerekend zouden worden tot het geestelijke Israël - tot zijn gemeente op aarde. — *Profeten en Koningen, pp. 228,229.*

Christus heeft elke mogelijke voorziening getroffen opdat zijn gemeente een veranderd lichaam zal zijn, verlicht door het licht der wereld en in het bezit van de heerlijkheid van Immanuël. Het is zijn bedoeling dat elke christen omgeven zal zijn door een geestelijke atmosfeer van licht en vrede. Het is zijn verlangen dat we zijn vreugde in ons leven openbaren. ...

(Bij Zijn tweede komst) zullen de verlostten uit de mensen de erfenis die hen beloofd is, in ontvangstnemen. Op deze wijze zal Gods plan met Israël letterlijk in vervulling gaan. Wat God zich heeft voorgenomen, kan de mens nooit doen mislukken. Zelfs te midden van het werk van het kwaad zijn Gods plannen steeds voorwaarts gegaan op weg naar hun vervulling zo ging het met het huis van Israël in de geschiedenis van de gedeelde rijken; zo gaat het ook met het hedendaagse geestelijke Israël.—*Profeten en Koningen, pp. 224,225.*

Christus leerde Zijn discipelen kostbare lessen over de noodzaak om op God te vertrouwen. Deze lessen waren bedoeld om Gods kinderen door alle eeuwen heen te bemoedigen. Ook in onze tijd kunnen we er lering en troost uit putten. ... Maar we hoeven niet alleen maar in de toekomst, maar ook naar het verleden te zien, en dan kunnen we zeggen: "Tot hiertoe heeft ons de Here geholpen; uw sterkte moge zijn als uw levensduur" Deut. 33:25. De moeilijkheden zullen de kracht, die wij ontvangen om ze te verduren, niet overtreffen. ...

Het zal niet lang meer duren dat de poorten van de hemel open zullen gaan. Dan zullen ze van de lippen van de Koning der heerlijkheid horen: "Komt gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af." Matt.25:34. —*Schreden naar Christus. pp.124, 126,127.*

Maandag 22 februari: Naamloze individuele dienaar

Als wij een diepgaand probleem willen bestuderen, moeten wij onze gedachten richten op het meest wonderlijke dat ooit in de hemel of op aarde heeft plaats gevonden - de menswording van de Zoon van God. God heeft Zijn Zoon gegeven om voor de zondige menselijke wezens een onwaardige en schandelijke dood te ondergaan. Hij die in de hemel Bevelvoerder was, legde Zijn koninklijke kleed en de koninklijke kroon af en kwam naar deze wereld, terwijl Zijn goddelijkheid met menselijkheid was bekleed om Zich aan het hoofd van het mensdom te plaatsen als het grote Voorbeeld. Hij vernederde Zich om met het mensdom te lijden, om in alle beproevingen verzocht te worden. ...

De Zoon van God kwam vrijwillig om het verzoeningswerk te volbrengen. Op Hem rustte geen juk van verplichting, want Hij was onafhankelijk van en boven alle wetten.

De engelen stonden als Gods intelligente dienstknechten onder het juk van verplichting; een persoonlijk offer van hen kon voor de gevallen mens geen

verzoening tot stand brengen. Alleen Christus was vrij van de aanspraken der wet om de verlossing van het zondig mensdom op Zich te nemen. "In de gestalte Gods zijnde, heeft Hij het geen roef geacht Gode gelijk te zijn." —*Ellen G. White, ZDA Bijbelcommentaar vol. 7, pp. 549,550.*

Zoals de hogepriester zijn ambtsgewaad aflegde en dienstdeed in het wit linnen kleed van een gewone priester, zo heeft Christus Zichzelf ontledigd, de gestalte van een dienstknecht aangenomen en een offer gebracht, waarbij Hij zowel de priester als het slachtoffer was. Zoals de hogepriester na zijn werk in het Heilige der Heiligen naar de wachtende vergadering kwam in zijn ambtsgewaad. Zal Christus voor de tweede maal komen gekleed in heerlijke gewaden van het zuiverste wit, "zoals geen voller op aarde ze kan bleken." Hij zal komen in Zijn heerlijkheid en in de heerlijkheid van Zijn Vader, als Koning der koningen en Heer der heren, en alle heerscharen zullen Hem op Zijn weg begeleiden. —*Ellen G. White ZDA Bijbelcommentaar, vol. 1, p. 53.*

Christus heeft deze wereld betreden als de vernietiger van Satan, en de verlosser van de gevangene gebonden door zijn macht. Hij wilde een voorbeeld achterlaten van Zijn eigen overwinnend leven, voor de mens om Hem te volgen en de verleidingen van Satan te overwinnen. Zo snel als Christus de woestijn der verzoeking naderde, veranderde Zijn gezicht. Het gewicht van zonden van de wereld drukte op Zijn ziel en op Zijn gelaat zag je een onuitsprekelijke zorg een diepte van angst die de mens zich nooit kan realiseren. Hij voelde het verpletterende getijde van de vijand die de wereld overstroomde. Hij realiseerde zich de sterkte van het toegeven aan de eetlust en van een onheilige passie die de wereld controleerde, deze had op de mens onnoemelijk lijden gebracht.—*Selected Messages, book 1, pp. 271,272.*

Dinsdag 23 februari: Perzische "Messias"

De grote wegwijzers der waarheid, tonen ons onze richting in de profetische geschiedenis, ze moeten zorgvuldig bewaakt, opdat ze niet in tranen ondergaan, en herhaald met theorieën die eerder verwarring brengen dan werkelijk licht. ...

Er is het één en ander gebeurt die, studierend in hun Bijbels dachten een groot licht te ontdekken, en nieuwe theorieën, maar deze zijn niet juist. De Schrift is al waarheid, maar door verkeerde toepassing van de Schrift kwam men tot verkeerde conclusies. We zijn beland in een machtig conflict, we hebben een slapeloze tegenstander, en hij is voortdurend aan het werk op de menselijke geest die geen persoonlijke ervaring hebben in het leren van het volk van God in de laatste vijftig jaar. ...

Zij die deze boodschap zoeken te begrijpen zullen niet geleid worden door de Heer om een toepassing van het Woord dat het fundament zal ondermijnen en de pilaren verplaatsen van het geloof dat ons tot Zevende-dag Adventisten gemaakt heeft wat we vandaag zijn. De waarheid die ontvouwd is in haar klasse, zoals we hebben bevorderd langs de lijn der profetie geopenbaard in het Woord van God is waar, heilige eeuwige waarheid vandaag. —*Selected Messages, book 2, pp.101-103.*

De Here heeft hulpbronnen. Zijn hand rust op het mechanisme. Toen de tijd gekomen was dat Zijn tempel herbouwd zou worden, werkte Hij aan Kores als Zijn werktuig om de profetieën die op hem betrekking hadden, te herkennen en de Joden hun vrijheid te geven. Meer nog, Kores verschaftte hun de benodigdheden voor de

herbouw van de tempel des Heren. Dit werk begon onder Kores en zijn opvolger ging met het begonnen werk verder. —*Ellen G. White Bijbelcommentaar, vol. 4, p.284.*

In de onverwachte inval van het Perzische leger in het hart van de hoofdstad van Babel door de bedding van de rivier, die was omgeleid, en door de poorten in de rivier die zorgeloos onbeschermd waren opengelaten, hadden de Joden overvloedig bewijs van de letterlijke vervulling van Jesaja's profetie over de plotselinge ondergang van hun verdrukkers. Dit had voor hen een onmiskenbaar bewijs moeten zijn dat God het gebeuren der volken te hunnen behoeve leidde, want onafscheidelijk verbonden met de profetie over Babels verovering en val waren de woorden: "Die tot Kores zegt: Mijn herder, hij zal al mijn welbehagen volvoeren door tot Jeruzalem te zeggen: het worde herbouwd en de tempel worde gegrondvest. Ik ben het, die hem verwekt heb in gerechtigheid, en al zijn wegen zal ik effen maken; hij is het, die mijn stad herbouwen zal en mijn ballingen vrijlaten, zonder koop prijs en zonder geschenk, zegt de Here der heerscharen. Jes, 44:28; 43:13. —*Profeten en Koningen, p. 337.*

Woensdag 24 februari: Hoop en vooruitgang

Hoe kan een mens rechtvaardig zijn bij God? Hoe kan een zondaar "gerechtvaardigd" worden? We kunnen alleen door Christus in harmonie met God en heiligheid komen. Maar hoe komen we tot Christus? Er zijn veel mensen, die dezelfde vraag stellen als eens de menigte op de Pinksterdag, toen ze, overtuigd van hun zonden, uitriepen: "Wat moeten we doen?" Het eerste dat Petrus antwoorde was: "Bekeert u." Hand.2:37,38. En een andere keer, kort daarna, zei hij: "Komt dan tot berouw opdat uw zonden uitgedelgd worden..." Hand.3:19.

Berouw houdt in dat men spijt heeft van de zonde en de zonde de rug toekeert. We keren ons niet van de zonde af, als we de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats, als wij ons niet van harte van de zonde afwenden. —*Schreden naar Christus, p.19.*

Iemand die oprecht berouw heeft, tracht niet de zonden die hij heeft gedaan te vergeten. Hij wordt niet zorgeloos betreffende de fouten die hij heeft gemaakt, zodra hij vrede heeft verkregen. Hij denkt aan hen die door zijn houding tot het kwade zijn verleid, en tracht op alle mogelijke manieren zo iemand terug te brengen op de goede weg. Hoe helderder het licht schijnt op hem, des te groter is zijn verlangen de voeten van anderen op het juiste pad te leiden. Hij geeft geen onjuiste uitleg aan zijn afdwaling, of neemt het gemakkelijk met zijn verkeerde daad, maar geeft het gevaarteken, om anderen te waarschuwen. ...

We moeten leren dat de enige bescherming voor jong en oud ligt in het waken en bidden. Veiligheid ligt niet in een hoge positie en in grote voorrechten. Iemand kan jarenlang een oprecht christelijk leven hebben geleid, en toch nog blootstaan aan Satans aanvallen.

In de strijd tegen zonden in en om ons heen leed zelfs de verstandige en machtige Salomo de nederlaag. Zijn falen leert ons dat niemand ooit met absolute zekerheid kan bouwen op eigen wijsheid en oprechtheid, hoe groot zijn intellect ook moge zijn en hoezeer hij God in het verleden mag hebben gediend. —*Profeten en Koningen, pp.52,53.*

Ik getuig aan mijn broeders en zusters dat de gemeente van Christus verzwakt en gebrekkig ze ook moge zijn, het is het enige voorwerp op aarde aan wie Hij Zijn hoogste aandacht besteed. Terwijl Hij tot de hele wereld zijn uitnodiging uitzendt om tot Hem te komen en veilig te zijn, geeft Hij Zijn engelen de opdracht goddelijke hulp te schenken aan iedere ziel die berouwvol tot Hem komt, en Hij komt persoonlijk met Zijn Heilige Geest in het midden van Zijn gemeente. ...

Laat dit de taal van ons hart zijn, die gehoor geeft aan de grootte goedheid en liefde van God tot ons als een volk en tot ons persoonlijk, "Laat Israël hopen op de Heer van nu aan en voor altijd"... Overdenk mijn broeders en zusters dat de Heer een volk heeft, een gekozen volk, Zijn gemeente om Zijn eigendom te zijn, Zijn eigen vesting, die Hij heeft in een door zonde getroffen oproerige wereld; en Hij bepaald dat geen autoriteit er in het zal het weten geen wetten zullen het erkennen, alleen Zijn eigen.— *Testimonies to Ministers and Gospelworkers*, p. 15.

Donderdag 25 februari: Een meevoelende lijdende dienaar

Later in Israëls geschiedenis, kort voor de eerste komst van Christus werd algemeen verstaan dat naar de komst van de Messias werd verwezen in de profetie: "Het is te gering dat gij mij tot een knecht zou zijn om de stammen van Jacob weer op te richten en de bewaarder van Israël terug te brengen. Ik stel u tot een licht der volken, opdat mijn heil zal reiken tot het einde der aarde. Jes. 49:6. ...

Aan Christus werd de profetische belofte gegeven: "Zo zegt de Here, Israëls verlosser, zijn heilige, tot de diep verachte, de bij het volk verafschuwde ... Zo zegt de Here. ... Ik zal u behoeden en u stellen tot een verbond voor het volk om het land weder te herstellen, om verwoeste eigendommen weer tot een erfdeel te maken, om tot de gevangenen te zeggen: Gaat uit! Tot hen die in de duisternis zijn: Komt tevoorschijn!

Zij zullen hongeren noch dorsten, woestijn gloed noch zonnesteek zal hen treffen, want hun Ontfermer zal hen leiden en hen voeren aan waterbronnen. Jes.49:7-10. -- *Profeten en Koningen*, p. 423.

Als de Verlosser van de wereld, werd Christus steeds geconfronteerd met een schijnbaar falen. Hij die de boodschap van genade aan onze wereld bracht, scheen slechts weinig te doen van het werk wat Hij graag wilde doen om te verheffen en te redden. Satanische invloeden waren steeds aan het werk om Hem weerstand te bieden. Maar Hij wilde zich niet laten ontmoedigen. ...

Jezus steunde op dit woord en Hij gaf Satan geen kans. Toen Hij de laatste stappen naar Zijn vernedering deed en de diepste smart Hem zou benauwen, zei Hij tot zijn discipelen: "De overste dezer wereld komt en heeft aan Mij niets." "De overste dezer wereld is geoordeeld." Nu zal hij buitengeworpen worden. Joh. 14:30; 16:11; 12:31. — *Wens der Eeuwen*, p. 567.

In iedere verzoeking hebben we een sterke troost. Is onze Redder niet geraakt met de gevoelens van onze zwakheden? Is Hij niet verzocht op alle punten waarop wij verzocht zijn? En heeft Hij ons niet uitgenodigd iedere verzoeking en verwarring in betrekking tot Hem te nemen? Laat ons niet onszelf moeilijk maken over de zorgen van morgen.

Draag dapper en vrolijk de zorgen van vandaag. We moeten vandaag vertrouwen en geloof hebben Maar er wordt ons niet gevraagd meer te leven dan één dag tegelijk. Hij die de sterkte voor vandaag geeft, zal sterkte geven voor morgen.

Niets verwondt de ziel zoals een scherpe pijl van ongeloof. Als de verzoeking komt, zoals hij komt, wees niet bezorgd en klaag niet. Stilte in de ziel, zo horen we meer de stem van God.

"Dan zijn zij verblijd omdat de wateren gestild zijn." (Ps. 107:30) bedenk dat de eeuwige armen u dragen. "Zwijg voor de Here en verwacht Hem" (Ps. 37:7) Hij leidt u in een haven van genadige ervaringen. —*In Heavenly Places*, p. 269.

Vrijdag 26 februari: Voor verdere studie

Lift Him Up, "In the School of Christ," p. 162.

Testimonies to Ministers and Gospel Workers," Precious Words of Warning and Promise," pp.126.127.

10. Het ondenkbare doen

Sabbatmiddag 7 februari

Het plan voor onze verlossing was niet een nadere overweging, niet een plan dat opgesteld werd na de val van Adam. Het was een openbaring van "het geheimenis, eeuwenlang verzwegen" (Rom.16:25). Het was een openbaring van de beginselen die van eeuwigheid af de grondslag van Gods troon zijn geweest. Van den beginne aan wisten Christus en God van de val van Satan, en van de val van de mens door de misleidende macht van de afvallige. God bestemde het niet zo, dat er zonde moest komen, maar Hij voorzag het bestaan van de zonde, en Hij trof voorzieningen om die verschrikkelijke omstandigheid tegemoet te treden. Zo groot was Zijn liefde voor de wereld, dat Hij Zich verbond om Zijn eniggeboren Zoon te geven, "opdat eenieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe". (Joh.3:16) ...

Dit was een vrijwillig offer. Jezus had aan de zijde van Zijn Vader kunnen blijven. Hij had de heerlijkheid van de hemel en de eerbewijzen van de engelen kunnen behouden. Maar Hij verkoos de scepter terug te geven in de handen van Zijn Vader en de troon van het heelal te verlaten, om licht te brengen aan hen die onwetend waren, en leven aan hen die zouden verloren gaan. —*De Wens der Eeuwen*, [hoofdstuk 1, p.5, *AdventVision*].

Voor de eerste keer aanschouwde het kind Jezus de tempel. Hij zag de in het wit geklede priesters die hun plechtige dienst verrichtten. Hij zag het bloedende offer op het brandofferaltair. Met hen die gekomen waren om te aanbidden, boog Hij zich in gebed, terwijl een wolk van wierook opsteeg naar God. Hij was getuige van de indrukwekkende plechtigheden van de Paschadienst. Iedere dag zag Hij duidelijker de betekenis daarvan. Iedere handeling scheen met Zijn eigen leven verbonden te zijn. Nieuwe beweeggronden werden in Hem wakker. Stil en geheel erdoor in beslag genomen scheen Hij een groot probleem te bestuderen. De verborgenheid van Zijn zending opende zich voor de Heiland. —*De wens der eeuwen*, hoofdstuk 8, p. 35 [*AdventVision*]

Paulus liet zien hoe nauw God de offerdienst had verbonden met de profetieën met betrekking tot Degene die "als een lam ter slachting zou worden gebracht". De Messias moest Zijn leven geven als "een offer voor zonde. Door de eeuwen heen kijkend naar de taferelen van de verzoening van de Heiland, had de profeet Jesaja getuigd dat het Lam van God 'Zijn ziel uitstortte in de dood: en Hij werd gerekend tot de overtreders; en Hij droeg de zonde van velen, en deed voorbede voor de overtreders" (Jesaja 53:7,10,12).

De Heiland van de profetie zou komen, niet als een tijdelijke koning, om de Joodse natie te verlossen van aardse onderdrukkers, maar als een man onder de mensen, om een leven van armoede en nederigheid te leiden en ten slotte veracht, verworpen en gedood te worden. De Heiland die in de oudtestamentische geschriften was voorspeld, was dat hij Zichzelf als een offer ten behoeve van het gevallen ras zou offeren en zo aan alle vereisten van de gebroken wet zou voldoen. In Hem moesten de offertypen hun tegenbeeld ontmoeten, en Zijn dood aan het kruis moest betekenis geven aan de hele Joodse economie. – *The Acts of the Apostles*, p. 227

Zondag 28 februari: Jesaja's beproefde waarheid

"Gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen." (Matth. 20:28) Hij leefde, dacht en bad niet voor Zichzelf maar voor anderen.

Na de uren die Hij met God had doorgebracht was Hij elke morgen gereed om het licht van de hemel aan de mensen te brengen. Elke dag werd Hij opnieuw met de Heilige Geest gedoopt. In de vroege morgenuren wekte de Here Hem uit zijn slaap en zijn ziel en lippen werden gezalfd met genade om anderen Gods Woord mee te delen. Hij kreeg zijn woorden uit de hemel om ze op het juiste moment te spreken tot hen die vermoeid en bedrukt waren. Hij zei, "De Here Here heeft Mij als een leerling leren spreken, om met het woord de moede te kunnen ondersteunen. Hij wekt elke morgen, Hij wekt Mij het oor opdat Ik hore zoals leerlingen doen." (Jes. 50:4) —*Lessen uit het leven van alledag, hoofdstuk 12, p. 65 (AdventVision)*

Om het brood des levens aan Zijn vijanden te brengen, verliet onze Heiland Zijn thuis in de hemel. Hoewel laster en vervolging over Hem kwamen vanaf de wieg tot het graf, riepen die bij Hem slechts een uitdrukking van vergevende liefde naar voren. Door de profeet Jesaja zegt Hij: „Mijn rug heb Ik gegeven aan wie sloegen, en Mijn wangen aan wie Mij de baard uittrokken; Mijn gelaat heb ik niet verborgen voor smadelijk speeksel.”... Jes. 50:6....

De tegenwoordigheid des Vaders omgaf Christus, en Hem overkwam niets dan datgene, wat oneindige liefde toeliet tot zegen van de wereld. Dit was Zijn bron van vertroosting, en dat is het ook voor ons. Hij die is aangedaan met de Geest van Christus blijft in Christus. De slag die voor hem bedoeld is valt op de Heiland, die hem omgeeft met Zijn tegenwoordigheid. Wat hem ook overkomt, het overkomt Christus. Hij behoeft de boze niet te weerstaan; immers, Christus is zijn verdediging. Niets kan hem aanraken indien onze Here het niet toestaat; en „alle dingen” die toegelaten worden „werken mede ten goede voor hen, die God liefhebben.” Rom. 8:28. — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekigen, p. 65.3-66. (website egwhite.org)*

“Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden” (Marcus 15:31). Omdat Christus Zichzelf niet wil redden, heeft de zondaar enige hoop op vergeving of gunst bij God. Als Christus in Zijn onderneming om de zondaar te redden had gefaald of

ontmoedigd was geraakt, zou de laatste hoop van elke zoon en dochter van Adam ten einde zijn gekomen. Het hele leven van Christus was er een van zelfverloochening en zelfopoffering; en de reden dat er zo weinig trouwe christenen zijn, is vanwege hun genotzucht en zelfgenoegzaamheid in plaats van zelfverloochening en zelfopoffering....

O, wat had Christus honger en verlangen om te redden wat verloren was! Het lichaam dat aan het kruis werd gekruisigd, deed geen afbreuk aan Zijn goddelijkheid, Zijn kracht van God om te redden door het menselijk offer, allen die Zijn gerechtigheid wilden aanvaarden. Door aan het kruis te sterven, verplaatste Hij de schuld van de persoon van de overtreder naar die van de goddelijke Plaatsvervanger door geloof in Hem als zijn persoonlijke Verlosser. — *This Day With God, p. 236*

Maandag 1 maart: Het gedicht van de Lijdende Dienaar

Christus was niet ongevoelig voor schande en smaad. Hij voelde het allemaal bitter. Hij voelde het veel dieper en acuter dan wij lijden kunnen voelen, daar Zijn natuur verhevener en zuiverder en heiliger was dan die van het zondige ras voor wie Hij leed. Hij was de Majesteit des hemels, Hij was gelijk aan de Vader, Hij was de Commandant van de menigten engelen, maar toch stierf Hij voor de mens de dood die boven alle anderen was bekleed met schande en smaad. O, dat de hooghartige harten van mensen dit zouden beseffen! O, dat zij de betekenis van verlossing mogen begrijpen en proberen de zachtmoedigheid en nederigheid van Jezus te leren kennen! — *That I Might Know Him, p. 339*

Wie kan de hier getoonde liefde begrijpen! De engelschare zag met verwondering en verdriet Hem die de Majesteit van de hemel was geweest en die de kroon van glorie had gedragen, nu de doornenkroon droeg, een bloedend slachtoffer van de woede van een woedende menigte, die tot krankzinnige waanzin werd afgeschoten door de toorn van Satan. Aanschouw de geduldige Lijder! Op Zijn hoofd is de doornige kroon. Zijn levensbloed stroomt uit elke gescheurde ader. Dit alles als gevolg van zonde! Niets kon Christus ertoe hebben gebracht om Zijn eer en majesteit in de hemel te verlaten en naar een zondige wereld te komen, om te worden verwaarloosd, veracht en verworpen door degenen die Hij kwam redden, en uiteindelijk te lijden aan het kruis, maar eeuwige, verlossende liefde, wat voor altijd een mysterie zal blijven. ...

Terwijl de nagels door Zijn handen werden geslagen en de zweetdruppels van pijn uit Zijn poriën werden geperst, werd vanuit de bleke, trillende lippen van de onschuldige Lijder een gebed van vergevende liefde uitgesproken voor Zijn moordenaars: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" De hele hemel keek met grote belangstelling naar het toneel. De glorierijke Verlosser van een verloren wereld leed de straf voor de overtreding van de wet van de Vader door de mens. Hij stond op het punt Zijn volk los te kopen met Zijn eigen bloed. Hij betaalde de rechtvaardige aanspraken van Gods heilige wet. Dit was het middel waardoor er uiteindelijk een einde moest komen aan de zonde en Satan, en zijn leger moest worden overwonnen. — *Testimonies for the Church, vol.2, pp. 207,208*

De menselijkheid van de Zoon van God is alles voor ons. Het is de gouden ketting die onze ziel aan Christus bindt, en door Christus aan God. Dit wordt onze studie. Christus was een echte man; Hij gaf het bewijs van Zijn nederigheid door mens te worden. Toch was Hij God in vlees. Wanneer we dit onderwerp benaderen, doen we

er goed aan gehoor te geven aan de woorden die Christus tot Mozes sprak bij de brandende braamstruik: "doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond" (Exodus 3:5). We dienen deze studie te doen met de nederigheid van een leerling, met een verslagen hart. En de studie van de menswording van Christus is een vruchtbaar veld, dat de zoeker die diep graaft naar verborgen waarheid, zal belonen. —*Selected Messages, boek 1, p. 244*

Dinsdag 2 maart: Wie heeft geloofd?

Door te lijden worden onze deugden op de proef gesteld en ons geloof beproefd. Het is in de moeilijke tijden dat we de kostbaarheid van Jezus voelen. U krijgt de gelegenheid om te zeggen: "Hoewel hij mij doodt, zal ik toch op hem vertrouwen" (Job 13:15). Oh, het is zo kostbaar om te denken dat kansen ons worden geboden om ons geloof te belijden in het aangezicht van gevaar, en te midden van verdriet, ziekte, pijn en dood ...

Bij ons hangt alles af van hoe we de voorwaarden van de Heer accepteren. Net als onze geest, zo zal het morele resultaat zijn op ons toekomstige leven en karakter. Elke individuele ziel heeft overwinningen te behalen, maar hij moet beseffen dat hij de dingen niet kan hebben zoals hij ze wil. We moeten elke les die Christus gedurende Zijn leven en onderricht heeft gegeven, zorgvuldig observeren. Hij vernietigt niet; Hij verbetert alles wat Hij aanraakt. —*Selected Messages, boek 1, pp. 117,118.*

Praat niet over uw gebrek aan geloof en uw zorgen en lijden. De verzoeker scheidt behagen in zulke woorden. Wanneer wij over sombere onderwerpen praten, zijn wij bezig hem te verheerlijken. Wij moeten onze gedachten niet over de grote macht van de satan laten gaan die ons wil overwinnen. Laten wij in plaats daarvan spreken over de grote macht van God waarmee Hij al onze belangen verenigt met die van Hemzelf. Vertel over de oneindige macht van Christus en spreek van Zijn heerlijkheid. De gehele hemel stelt belang in onze redding. De engelen van God, duizenden en duizenden, en tienduizendmaal tienduizenden, worden uitgezonden ten dienste van hen, die erfgenaam zullen zijn van de verlossing. Zij beschermen ons tegen het kwaad en verdrijven machten der duisternis die onze ondergang zoeken. Hebben wij geen reden om ieder moment dankbaar te zijn, zelfs wanneer er schijnbaar moeilijkheden op ons pad liggen? —*De weg tot gezondheid, hoofdstuk 18, p. 135; AdventVision.*

Onze Here zegt: ... bedenk dan, dat Ik voor u gestorven ben. Wanneer u verdrukt en vervolgd wordt en om Mijnentwille en ter wille van het evangelie moet lijden, denk dan aan Mijn liefde, die zó groot is, dat Ik voor u Mijn leven gaf. Wanneer uw plichten streng en hard lijken, en uw lasten te zwaar om te dragen, bedenk dan, dat Ik om uwentwille het kruis heb gedragen en de schande niet heb geacht. Wanneer uw hart terugdeinst voor het toetsende gericht, bedenk dan, dat uw Verlosser leeft om voor u te pleiten.

Dit zijn de dingen die wij nooit moeten vergeten. De liefde van Jezus, met haar alles overheersende macht, moet levendig in onze herinnering worden gehouden.... Er kan geen eenheid bestaan tussen onze zielen en God dan alleen door Christus. De eenheid en liefde tussen broeders moeten worden gesmeed en vereeuwigd door de liefde van Jezus. En niets minder dan de dood van Christus kon Zijn liefde tot een verzoening voor ons maken. Alleen door Zijn dood kunnen wij met vreugde uitzien naar Zijn tweede komst. Zijn offer is het middelpunt van onze hoop. Daarop moeten

wij ons geloof bouwen. —*De Wens der Eeuwen, pp. 452,453 hoofdstuk 72, AdventVision.*

Woensdag 3 maart: Het onbereikbare zijn wij!

Korte tijd tevoren had Jezus gestaan als een machtige cederboom, en de storm van tegenstand die in woede over Hem losbarstte, weerstand geboden. Koppigheid en harten vervuld van kwaadwilligheid en arglistigheid hadden tevergeefs getracht Hem te verwarren en te overmeesteren. Hij stond in goddelijke majesteit als de Zoon van God. Nu was Hij als een riet, geslagen en gebogen door een woedende storm. Hij was genaderd tot de voltooiing van Zijn werk als een overwinnaar, die bij iedere schrede een zege had behaald op de machten der duisternis. Als iemand die reeds verheerlijkt was, had Hij aanspraak gemaakt op het één-zijn met God. Met vaste stem had Hij Zijn lofzangen gezongen. Hij had tot Zijn discipelen woorden van bemoediging en tederheid gesproken. Nu was het uur van de macht der duisternis gekomen. Nu werd Zijn stem in de stille avondlucht vernomen, niet op triomfantelijke toon, maar vol menselijke angst... "Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan tenzij dan dat Ik die drink, Uw wil geschiede!" (Matth.26:42). —*De Wens der Eeuwen, hoofdstuk 74, p. 474 AdventVision.*

Het hart van God hunkert naar Zijn aardse kinderen met een liefde sterker dan de dood. Toen Hij Zijn Zoon gaf, schonk Hij de hele hemel in die ene gave. Het leven van de Heiland, Zijn dood en Zijn bemiddelingswerk, het werk van de engelen, het pleiten van de Geest, de Vader, Die boven en door dit alles heen Zijn invloed laat gelden, de onophoudelijke belangstelling van de kant van hemelse wezens - dat alles speelt een rol ten behoeve van de redding van de mens.

Laten we dat verbazingwekkende offer, dat voor ons gebracht is, overdenken! Laten we de moeite en de inzet van de hemel om het verlorene op te eisen en terug te leiden naar het huis van de Vader, op waarde schatten. Sterkere motieven en krachtiger middelen konden niet worden aangewend. De geweldige beloning voor het doen van het goede, de vreugde van de hemel, het gezelschap van de engelen, de gemeenschap en de liefde van God en Zijn Zoon, de verheffing en ontwikkeling van al onze krachten in alle eeuwigheid - vormt dit alles niet een enorme drijfveer en aanmoediging om ons hart in liefdevolle dienst te geven aan onze Schepper en Verlosser? —*Schreden naar Christus, p.8. Hoofdstuk 2 AdventVision.*

Christus zou, vanwege onze schuld, ver van ons verwijderd kunnen zijn. Maar in plaats van verder van ons af te gaan, kwam Hij en woonde onder ons, vervuld met de volheid van de Godheid, om één met ons te zijn, opdat wij door Zijn genade de volmaaktheid zouden bereiken. Door een dood van schaamte en lijden betaalde Hij de mensen losgeld. Wat een zelfopofferende liefde is dit! Van de hoogste voortreffelijkheid kwam Hij, Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid, stap voor stap neerdalend naar de diepten van vernedering. Geen enkele lijn kan de diepte van deze liefde meten. Christus heeft ons laten zien hoeveel God kan liefhebben en onze Verlosser kan lijden om ons volledig herstel veilig te stellen. Hij wil dat zijn kinderen zijn karakter openbaren, zijn invloed uitoefenen, zodat andere geesten in harmonie met zijn geest komen. —*The Upward Look, p. 191*

Donderdag 4 maart: Een aanbod voor transformerend herstel

Christus, onze Heiland, in wie absolute volmaaktheid woonde, werd zonde voor het gevallen ras. Hij kende de zonde niet door de ervaring van het zondigen, maar Hij droeg het vreselijke gewicht van de schuld van de hele wereld. Hij werd onze verzoening, opdat allen die Hem ontvangen, zonen van God mogen worden. Het kruis werd opgericht om de mens te redden. Christus aan het kruis geheven was het middel dat in de hemel werd bedacht om in de berouwvolle ziel een besef van de zondigheid van de zonde te doen ontwaken. Door het kruis probeerde Christus alles naar Zich toe te trekken. Hij stierf als de enige hoop om degenen te redden die, vanwege de zonde, in de gal van bitterheid verkeerden. Door tussenkomst van de Heilige Geest moest de mens een nieuw principe van mentale en spirituele kracht krijgen, die door omgang met goddelijkheid één met God zou worden.

Om de barrières te doorbreken die Satan tussen God en de mens had opgeworpen, bracht Christus een volledig en compleet offer, waarbij hij een onverwachte zelfverloochening onthulde. Hij openbaarde aan de wereld het verbazingwekkende schouwspel van God die in menselijk vlees leefde en Zichzelf opofferde om de gevallen mens te redden. Wat een geweldige liefde! — *The Upward Look, p. 191*

En in al dit conflict met de macht van het kwaad was er ooit vóór Christus de donkere schaduw waarin Hij Zelf moest binnengaan. Ooit voor Hem was het middel waarmee Hij de losprijs voor deze zielen moest betalen ... Toen Hij Lazarus uit de dood opwekte, wist Hij dat Hij voor dat leven de losprijs moest betalen aan het kruis van Golgotha. Elke redding die gemaakt werd, was om Hem de diepste vernedering te bezorgen. Hij zou voor ieder mens de dood smaken ... Van de lijdende menigten die tot Christus werden gebracht, wordt gezegd: "Hij genas hen allemaal" (Mattheüs 12:15). Zo uitte Hij zijn liefde voor de mensenkinderen. Zijn wonderen maakten deel uit van Zijn missie ... Hij weet hoe hij het woord "Wees heel" moet uitspreken, en wanneer Hij de patiënt heeft genezen, zegt Hij: "Ga heen en zondig niet meer." — *That I Might Know Him, p. 48*

Verschrikkelijke openbaring van Zijn misnoegen vanwege de ongerechtigheid van ons allen gelegd. Hij werd als overtreder gerekend, opdat Hij ons zou kunnen verlossen van de vloek der wet. De schuld van iedere nakomeling van Adam drukte op Zijn hart. De toorn van God tegen de zonde, de verschrikkelijke openbaring van Zijn toorn vanwege de ongerechtigheid, vervulde de ziel van Zijn Zoon met verbijstering. Gedurende Zijn gehele leven had Christus de goede tijding van de genade van Zijn Vader en Zijn vergevende liefde aan een verloren wereld verkondigd. Redding voor de grootste der zondaren was Zijn onderwerp. Maar onder het verschrikkelijk gewicht van de last die Hij draagt, kan Hij niet het verzoenend gelaat van Zijn Vader zien. Het zich terugtrekken van Gods aangezicht van de Heiland in dit uur van uiterste zielenstrijd, doorboorde Zijn hart met een smart die door de mens nooit volkomen kan worden verstaan. Zó groot was deze zielenpijn, dat Hij Zijn lichamelijke pijn nauwelijks gevoelde.

Satan kwelde met zijn hevige verzoeken het hart van Jezus. De Heiland kon niet heen zien door de gewelven van het graf. De hoop kwam Hem niet in de zin, hoe Hij als overwinnaar uit het graf zou verrijzen, of vertelde Hem van de aanneming van Zijn offer door de Vader. Hij vreesde dat de zonde zó verwerpelijk was voor God, dat Hun scheiding voor eeuwig zou zijn. Christus gevoelde de zielsangst die de zondaar zal

gevoelen wanneer genade niet langer zal pleiten voor het schuldige mensengeslacht. Het was het zondegevoel, dat de toorn des Vaders over Hem bracht als plaatsvervanger van de mens, en de beker die Hij moest drinken, zo bitter maakte en het hart van de Zoon van God brak. —*De Wens der Eeuwen, hoofdstuk 78, p. 527. AdventVision.*

Vrijdag 5 maart: Voor vedere studie

In Heavenly Places, "Kind and Courteous Words," p. 181;

That I Might Know Him, "Despised and Rejected," p. 66.

11. Overweeg de liefde

Sabbatmiddag 6 maart

Goede daden zijn tweemaal een zegen, zij zijn een zegen voor zowel de gever als de ontvanger van de goedheid. Het bewustzijn van goed te doen is een van de beste medicijnen voor een ziek lichaam en een zieke geest. Wanneer de geest vrij is en opgeruimd door een gevoel van zijn plicht welgedaan te hebben en de voldoening van geluk gebracht te hebben aan anderen, brengt een opwekkende, verheffende invloed nieuw leven aan het gehele wezen.

Laat de zieke, in plaats van voortdurend om medeleven te vragen, een mogelijkheid zoeken, die te geven. Wentel de last van eigen zwakheid, zorgen en pijn op de medelijdende Verlosser. Open uw hart voor Zijn liefde en laat die uitvloeien naar anderen. Bedenk dat allen moeilijkheden hebben die zwaar te dragen zijn, verzoeken die moeilijk zijn te weerstaan, en u zou iets kunnen doen om deze lasten te verlichten. Druk dankbaarheid uit voor de zegeningen die u geniet; toon waardering voor de attenties, die u ontvangt. Houd het hart vol van de kostbare beloften van God, zodat u uit deze schat woorden kunt putten, die tot troost en versterking van anderen kunnen zijn. Dit zal u omringen met een atmosfeer die hulp en verlichting brengt. Streef ernaar om tot zegen voor allen om u heen te zijn en u zult manieren vinden om hulpvaardig te zijn voor de leden van uw gezin en voor anderen. —*De Weg tot Gezondheid, p.140 AdventVision.*

Lees Jesaja 58, u die beweert kinderen van het licht te zijn. U leest het vooral keer op keer die zo onwillig waren om uzelf lastig te vallen door de behoeftigen te bevoordelen. U wiens harten en huizen te smal zijn om een thuis voor daklozen te maken, lees het; u die wezen en weduwen onderdrukt door de ijzeren hand van armoede en neerbuigend door hardvochtige wereldlingen kunt zien, lees het. Bent u bang dat er een invloed in uw gezin komt die u wat meer werk zal kosten, lees het. Je angsten kunnen ongegrond zijn, en er kan elke dag een zegen komen die je kent en beseft. Maar als anders, als er extra arbeid vereist is, kunt u een beroep doen op Iemand die heeft beloofd: "Dan zal uw licht doorbreken als de ochtend, en uw gezondheid zal spoedig ontspringen." ... De profeet richt zich tot Sabbat vierders, niet tot zondaars, niet tot ongelovigen, maar tot degenen die beweren godsvruchtig te zijn.... Onze zielen moeten ontplooien. Dan zal God ze als een bewaterde tuin maken. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 35.*

Het werk van weldadigheid dat in dit hoofdstuk wordt voorgeschreven, is het werk dat God van Zijn volk in deze tijd verlangt. Het is een werk van Zijn eigen aanstelling. We twifelen er niet aan waar de boodschap van toepassing is, en de tijd van de kenmerkende vervulling ervan, ... en hoe dichter we het einde naderen, hoe urgenter dit werk wordt. Allen die van God houden, zullen laten zien dat ze Zijn teken dragen door Zijn geboden te onderhouden. Zij zijn de herstellende van paden om in te wonen.... Dit is de bediening die Gods volk in deze tijd moet voortzetten. Deze bediening, die op de juiste manier wordt uitgevoerd, zal de kerk rijke zegeningen brengen. — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 265*

Zondag 7 maart: Iets gratis kopen?

Niet door pijnlijke strijd of moeizaam zwoegen, niet door gave of opoffering, wordt gerechtigheid verkregen; maar het wordt gratis gegeven aan elke ziel die hongert en dorst om het te ontvangen. 'Ho, eenieder die dorst heeft, komt naar de wateren, en hij die geen geld heeft; kom, koop en eet, ... zonder geld en zonder prijs.' "Hun gerechtigheid is van Mij, zegt de Heer," en: "Dit is Zijn naam waardoor Hij genoemd zal worden, de Heer, onze gerechtigheid Jesaja 55:1; 54:17; Jeremias 23:6.

Geen menselijke tussenpersoon kan voorzien in datgene wat de honger en dorst van de ziel zal stillen. Maar Jezus zegt: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Mij." "Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten." Openbaring 3:20; Johannes 6:35...

Zoals de vermoeide reiziger de bron in de woestijn zoekt en die vindt, zijn brandende dorst lest, zo zal de christen dorsten naar en het zuivere water des levens verkrijgen, waarvan Christus de bron is. — *Gedachten van de Berg der Zegen, pp. 18,19*

Verlossing is een gratis geschenk, en toch moet het worden gekocht en verkocht. Op de markt waarvan de goddelijke barmhartigheid het beheer heeft, wordt de kostbare parel voorgesteld als gekocht zonder geld en zonder prijs. Op deze markt mag iedereen de goederen van de hemel verkrijgen. De schatkamer van de juwelen van de waarheid staat voor iedereen open. "Zie, Ik heb een geopende deur voor u gezet", verklaart de Heer, "en niemand kan die sluiten." Geen enkel zwaard bewaakt de weg door deze deur. Stemmen van binnen en bij de deur zeggen: kom. De stem van de Heiland nodigt ons ernstig en liefdevol uit: "Ik raad u aan van Mij goud te kopen dat in het vuur is beproefd, opdat u rijk moogt worden." Openbaring 3:8, 18.

Het evangelie van Christus is een zegen die iedereen mag bezitten. De armsten zijn zowel in staat als de rijksten om verlossing te kopen; want geen enkele hoeveelheid wereldse rijkdom kan die veiligstellen. Het wordt verkregen door gewillige gehoorzaamheid, door onszelf aan Christus te geven als Zijn eigen gekochte bezit....

We kunnen geen verlossing verdienen, maar we moeten ernaar zoeken met evenveel interesse en doorzettingsvermogen alsof we er alles in de wereld voor in de steek zouden laten. — *Lessen uit het leven van alledag, p. 117.*

Voor jezelf leven is om te vergaan. Hebzucht, het verlangen naar voordeel voor zichzelf, snijdt de ziel van het leven af. Het is de geest van Satan om te krijgen, om

tot zichzelf te trekken. Het is de geest van Christus om te geven, om zichzelf op te offeren voor het welzijn van anderen.

Er kan geen zelfzucht zijn in het leven van hem die de Heiland volgt... De ware christen werkt onzelfzuchtig en onvermoeibaar voor de Meester. Hij zoekt geen gemak of zelfbevrediging, maar houdt alles, zelfs het leven zelf, onderworpen aan Gods roeping. En tot hem worden de woorden gesproken: "Hij die zijn leven verliest om Mijnentwil, zal het vinden." Mattheus 10:39. —*Our High Calling, p. 287*

Maandag 8 maart: Hoge gedachten en manieren

We begrijpen de grootheid en majesteit van God niet, noch herinneren we ons de onmetelijke afstand tussen de Schepper en de schepselen die door Zijn hand zijn gevormd. Hij die in de hemelen zit en de scepter van het universum zwaait, oordeelt niet volgens onze eindige maatstaf, noch rekent hij af volgens onze berekening. We vergissen ons als we denken dat wat groot is voor ons groot moet zijn voor God, en dat wat klein is voor ons, klein moet zijn voor Hem. Hij zou niet meer verheven zijn dan wijzelf als Hij slechts dezelfde vermogens bezat. —*Testimonies for the Church, vol.5, p. 337*

Aangezien de goddelijke wet net zo heilig is als God Zelf, kan alleen iemand die gelijk is aan God verzoening doen voor de overtreding ervan. Niemand dan Christus kon de gevallen mens verlossen van de vloek van de wet en hem weer in harmonie brengen met de hemel. Christus zou de schuld en schaamte van de zonde op Zich nemen - zonde die zo beledigend is voor een heilige God dat het de Vader en Zijn Zoon moet scheiden. Christus zou tot de diepten van ellende reiken om het verwoeste ras te redden.

Voor de Vader pleitte Hij voor de zondaar, terwijl het hemelse leger het resultaat afwachtte met een intensiteit van interesse die woorden niet kunnen uitdrukken. Die mysterieuze communicatie - "de raad van vrede" (Zacharia 6:13) voor de gevallen mensenzonen, duurde lang. Het heilsplan was opgesteld vóór de schepping van de aarde; want Christus is "het Lam, geslacht vanaf de grondlegging der wereld" (Openbaring 13:8); toch was het een strijd, zelfs met de Koning van het universum, om Zijn Zoon op te geven om te sterven voor het schuldige ras. Maar "...alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Johannes 3:16. Oh, het mysterie van verlossing! de liefde van God voor een wereld die niet van Hem hield! Wie kan de diepten kennen van die liefde die "kennis te boven gaat"? Door eindeloze eeuwen heen zullen onsterfelijke geesten, die het mysterie van die onbegrijpelijke liefde proberen te begrijpen, verwonderen en aanbidden. —*Patriarch and Prophets, p. 63*

Uw visie zal duidelijker zijn, en uw onvolkomenheden zullen in brede en duidelijke tegenstelling tot Zijn volmaakte natuur worden gezien. Maar wees niet ontmoedigd. Dit is het bewijs dat Satans waanideeën hun kracht hebben verloren; dat de levendmakende invloed van de Geest van God u opwekt, en uw onverschilligheid en onverschilligheid verdwijnen ...

God handelt niet met ons zoals eindige mensen met elkaar omgaan. Zijn gedachten zijn gedachten van genade, liefde en teder mededogen. "Hij zal overvloedig vergeven." Hij zegt: "Ik heb uw overtredingen als een dikke wolk uitgewist." ...

Kijk omhoog, u die beproefd, verleid en ontmoedigd bent, kijk omhoog ... De hand van de Oneindige strekt zich uit over de kantelen van de hemel om de jouwe in zijn sterke omhelzing te grijpen. De machtige Helper is nabij om de meest dwalende, de meest zondige mensen te zegenen, te verheffen en aan te moedigen, als ze door geloof naar Hem opzien. Maar de zondaar moet omhoogkijken. —*Our High Calling, p. 27*

Dinsdag 9 maart: Vasten vrienden

Op de Grote Verzoendag werden twee geitenbokken naar de deur van de tabernakel gebracht, en het lot werd over hen geworpen: 'het ene lot voor de Heer en het andere lot voor de zondebok'. De bok waarop het eerste lot viel, moest worden geslacht als een zondoffer voor de mensen. En de priester moest zijn bloed binnen het voorhangsel brengen en het op het verzoendeksel sprenkelen. "En hij zal verzoening doen voor de heilige plaats, wegens de onreinheid van de kinderen Israëls, en wegens hun overtredingen in al hun zonden; en zo zal hij doen voor de tent van de samenkomst, die onder hen blijft te midden van hun onreinheid."

"En Aäron zal zijn beide handen op het hoofd van de levende bok leggen, en over hem alle ongerechtigheden van de kinderen van Israël belijden, en al hun overtredingen in al hun zonden, ze op de kop van de bok leggen, en hem weg door de hand van een geschikt man in de woestijn; en de bok zal al hun ongerechtigheden op hem dragen naar een land dat niet bewoond is. " Pas toen de bok aldus was weggestuurd, beschouwden de mensen zichzelf als bevrijd van de last van hun zonden. Elke man moest zijn ziel kwellen terwijl het verzoeningswerk voortging. Alle zaken werden terzijde gelegd, en de hele gemeente van Israël bracht de dag door in plechtige vernedering voor God, met gebed, vasten en diep onderzoek van het hart. —*Patriarch and Prophets, p. 355.*

Al zijn gaven moeten worden gebruikt om de mensheid te zegenen, om het lijden en de behoeftigen te verlichten. We moeten de hongerige voeden, de naakten kleden, voor de weduwe en de vaderloze zorgen, de noodlijdende en onderdrukte dienen. Het was nooit Gods bedoeling dat de wijdverbreide ellende in de wereld zou bestaan. Het was nooit Zijn bedoeling dat één man een overvloed aan luxe van het leven zou hebben, terwijl de kinderen van anderen om brood zouden moeten huilen. De middelen boven de werkelijke levensbehoeften worden aan de mens toevertrouwd om goed te doen, de mensheid te zegenen. De Heer zegt: ..."Maak de banden van goddeloosheid los", "maak de zware lasten ongedaan", "laat de onderdrukten vrij gaan", "Breek elk juk." "Deel uw brood aan de hongerige", "breng de armen die verdreven zijn naar uw huis." "Als je de naakte ziet, ... bedek hem dan." "Stel de getroffen ziel tevreden." Jesaja 58:6, 7, 10. "Gaat heen in de hele wereld en predikt het evangelie aan elk schepsel." Marcus 16:15. Dit zijn de geboden van de Heer. Doet de grote groep belijdende christenen dit werk? —*Lessen uit het leven van alledag, p. 370*

Woensdag 10 maart: Vastenstrijd

Het vasten dat God kan accepteren, wordt beschreven. Het is om uw brood aan de hongerige te delen en om de armen die uitgeworpen zijn naar uw huis te brengen. Wacht niet tot ze naar je toe komen. Het werk berust niet op hen om u op te sporen en u een huis voor hen te smeken. U moet ze zoeken en naar uw huis brengen. U moet uw ziel achter hen aan trekken. U bent met één hand om omhoog te reiken en

door geloof de machtige arm vast te pakken die redding brengt, terwijl u met de andere handhand van liefde bereik je de onderdrukten en verlicht ze. Het is voor u onmogelijk om met de ene hand aan de arm van God vast te houden terwijl de andere wordt gebruikt om naar uw eigen genoegen te dienen.

Als u zich met dit werk van barmhartigheid en liefde bezighoudt, zal het werk dan te zwaar voor u blijken te zijn? Zul je falen en verpletterd worden onder de last, en zal je gezin je hulp en invloed worden ontnomen? Oh nee; God heeft zorgvuldig alle twijfels over deze vraag weggenomen door een belofte aan u te doen op voorwaarde van uw gehoorzaamheid. Deze belofte dekt alles wat de meest veeleisende, de meest aarzelende, zou kunnen verlangen. "Dan zal uw licht doorbreken als de ochtend, en uw gezondheid zal spoedig tevoorschijn komen." Geloof alleen dat Hij die getrouw is heeft beloofd. God kan de fysieke kracht vernieuwen. En meer, Hij zegt dat Hij het zal doen. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 35*

Grijp elke gelegenheid aan om bij te dragen aan het geluk van de mensen om u heen en deel uw genegenheid met hen. Vriendelijke woorden, blikken van medeleven, uitdrukking van waardering, zouden voor velen die worstelen, eenzaam zijn als een beker koud water voor een dorstige ziel. Een woord van aanmoediging, een vriendelijke daad, zou veel betekenen om de lasten te verlichten die zwaar op vermoeide schouders rusten. Het is in onzelfzuchtige bediening dat waar geluk wordt gevonden. En elk woord en elke daad van zulk een dienst staat opgetekend in de boeken des hemels als aan Christus gedaan ... Leef in de zonneschijn van Christus 'liefde. Dan zal jouw invloed de wereld zegenen.

De geest van onzelfzuchtige arbeid voor anderen geeft diepte, stabiliteit en christelijke lieflijkheid aan het karakter en brengt vrede en geluk voor de bezitter ervan.

Elke vervulde plicht, elk offer dat in de naam van Jezus wordt gebracht, brengt een buitengewoon grote beloning met zich mee. In de daad van plicht spreekt God en geeft Hij zijn zegen. —*My Life Today, p. 165*

Jezus zegt: 'In zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.' ...

De liefde en het medeleven die Jezus van ons verlangt aan anderen, smaakt niet naar sentimentaliteit, dat een valstrik is voor de ziel; het is een liefde die van hemelse afkomst is, die Jezus illustreert door zowel voorschrift als voorbeeld.... De liefde van Jezus is een actief principe dat hart met hart verenigt in banden van christelijke gemeenschap. Iedereen die de hemel binnengaat, zal op aarde in liefde volmaakt zijn geworden; want in de hemel zullen de Verlosser en de verlostten onderwerp van ons belangstelling zijn. —*Sons and Daughters of God, p. 147*

Donderdag 11 maart: Een moment voor ons

In het achtenvijftigste hoofdstuk van Jesaja wordt het werk van degenen die God aanbidden, de Maker van de hemelen en de aarde, gespecificeerd: " En de uwen zullen de overoude puinhopen herbouwen, de grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen, en men zal u noemen: Hersteller van bressen, Herbouwer van straten." (Jesaja 58:12). Gods gedachtenis, Zijn sabbat op de zevende dag, zal worden verheven. "En de uwen zullen de overoude puinhopen herbouwen, de grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen, en men zal u noemen: Hersteller van

bressen, Herbouwer van straten. Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in de Here en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des Heren heeft het gesproken." (Jesaja 58:12-14). —*Selected Messages*, b.2, p. 106

De sabbat moet worden herinnerd en waargenomen als de herinnering aan het werk van de Schepper. Het verwijst naar God als de Maker van de hemel en de aarde en onderscheidt de ware God van alle valse goden. Allen die de zevende dag vieren, geven door deze daad te kennen dat zij aanbidders van Jehova zijn. De Sabbat is dus het teken van de trouw van de mens aan God, zolang er maar iemand op aarde is die Hem dient. Het vierde gebod is het enige van alle tien waarin zowel de naam als de titel van de Wetgever te vinden is. Het is de enige die laat zien door wiens gezag de wet is gegeven. Het bevat dus het zegel van God, aangebracht op Zijn wet als bewijs van de authenticiteit en bindende kracht ervan. —*Patriarch and Prophets*, p. 307

Moet God de zon verbieden haar werk op sabbat te verrichten, haar levenwekkende stralen stopzetten zodat ze de aarde niet verwarmen en de plantengroei niet voeden? Moet het stelsel van de werelden gedurende die heilige dag stilstaan? Zou Hij de beken bevel moeten geven de akkers en wouden niet meer te bevochtigen, en de golven der zee moeten zeggen hun eindeloos eb en vloed stil te houden? Moeten de tarwe en de maïs ophouden te groeien, moet de rijpende tros zijn purperen gloed uitstellen? Moeten de bomen en bloemen geen knoppen en bloesem voortbrengen op de sabbat?

Indien dat het geval was, zou de mens de vruchten der aarde en de zegeningen die het leven aantrekkelijk maken, moeten missen. De natuur moet zijn onveranderlijke loop voortzetten. God zou geen ogenblik Zijn hand kunnen terugtrekken of de mens zou wegwijnen en sterven. En ook; de mens heeft een werk te doen op deze dag. Men moet zorgen voor de noodzakelijke dingen van het leven, de zieken moeten verzorgd worden in de noden van de behoeftigen moet voorzien worden. Hij zal niet onschuldig gehouden worden die nalaat de lijdende op sabbat te helpen. Gods heilige rustdag is gemaakt voor de mens, en werken der barmhartigheid zijn volkomen in harmonie met de opzet daarvan. Het verlangen dat Zijn schepselen een uur pijn zullen lijden die verlicht zou kunnen worden op de Sabbat of op enig andere dag. —*De Wens der Eeuwen*, p. 125, hoofdstuk 21, *AdventVision*.

Vrijdag 12 maart: Voor verdere studie

My Life Today, "Clothe the Naked," p. 241;

My Life Today, "One With God Through Faith," p. 11.

12. Het verlangen der naties

Sabbatmiddag, 13 maart

Ik richt mij tot het volk van God dat vandaag zijn vertrouwen vasthoudt, dat niet zal afwijken van het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd, die te midden

van de morele duisternis van deze dagen van verdorvenheid staan. Het woord van de Heer aan u is: "Ik zal mij verheugen in Jeruzalem, en vreugde in Mijn volk". Kunnen we hier niet zien hoe de vaderlijke liefde van God wordt uitgedrukt aan hen die vasthouden aan het geloof in de gerechtigheid? De nauwste relatie bestaat tussen God en zijn volk. Wij zijn niet alleen objecten van Zijn sparende barmhartigheid, Zijn vergevingsgezinde liefde; wij zijn meer dan dat. De Heer verheugt zich over Zijn volk. Hij verheugt zich in hen. Hij is hun zekerheid. Hij zal allen die Hem dienen met hun hele hart versieren met de geest van heiligheid. Hij kleedt hen met gerechtigheid. Hij houdt van hen die zijn wil doen, die zijn beeld uitdrukken. Allen die waarachtig en trouw zijn, zijn gelijkvormig aan het beeld van Zijn Zoon. In hun mond wordt geen bedrog gevonden, want zij staan zonder schuld voor de troon van God. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 414*

"Laat de goddeloze zijn weg verlaten, en de onrechtvaardige zijn gedachten; en laat hem terugkeren naar de Heer, en Hij zal barmhartigheid met hem hebben; en naar onze God, want Hij zal overvloedig vergiffenis schenken." Jesaja 55:7. ...

Wat een zekerheid hier, van Gods bereidheid om de berouwvolle zondaar te ontvangen! Heb jij, lezer, je eigen weg gekozen? Ben je ver van God afgedwaald? Heb je getracht de vruchten van de zonde te smullen, om ze vervolgens in de as te leggen op je lippen? En nu, je stof doorgebracht, je levensplannen gedwarsboomd, en je hoop dood, zit je alleen en troosteloos? ...

Luister niet naar de suggestie van de vijand om uit de buurt van Christus te blijven totdat je jezelf beter hebt gemaakt; totdat je goed genoeg bent om tot God te komen. Als je tot dan wacht, zul je nooit komen. Wanneer Satan wijst op jullie smerige kleren, herhaal dan de belofte van Jezus: "Hem die tot Mij komt, zal Ik in geen enkel opzicht uitwerpen". Johannes 6:37. Vertel de vijand dat het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonde. — *Lessen uit het leven van alledag*

We weten niet wat ons te wachten staat, maar we weten wel dat we het voorrecht hebben om onze ziel aan God te geven, als aan een trouwe Schepper. Laten we God danken dat we een toevluchtsoord hebben in de beproeving. Laten we niet vergeten dat Christus een aanwezige hulp is in elke tijd van nood. De beloften van Gods Woord zijn rijk en vol en vrij. God is met ons; Hij zorgt voor ons. ...

Het is ons voorrecht om ons hart te openen en de Verlosser binnen te laten. Laten we Hem prijzen voor de helderheid van zijn aanwezigheid. Laten we de zonneschijn van Zijn liefde op onze gelaatstrekken dragen en in onze woorden brengen. Dan zal zijn vreugde in ons zijn, en onze vreugde zal vol zijn. — *The Upward Look, p. 142*

Zondag 14 maart: De gevolgen van de zonde

Velen klagen dat Jezus ver weg lijkt. Wie heeft Hem ver weg geplaatst? Zijn het niet uw eigen daden geweest die u van Jezus heeft gescheiden? Hij heeft u niet in de steek gelaten, maar u hebt Hem verlaten voor andere geliefden. Het is wanneer u van Zijn kant afdwaalt, en gecharmeerd bent van de stem van de verleider, en u genegenheid vastzet op een of ander onbeduidend ding, dat u het gevaar loopt om uw vrede en vertrouwen in God te verliezen. Dan is het dat Satan aan u de gedachte presenteert dat Jezus u in de steek heeft gelaten; maar is het niet zo dat u Jezus in de steek hebt gelaten? We durven Zijn naam niet op onze lippen te laten wegwijnen en Zijn liefde en nagedachtenis sterven uit ons hart. — *Our High Calling, p. 30*

Het is niet omdat Hij niet bereid is te vergeven dat God zich van de overtreder afwendt; het is omdat de zondaar weigert gebruik te maken van de overvloedige voorzieningen van genade, dat God niet in staat is om te bevrijden van de zonde. "Zie, de hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; Maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort" Jesaja 59:1, 2. ...

Jesaja heeft de aandacht van het volk gevestigd op de zwakte van hun positie onder de naties van de aarde, en hij heeft laten zien dat dit het resultaat was van boosaardigheid van hooggeplaatsten. ... "Want Jeruzalem struikelt en Juda valt, omdat hun woorden en daden tegen de Here zijn en zij de blik zijner heerlijkheid tarten" Jesaja 3:1-4, 8. —*Profeten en Koningen*

De ogen van Adam en Eva werden inderdaad geopend, maar waarvoor? Om hun eigen schaamte en ondergang te zien, om te beseffen dat de kledingstukken van het hemelse licht die hun bescherming waren geweest, hen niet meer omhulden. Hun ogen werden geopend om te zien dat naaktheid de vrucht was van overtreding. Toen zij God in de tuin hoorden, verstopten zij zich voor Hem, want zij voorzagen datgene wat zij tot hun val niet hadden geweten, de veroordeling van God. ...

Na de val werd Christus Adams instructeur. Hij handelde in Gods plaats ten opzichte van de mensheid en redde het ras van de onmiddellijke dood. Hij nam het ambt van bemiddelaar op zich. Adam en Eva kregen een proeftijd om terug te keren naar hun trouw, en in dit plan werd al hun nageslacht omarmd.

Zonder de verzoening van de Zoon van God had er geen communicatie van zegen of verlossing van God naar de mens kunnen plaatsvinden. God was jaloers op de eer van zijn wet. De overtreding van die wet had een angstaanjagende scheiding tussen God en de mens veroorzaakt. Aan Adam werd in zijn onschuld de directe, vrije en gelukkige omgang met zijn Maker verleend. Na zijn overtreding zou God alleen door Christus en engelen met de mens communiceren. —*Conflict and Courage, p. 20*

Maandag 15 maart: Wie is er vergeven?

De gedachte dat de gerechtigheid van Christus aan ons wordt toegeschreven, niet vanwege enige verdienste van onze kant, maar als een gratis geschenk van God, is een kostbare gedachte. De vijand van God en de mens wil niet dat deze waarheid duidelijk naar voren komt, want hij weet dat als het volk haar volledig ontvangt, zijn macht zal worden gebroken. ...

De verderfelijke zondaar mag zeggen: "Ik ben een verloren zondaar, maar Christus kwam om te zoeken en te redden wat verloren was. Hij zegt: 'Ik ben niet gekomen om de rechtvaardigen te roepen, maar dat zondaars zich bekeren'. Ik ben een zondaar en Hij stierf aan het kruis van Golgotha om mij te redden. Ik hoef geen moment langer niet gered te worden. Hij stierf en stond weer op voor mijn rechtvaardiging, en Hij zal me nu redden. Ik accepteer de vergeving die Hij heeft beloofd." —*The Faith I Live By, pp. 111, 112*

"Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods" (Romeinen 3:23). Maar Christus gaf Zijn leven om de zondaar te redden van het doodvonnis. Hij stierf opdat wij zouden leven. Door Zijn dood bracht Hij de redding binnen het bereik van allen. ...

Vandaag de dag worden engelen gezonden om de erfgenamen van het heil te dienen, om hen te helpen ontsnappen aan de macht. ... Ieder mens krijgt de keuzevrijheid. Het is aan hem om te beslissen of hij onder de zwarte vlag van rebellie zal staan of onder de met bloed besmeurde vlag van prins Emmanuel. De hemel kijkt met grote bezorgdheid naar het conflict tussen goed en kwaad. Niemand dan de gehoorzame kan de poorten van de stad van God binnengaan. Over degenen die ervoor kiezen om door te gaan met de overtreding, moet uiteindelijk het doodvonnis worden uitgesproken. De aarde zal gezuiverd worden van hun misstappen, hun verzet tegen God. —*In Heavenly Places, p. 361*

Genade is een onverdiende gunst, en de gelovige wordt gerechtvaardigd zonder enige eigen verdienste, zonder enige aanspraak op een offer aan God. Hij wordt gerechtvaardigd door de verlossing die in Christus Jezus is, die in de hemelse gewesten staat als plaatsvervanger en borg voor de zondaar. Maar terwijl hij gerechtvaardigd is door de verdienste van Christus, is hij niet vrij om onrechtvaardig te werken. Geloof werkt door liefde en zuivert de ziel. Het geloof groeit en bloeit en draagt een oogst van kostbare vruchten. Waar geloof is, verschijnen goede werken. De zieken worden bezocht, de armen worden verzorgd, de vaderlozen en de weduwen worden niet verwaarloosd, de naakten worden gekleed, de behoeftigen worden gevoed. Christus heeft het goede gedaan en wanneer de mensen met Hem verenigd zijn, houden ze van de kinderen van God, en zachtmoedigheid en waarheid leiden hun voetstappen. De uitdrukking van het aangezicht openbaart hun ervaring, en de mensen nemen kennis van hen dat ze bij Jezus zijn geweest en van Hem geleerd hebben. Christus en de gelovige worden één, en zijn schoonheid van karakter wordt geopenbaard in hen die vitaal verbonden zijn met de Bron van kracht en liefde. Christus is de grote bewaarder van de gerechtigheid en de heiligmakende genade. —*Selected Messages, book 1, p. 398*

Dinsdag 16 maart: Universele oproep

De religie van Christus betekent meer dan vergeving van de zonde; het betekent het wegnemen van onze zonden en het vullen van het vacuüm met de genaden van de Heilige Geest. Het betekent goddelijke verlichting, zich verheugen in God. Het betekent een hart dat van zichzelf is leeggehaald en gezegend met de blijvende aanwezigheid van Christus. Wanneer Christus in de ziel regeert, is er reinheid, vrijheid van de zonde. De heerlijkheid, de volheid, de volledigheid van het evangelieplan wordt in het leven vervuld. De aanvaarding van de Verlosser brengt een gloed van volmaakte vrede, volmaakte liefde, volmaakte zekerheid. De schoonheid en de geur van het karakter van Christus dat in het leven is geopenbaard, getuigt dat God zijn Zoon inderdaad naar de wereld heeft gestuurd om zijn Verlosser te zijn.

Christus gebiedt zijn volgelingen niet hun best te doen om schitteren. Hij zegt: Laat je licht schijnen. Als je de genade van God hebt ontvangen, is het licht in je. Verwijder de hindernissen, en de glorie van de Heer zal worden geopenbaard. Het licht zal schijnen om door te dringen en de duisternis te verdrijven. Je kunt het niet helpen om binnen uw invloedssfeer te schijnen. —*Lessen uit het leven van alledag*

De Heer probeert in mededogen het begrip te verlichten van hen die nu in de duisternis van de dwaling tasten. Hij stelt zijn oordelen over een onboetvaardige wereld uit, zodat zijn lichtdragers het verloren gegane kunnen zoeken en redden. Hij

roept nu Zijn kerk op om te ontwaken uit de lethargie die Satan over hen heeft proberen te brengen, en hun hemelse verlichtingswerk te vervullen. Zijn boodschap aan Zijn kerk op dit moment is: "Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op" (Jesaja 60:1; Efeze 5:14). Om te voldoen aan de voorwaarden die bestaan op het moment dat de duisternis de aarde bedekt en de mensen in grote duisternis verkeren, heeft de kerk van God de opdracht gekregen om samen te werken met God om het licht van de Bijbelse waarheid in naar buiten te laten schijnen. Aan hen die hun deel trouw willen doen als dragers van kostbaar licht, wordt de zekerheid gegeven: "Volken zullen opgaan naar uw licht en koningen naar uw stralende opgang" Jesaja 60:3.

De wereld heeft vandaag de dag behoefte aan een openbaring van Christus Jezus in de persoon van zijn heiligen. God wenst dat Zijn volk voor de wereld als een heilig volk zal staan. Waarom? Omdat er een wereld is die gered moet worden door het licht van de evangelische waarheid; en omdat de boodschap van de waarheid, die bestaat uit het roepen van mensen uit de duisternis tot Gods wonderbaarlijke licht, door de kerk wordt gegeven, moeten de levens van haar leden, geheiligd door de Geest van de waarheid, getuigen van de waarachtigheid van de boodschappen die worden verkondigd. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 458

Woensdag 17 maart: "Het jaar van het welbehagen des Heren"

Patriarchen en profeten hadden de komst voorspeld van een onderscheiden Leraar, wiens woorden gekleed zouden gaan in onoverwinnelijke macht en gezag. Hij zou het evangelie aan de armen prediken en het aangename jaar van de Heer verkondigen. Hij moest het oordeel op de aarde instellen; de eilanden moesten wachten op zijn wet; de heidenen moesten tot zijn licht komen, en koningen tot de helderheid van zijn opstanding. Hij was 'de boodschapper van het verbond' en 'de zoon der gerechtigheid'.

En "toen de tijd rijp was, zond God zijn Zoon." De hemelse Leraar was gekomen. Wie was hij? Niet minder een wezen dan de Zoon van God zelf. Hij verscheen als God en tegelijkertijd als de oudere broer van het menselijk ras. — *Christus weerspiegelen*

God dwingt de mensen niet om hun ongeloof op te geven. Voor hen staan licht en duisternis, waarheid en dwaling. Het is aan hen om te beslissen welke zij zullen accepteren. De menselijke geest is begiftigd met de macht om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. God ontwerpt dat de mensen niet uit impulsen zullen beslissen, maar uit het gewicht van het bewijs, waarbij hij de Schrift zorgvuldig met de Schrift vergelijkt. Als de Joden hun vooroordelen opzij hadden gelegd en de geschreven profetie hadden vergeleken met de feiten die het leven van Jezus kenmerken, dan zouden zij een mooie harmonie hebben waargenomen tussen de profetieën en hun vervulling in het leven en de bediening van de nederige Galileeër.

Velen zijn vandaag de dag op dezelfde manier bedrogen als de Joden. ... Wie de Bijbel biddend bestudeert en de waarheid wil kennen, zodat hij die kan gehoorzamen, zal de goddelijke verlichting ontvangen. Hij zal de Schrift begrijpen. "Als iemand zijn wil wil doen, zal hij de leer kennen" Johannes 7:17. — *De wens der eeuwen*

Het oor van de Heer staat open voor de kreten van hen die in Zijn dienst zijn. Hij heeft beloofd: "Ik raad u; mijn oog is op u" Psalm 32:8. Wandel nederig met God en vraag Hem om uw plicht te vervullen. Wanneer Hij met Zijn vertegenwoordigers spreekt en hen vraagt om samen met Hem te werken, zullen zij hetzelfde soort werk

doen dat Jezus heeft aangekondigd als Zijn werk toen Hij opstond om in de synagoge van Nazareth te lezen. ...

Door de zondaar een persoonlijke, zondige verlosser te presenteren, bereiken we een hand van sympathie en christelijke liefde om de hand van een gevallene te grijpen, en door de hand van Christus door het geloof vast te houden, vormen we een band van vereniging tussen de zondaar en de Verlosser.

Het einde is nabij, en elke ziel moet nu voorzichtig, nederig, zachtmoedig met Christus Jezus wandelen. ... Hij zegt: "Zonder mij kunt u niets doen" Johannes 15:5. We moeten voortdurend naar Jezus kijken, zodat Hij ons zijn eigen mooie beeld kan laten zien. We moeten het Lam Gods aanschouwen, dat de zonde van de wereld wegneemt. Dan zullen wij Christus aan onze medemensen openbaren. —*Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 202, 203*

Donderdag 18 maart: "Een dag der wrake van onze God"

Door de woorden die Hij had gelezen uit te leggen, sprak Jezus over de Messias als een verlichter van de onderdrukten, een bevrijder van de gevangenen, een genezer van de getroffensten, die het zicht op de blinden herstelt en het licht van de waarheid aan de wereld openbaart. Zijn indrukwekkende manier van doen en de prachtige betekenis van Zijn woorden brachten de toehoorders in vervoering met een kracht die ze nog nooit eerder hadden gevoeld. Het getij van de goddelijke invloed brak elke barrière af; net als Mozes zagen zij het Onzichtbare. Toen hun hart door de Heilige Geest werd bewogen, reageerden zij met vurige amens en lofprijzing aan de Heer.

Maar toen Jezus aankondigde: "Deze dag is deze Schrift aan uw oren vervuld", werden ze plotseling herinnerd aan zichzelf en aan de beweringen van Hem die zich tot hen had gericht. Zij, Israëlieten, kinderen van Abraham, waren voorgesteld als in slavernij. Ze waren aangesproken als gevangenen die verlost moesten worden van de macht van het kwaad; als in de duisternis, en die het licht van de waarheid nodig hadden. Hun trots was beledigd en hun angsten werden aangewakkerd. De woorden van Jezus gaven aan dat Zijn werk voor hen totaal anders moest zijn dan wat zij wilden. Hun daden zouden te nauwkeurig onderzocht kunnen worden. Niettegenstaande hun nauwkeurigheid in uiterlijke ceremonies, schuwden zij de inspectie door die heldere, zoekende ogen. —*De wens der eeuwen*

God heeft een opslagplaats van vergeldingsoordelen, die hij toestaat om te vallen op degenen die in zonde zijn gebleven in het aangezicht van het grote licht. Ik heb de kostbaarste bouwconstructies in gebouwen gezien die zijn opgericht en die brandveilig zouden moeten zijn. En zoals Sodom is omgekomen in de vlammen van Gods wraak, zo zullen deze trotse bouwwerken in de as worden gelegd. ... De trots van de mens zal begraven worden met de schatten die hij door fraude heeft vergaard. God zal de weduwen en wezen wreken die in honger en naaktheid tot Hem hebben geroepen om hulp bij onderdrukking en misbruik.

De tijd is gekomen dat er verdriet in de wereld zal zijn dat geen enkele menselijke balsem kan genezen. De vleiende monumenten van de grootheid van de mens zullen in het stof worden afgebrokkeld, nog voordat de laatste grote verwoesting op de wereld komt.

Alleen door gekleed te zijn met het gewaad van de gerechtigheid van Christus kunnen we ontsnappen aan de oordelen die op de aarde komen. —*Selected Messages, book 3, pp. 418, 419*

Zouden degenen wier leven in opstand tegen God zijn doorgebracht, plotseling naar de hemel kunnen worden getransporteerd en getuige kunnen zijn van de hoge, heilige staat van volmaaktheid die daar ooit bestaat. ... zouden zij wier harten gevuld zijn met haat tegen God, van waarheid en heiligheid, zich dan kunnen mengen met de hemelse menigte en zich kunnen aansluiten bij hun lofzang? ... Nee, nee. ... Een leven van rebellie tegen God heeft hen ongeschikt gemaakt voor de hemel. De zuiverheid, heiligheid en vrede ervan zou voor hen een marteling zijn; de glorie van God zou een verslindend vuur zijn. Ze zouden verlangen om te vluchten uit die heilige plaats. Ze zouden de vernietiging toejuichen, zodat ze verborgen blijven voor het gezicht van Hem die stierf om hen te verlossen. Het lot van de goddelozen wordt bepaald door hun eigen keuze. Hun uitsluiting uit de hemel ligt aan henzelf, en rechtvaardig en barmhartig van de kant van God. —*De grote strijd*

Vrijdag 19 maart: Voor verder lezen

That I May Know Him, "The Day of Final Settlement," p. 359;
God's Amazing Grace, "Matchless Condescension," p. 161.

13. Wedergeboorte van planeet aarde

Sabbatmiddag, 20 maart

Medepelgrim, we bevinden ons nog steeds in de schaduw en het tumult van de aardse activiteiten; maar binnenkort zal onze Verlosser verschijnen om verlossing en rust te brengen. Laten we door het geloof het gezegende hiernamaals aanschouwen zoals afgebeeld door de hand van God. Hij die stierf voor de zonden van de wereld opent de poorten van het paradijs voor allen die in Hem geloven. Weldra zal de strijd gestreden zijn, de overwinning gewonnen. Weldra zullen we Hem zien in wie onze hoop op het eeuwige leven is gecentreerd. En in Zijn aanwezigheid zullen de beproevingen en het lijden van dit leven als niets lijken. ...

Kijk omhoog, kijk omhoog, en laat uw geloof voortdurend toenemen. Laat dit geloof u leiden langs het smalle pad dat door de poorten van de stad leidt naar het grote hiernamaals, de wijde, onbegrensde toekomst van de heerlijkheid die voor de verlost is. "Heb dus geduld, broeders, tot de komst van de Heer. Zie, de landman wacht op de kostbare vrucht van de aarde en heeft er lang geduld voor, totdat hij de vroege en de laatste regen ontvangt. Wees ook geduldig; houd uw hart vast, want de komst van de Heer nadert. Jakobus 5:7, 8. —*Profeten en Koningen*

De opstanding en hemelvaart van onze Heer is een zeker bewijs van de triomf van de heiligen van God over de dood en het graf, en een belofte dat de hemel openstaat voor hen die hun gewaden van karakter wassen en ze wit maken in het bloed van het Lam. Jezus is opgevaren naar de Vader als vertegenwoordiger van het menselijk ras en God zal hen die zijn beeld weerspiegelen zijn glorie laten zien en met Hem delen.

Er zijn huizen voor de pelgrims van de aarde. Er zijn gewaden voor de rechtvaardigen, met kronen van glorie en palmen van de overwinning. Alles wat ons in de voorzienigheid van God verbijsterd heeft, zal in de komende wereld duidelijk worden gemaakt. De dingen die moeilijk te begrijpen zijn, zullen dan een verklaring vinden. De mysteries van de genade zullen zich voor ons ontvouwen. Waar onze

eindige geesten slechts verwarring en gebroken beloften ontdekten, zullen we de meest volmaakte en mooie harmonie zien. We zullen weten dat de oneindige liefde de ervaringen die het meest uitdagend leken te zijn, heeft geordend. Als wij ons bewust zijn van de tedere zorg van Hem die alle dingen voor ons goed laat samenwerken, zullen wij ons verheugen in een onuitsprekelijke en glorieuze vreugde. — *Testimonies for the Church, vol. 9, p. 286*

En de jaren van de eeuwigheid, als ze rollen, zullen rijkere en nog glorieuzere openbaringen van God en van Christus brengen. Zoals de kennis vooruitstrevend is, zo zal ook de liefde, de eerbied en het geluk toenemen. Hoe meer mensen van God leren, hoe groter hun bewondering voor Zijn karakter zal zijn. Terwijl Jezus voor hen de rijkdom van de verlossing en de verbazingwekkende prestaties in de grote controverse met Satan opent, gaan de harten van de vrijgekozenen met meer vurige toewijding en met meer verrukkelijke vreugde de harpen van goud aanzwellen; en tienduizend maal tienduizend en duizenden stemmen verenigen zich om het machtige koor van de lofprijzing te doen zwellen. — *De grote strijd*

Zondag 21 maart: Nieuwe hemelen en een nieuwe aarde

In de Bijbel wordt de erfenis van de geredden "een land" genoemd. Hebr. 11:14-16. Daar leidt de hemelse Herder zijn kudde naar fontein van levende wateren. De boom des levens geeft elke maand zijn vruchten af, en de bladeren van de boom zijn in dienst van de naties. Er zijn altijd stromende stromen, helder als kristal, en naast hen wuivende bomen werpen hun schaduwen op de paden die zijn voorbereid op het losgeld van de Heer. Daar zwellen de uitgestrekte vlaktes op tot heuvels van schoonheid, en de bergen van God steken hun hoge toppen op. Op die vredige vlaktes, naast die levende beken, zal het volk van God, zo lang pelgrims en zwervers geweest, een thuis vinden.

"En mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige woningen, in oorden van ongestoorde rust." "Van geen geweld zal in uw land meer gehoord worden, van verwoesting noch verderf in uw gebied; en gij zult uw muren Heil noemen en uw poorten Lof." "Zij zullen huizen bouwen en die bewonen, wijngaarden planten en de vrucht daarvan eten; Zij zullen niet bouwen, opdat een ander er wone; zij zullen niet planten, opdat een ander het ete, ... en van het werk hunner handen zullen mijn uitverkorenen genieten." Jesaja 32:18; 60:18; Jesaja 65:21, 22. — *De grote strijd*

Op de vernieuwde aarde zullen de verlost en zich bezighouden met de bezigheden en geneugten die Adam en Eva in het begin geluk hebben gebracht. Het leven in Eden zal worden geleefd, het leven in de tuin en het veld. ...

Elke mentale vaardigheid zal worden ontwikkeld, elke capaciteit zal worden uitgebreid. Het verwerven van kennis zal het verstand niet vermoeien of de energieën uitputten. Daar kunnen de grootste ondernemingen worden overgedragen, de hoogste aspiraties worden bereikt, de hoogste ambities worden gerealiseerd; en toch zullen er nieuwe hoogten ontstaan om te overwinnen, nieuwe wonderen om te bewonderen, nieuwe waarheden om te begrijpen, nieuwe thema's om de krachten van verstand en ziel en lichaam voor in te zetten. — *Maranatha, p. 360.*

Daar, wanneer de sluier die ons zicht verduistert zal worden verwijderd, en onze ogen die wereld van schoonheid zullen aanschouwen waarvan we nu een glimp

opvangen als door een microscoop; wanneer we kijken naar de heerlijkheden van de hemel, nu in de verte gescand door de telescoop; wanneer, het zondenvuur verwijderd, de hele aarde zal verschijnen in "de schoonheid van de Heer onze God", wat een veld zal er openstaan voor onze studie! Daar kan de student van de wetenschap de verslagen van de schepping lezen en geen herinneringen aan de wet van het kwaad onderscheiden. Hij mag luisteren naar de muziek van de stemmen van de natuur en geen enkele noot van gejammer of ondertoon van verdriet bespeuren. In alle geschapen dingen kan hij één handschrift vinden - in het hele uitgestrekte universum staat: "Gods naam is groot" geschreven, en noch in de aarde of de zee of in de lucht zal een teken van ziekte zijn overgebleven. —Maranatha, p. 367.

Maandag 22 maart: Goddelijke "Magneet"

Het hemelse heilsplan is breed genoeg om de hele wereld te omarmen. God verlangt ernaar om de mensheid de adem van het leven in te blazen. En Hij zal niet toestaan dat een ziel teleurgesteld wordt die oprecht is in zijn verlangen naar iets wat hoger en nobeler is dan wat de wereld kan bieden. Voortdurend stuurt Hij zijn engelen naar hen die, omringd door de meest ontmoedigende omstandigheden, in geloof bidden voor een of andere macht hoger dan zichzelf om bezit te nemen van hen en verlossing en vrede te brengen. Op verschillende manieren zal God zich aan hen openbaren en hen in contact brengen met de voorzienigheid die hun vertrouwen zal stellen in Degene die zichzelf een losprijs voor allen heeft gegeven, " Opdat die hun vertrouwen op God zouden stellen, en Gods werken niet vergeten maar zijn geboden bewaren" Psalm 78:7. ...

" Welzalig hij, die de God van Jakob tot zijn hulpe heeft, wiens verwachting is op de Here, zijn God!" Psalm 146:5. "Keert terug naar de burcht, gij gevangenen, die hoop moogt koesteren!" Zacharia 9:12. Tot alle eerlijken van hart in heidense landen - "de oprechten" in de ogen van de Hemel - "daar komt het licht in de duisternis". Psalm 112:4. God heeft gesproken: "En Ik zal de blinden leiden op een weg die zij niet kenden; op paden die zij niet kenden, zal Ik hen doen treden; Ik zal de duisternis voor hen uit tot licht maken en de oneffen plaatsen tot een vlakte. Dit zijn de dingen die Ik doen zal en die Ik niet zal nalaten" Jesaja 42:16. —Profeten *en koningen*, pp. 377, 378.

Christus heeft het genoeg om schijnbaar hopeloos materiaal te nemen, degenen die Satan heeft vernederd en door wie hij heeft gewerkt, en ze tot onderwerp van zijn genade te maken. Hij verheugt zich om hen te bevrijden van het lijden en van de toorn die op de ongehoorzame valt. Hij maakt zijn kinderen tot Zijn dienaren bij het volbrengen van dit werk, en in het succes ervan, zelfs in dit leven, vinden zij een kostbare beloning.

Maar wat is dit in vergelijking met de vreugde die hen zal overkomen op de grote dag van de laatste onthulling? " Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben" 1 Korintiërs 13:12.

Het is de beloning van de arbeiders van Christus om in zijn vreugde binnen te treden. Die vreugde, waar Christus zelf reikhalzend naar uit ziet, wordt gepresenteerd in Zijn verzoek aan Zijn Vader: "Ik wil dat ook zij, die Gij Mij hebt gegeven, bij Mij zijn waar Ik ben" Johannes 17:24. —*Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 308, 309*

Dinsdag 23 maart: Zendelingen en aanbiddingsleiders

Net als onze Verlosser zijn we in deze wereld om dienstbaar te zijn aan God. We zijn hier om te worden als God in karakter, en door een leven van dienstbaarheid om Hem aan de wereld te onthullen. Om met God samen te werken, om op Hem te lijken en Zijn karakter te openbaren, moeten we Hem goed kennen. We moeten Hem kennen zoals Hij zich openbaart.

Kennis van God is het fundament van alle ware opvoeding en van alle ware dienstbaarheid. Het is de enige echte bescherming tegen verleiding. Het is alleen dit wat ons als God in karakter kan maken.

Dit is de kennis die nodig is voor iedereen die zich inzet voor de verheffing van zijn of haar medemens. De transformatie van karakter, de zuiverheid van het leven, de efficiëntie in dienstbaarheid, de naleving van correcte principes, alles hangt af van een juiste kennis van God. Deze kennis is de essentiële voorbereiding op dit leven en op het leven dat nog moet komen. —*De weg tot gezondheid*

Christus erkent geen enkele kaste, kleur of rang als noodzakelijk om een onderwerp van Zijn koninkrijk te worden. Toelating tot Zijn koninkrijk hangt niet af van rijkdom of een superieure erfelijkheid. Maar zij die uit de Geest geboren zijn, zijn de onderdanen van zijn koninkrijk. Het geestelijk karakter is wat door Christus erkend zal worden. Zijn koninkrijk is niet van deze wereld. Zijn onderdanen zijn degenen die deelgenoten zijn van de goddelijke natuur, die zijn ontsnapt aan de verdorvenheid die in de wereld is door de begeerte. En deze genade is hen van God gegeven. Christus vindt zijn onderdanen niet geschikt voor zijn koninkrijk, maar Hij kwalificeert ze door zijn goddelijke kracht. ...

Christus trekt ze naar zich toe door een ongeziene kracht. Hij is het licht van het leven en Hij geeft hen zijn eigen Geest. ... Zoals een dienaar naar zijn meester kijkt, en zoals een dienstmeisje naar haar meesteres kijkt, zo kijken deze zielen, aangetrokken door de koorden van de liefde tot Christus, voortdurend naar Hem die de Oorsprong en Voleinder van hun geloof is. Door Jezus te aanschouwen, door aan Zijn eisen te gehoorzamen, vergroten zij de kennis van God en van Jezus Christus die Hij heeft gezonden. Zo worden ze van karakter tot karakter veranderd in Zijn beeld, totdat ze zich van de wereld onderscheiden en het van hen geschreven kan worden: "Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een eigenaardig volk; dat gij de lof van Hem, die u uit de duisternis heeft geroepen, in Zijn wonderbaarlijke licht brengt; die vroeger geen volk was, maar nu het volk van God is; dat geen barmhartigheid had verkregen, maar nu barmhartigheid heeft verkregen" (1 Petrus 2:9, 10). —*God's Amazing Grace, p. 52*

Het is niet de wil van God dat we somber of ongeduldig zijn, noch dat we lichtzinnig en onbeduidend zijn. Het is het bestudeerde plan van Satan om personen van het ene uiterste naar het andere te duwen. Als kinderen van het licht wil God ons een vrolijke, gelukkige geest laten ontwikkelen, zodat we de lof van Hem, die ons uit de duisternis in Zijn wonderbaarlijke licht heeft geroepen, kunnen laten zien. —*The Adventist Home, p. 432*

Woensdag 24 maart: Geloofsgemeenschap

Het was Gods bedoeling dat Zijn genade zowel onder de heidenen als onder de Israëlieten zou worden geopenbaard. Dit was duidelijk uiteengezet in de profetieën van het Oude Testament. ...

Paulus vergelijkt het overblijfsel in Israël met een edele olijfboom, waarvan sommige takken zijn afgebroken. Hij vergelijkt de heidenen met takken van een wilde olijfboom, geënt op de moederplant. "Als sommige van de takken zijn afgebroken, schrijft hij aan de heidense gelovigen, "en gij, die een wilde olijfboom bent, zult onder hen geënt zijn, en met hen deelhebben aan de wortel en de vetheid van de olijfboom; schep dan niet op tegen de takken, want u draagt de wortel niet, maar de wortel u. Gij zult dan zeggen: De takken werden afgebroken, opdat ik geënt zou worden. ... Zie dan de goedheid en de strengheid van God; op hen, die gevallen zijn, strengheid; maar jegens u, goedheid, indien gij in Zijn goedheid voortgaat; anders zult gij ook afgesneden worden" (Romeinen 11:17-22).

Door het ongeloof en de verwerping van het doel van de Hemel voor haar, had Israël als natie haar verbondenheid met God verloren. Maar de takken die waren afgescheiden van de oorspronkelijke voorraad was God in staat zich te herenigen met de ware voorraad van Israël - het overblijfsel dat trouw was gebleven aan de God van hun vaders. — *Van Jeruzalem tot Rome*

Want jullie zijn allemaal kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. ... Er is geen Jood of Griek, er is geen gebundene of vrije, er is geen man of vrouw, want u bent allen één in Christus Jezus. Galaten 3:26-28.

Het geheim van de eenheid wordt gevonden in de eenheid van de gelovigen in Christus. De reden voor alle verdeeldheid, onenigheid en verschil wordt gevonden in de scheiding van Christus. Christus is het centrum waartoe iedereen zich zou moeten aangetrokken voelen; want hoe dichter we het centrum naderen, hoe dichter we bij elkaar komen in gevoel, sympathie en liefde, die groeien tot het karakter en het beeld van Jezus. Bij God is er geen aanzien des persoons. ...

Alle mensen zijn uit één familie door de schepping, en allemaal zijn ze één door verlossing. Christus is gekomen om elke muur van afscheiding af te breken, zodat elke ziel vrije toegang tot God heeft. Zijn liefde is zo breed, zo diep, zo vol, dat ze overal doordringt. — *That I May Know Him, p. 99*

Het leven van Christus vestigde een religie waarin geen kaste bestaat, een religie waarmee Jood en niet-Jood, vrije en gebundene, verbonden zijn in een gemeenschappelijk broederschap, gelijk voor God. Geen enkele kwestie van beleid heeft Zijn handelingen beïnvloed. Hij maakte geen verschil tussen burens en vreemden, vrienden en vijanden. Wat Zijn hart aansprak was een ziel die dorst had naar de wateren van het leven.

Hij ging geen mens als waardeloos voorbij, maar probeerde de genezende remedie op elke ziel toe te passen. ... Hij probeerde met hoop de ruwste en meest onbeduidende te inspireren, en stelde hen de zekerheid dat ze onberispelijk en onbeschadigd zouden worden, zodat ze zo'n karakter zouden krijgen dat ze de kinderen van God zouden worden. — *Testimonies for the Church, vol. 9, p. 191*

Donderdag 25 maart: Zal uw zaad en uw naam blijven bestaan?

Er is het Nieuwe Jeruzalem, de metropool van de verheerlijkte nieuwe aarde, "een kroon van glorie in de hand van de Heer, en een koninklijke diadeem in de hand van uw God". "Haar licht was als een steen, zelfs als een jaspis, helder als kristal. De naties die gered zijn, zullen in het licht ervan wandelen, en de koningen der aarde brengen er hun glorie en eer in." Zeg de Heer: "Ik zal me verheugen in Jeruzalem, en vreugde in mijn volk."

In de stad van God zal er geen nacht zijn. Niemand zal rust nodig hebben of verlangen. Er zal geen vermoeidheid zijn om de wil van God te doen en Zijn naam te prijzen. We zullen ooit de frisheid van de ochtend voelen en zullen ooit ver van het einde zijn. "En ze hebben geen lamp nodig, noch het licht van de zon, want de Heer is haar licht." Het licht van de zon zal worden vervangen door een glans die niet pijnlijk verblindend is, maar die de helderheid van onze middagzon onmetelijk overtreft. De glorie van God en het Lam overspoelen de Heilige Stad met een niet-vervagend licht. De verlost wandelen in de zonloze glorie van de eeuwige dag. —*Maranatha, p. 356*

"En alle schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde en op de zee en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden" Openbaring 5:13.

Aan de grote controverse is een einde gekomen. Zonde en zondaars zijn niet meer. Het hele universum is schoon. Eén puls van harmonie en blijdschap slaat door de grote schepping. Van Hem die alles geschapen heeft, stroomt leven en licht en blijdschap, door de rijken van de onnavolgbare ruimte. Van het kleinste atoom tot de grootste wereld, alle dingen, levend en levenloos, in hun onbeschaduwde schoonheid en volmaakte vreugde, verklaren dat God liefde is. —*De grote strijd*

De sabbat werd bij de schepping geheiligd. Zoals voorgeschreven voor de mens, had het zijn oorsprong toen "de ochtendsterren samen zongen en alle zonen van God juichten van vreugde". Job 38:7.

De sabbat was niet alleen voor Israël, maar voor de wereld. Het was de mens in Eden bekend gemaakt, en net als de andere voorschriften van de Decaloog is het van een onvergankelijke verplichting. Van die wet waarvan het vierde gebod deel uitmaakt, verklaart Christus: "Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet een jota of een tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied" Mattheüs 5:18. Zolang de hemelen en de aarde blijven bestaan, zal de sabbat doorgaan als een teken van de kracht van de Schepper. En wanneer Eden weer op aarde zal bloeien, zal Gods heilige rustdag door allen onder de zon worden geëerd. "En het zal geschieden van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat, dat al wat leeft zal komen om zich voor mijn aangezicht neer te buigen, zegt de Here" (Jesaja 66:23). —*The Faith I Live By, p. 37*

Vrijdag 26 maart: Voor verder lezen

The Faith I Live By, "The Knowledge of God Covers the Earth," p. 371;
Our High Calling, "A Superficial Experience Not Enough," p. 330